

محرک

ديارلسم کال، دويمه ، پرلپسې ۹۱مه گڼه، قوس ۱۳۹۴ل، ربیع الاول ۱۴۳۷هـ، جنوري ۲۰۱۶م

د ستر مفتي مولانا محمد فريد رحمہ اللہ په اړه د فقيه العصر مولانا نور محمد ثاقب تاثيرات

۲۰۱۵ کال د جهادي بریاوو او مهمو تحولاتو په تناظر کې !!

هغه سليم، شريف او حقاني انسان، چې رانه وکوچېد!

مرحوم سيد محمد حقاني ولې ټولو ته محبوب و؟

له ښاغلي خبير احمد مجاهد سره د څرک مجلي ځانگړې مرکه

د امير المؤمنين د ټاکنې په اړه د فقيه، شيخ الحديث مولانا محمد اسماعيل رحمانی تحقيقي بيان

قطاع الطريق او محاربين

علمي، فرهنگي، ټولنيزه اسلامي خپرونه

لړليك

مخ	عنوان	گڼه
۱	سرليکنه.....	۱
۲	هغه سليم، شريف او حقاني انسان، چې وکوچيد!	۲
۵	له نوميالي ليکوال ملاخبر احمد مجاهد سره مرکه	۳
۹	د جدي د شپږمې په پلمه	۴
۱۱	د حقاني صاحب پر فراق څو کرښې	۵
۱۳	د شهيد مولوي رضاء الله ژوند او کارنامو ته کتنه	۶
۱۵	مرحوم سيد محمد حقاني ولې ټولو ته محبوب و؟	۷
۱۸	د حقاني صاحب په ياد کې	۸
۱۹	د مجاهدينو په نوم قطاع طريق او محاربين	۹
۲۲	د اسلامي امارت سره دروسې درواېطو افواها	۱۰
۲۶	د افغاني مفاخرو دوهم جلد کتاب چاپ شو	۱۱
۲۷	ميلاد النبي يعني درسول الله ﷺ د سيرت.	۱۲
۳۰	مفتي صاحب! په ايمان راته ووايه ....!	۱۳
۳۷	د وحدت ملي حکومت په گړنگونو سردۍ!!	۱۴
۴۰	د شاگرد او استاد مواصفات	۱۵
۴۶	لنډ تاريخي حقايق	۱۶
۴۸	گلکڅونه	۱۷
۵۳	بحران اخلاق در دنياى امروز	۱۸
۵۵	آفريقا و هفتاد سال واحد پول مشترک	۱۹
۵۷	دامير المؤمنين د ټاکنې په اړه دهيواد دوتلي عالم...	۲۰
۶۵	غربي اشغالگر او په اسلامي نړۍ کې د تعليم	۲۱
۷۱	د مرحوم ملا الله داد طبيب ژوند ته کتنه	۲۲
۷۵	قوانين خانه ی مسلمان	۲۳
۸۱	د نړۍ ستر مفتي محمد فريد صاحب په اړه تاثيرات	۲۴
۶۹	د ملکي تلفاتو دمخنيوي ادارې د ۲۰۱۵ کال راپور	۲۵
۹۴	که غواړې چې ليکنه مو جالبه شي	۲۶
۹۶	الفوز الأكبر في شرح الفقه الأكبر	۲۷

دريالسم کال، دويمه، پرلپسې ۹۱ مه گڼه، قوس ۱۳۹۴ ل،
ربيع الأول ۱۴۳۷ هـ، جنوري ۲۰۱۶ م

امتياز:

د امتياز خاوند: د افغانستان اسلامي امارت
د فرهنگي چارو کميسيون

مسؤل مدير: عبید تنوير

ليکوال پلاوی: ډاکټر صابر، حميد، جميل مېرني
او افضل محمد تراب

گډون:

افغانستان: ۱۸۰ افغانۍ
پاکستان: ۲۴۰ کلدارې
امريکا: ۶۰ ډالره
اروپا: ۶۰ يورو
يوه گڼه: ۱۵ افغانۍ
۲۵ کلدارې

يادونه

حتمي نه ده چې په څرک کې خپرې شوې مقالې
دادارې د پاليسي ترجماني وکړي هره ليکنه د ليکوال
خپل نظر دی.

تخنيکي چارې: تخنيکي خانگه

پتې:

srak_111@yahoo.com

کال د جهادي بریاوو او مهمو تحولاتو په تناظر کې!!

د ۲۰۱۵ کال په پیل کې دگران هیواد افغانستان دحریم اوحرمت داخلي اوخارجي دښمنانو اټکل کړی وو چې دکابل څلورلکه ملي اردواوڅارگر جال به ددوی په اند دخو زره مجاهدينوپه مقابل کې لدې امله پریکنده بریا ولري چې له تیرو څوارلسو کلونو راهیسې-یې دکابل رژیم داردو دښتونو، جگړیزې وړتیا اوتجهیز په برخه کې په ملیاردونو ډالر ولگول، سوهونه اوزرگونه غربي اومریکايي جنرالان اواستادان یې په روزنه سترې اوستومانه شول، هرډول وسلې، وسایط اولاړم تجهیزات یې دهغوی په اختیار کې ورکړل اوترڅنگ یې ډالري میدیا ددغې اردو دخلولو اوپرسولو په خاطر ډول ډول سندري اوتبلیغات په کار واچول.

دناټواو امریکا دهرجنرالان دشونډو په سر همدا خبره زیاته په شد ومد تاویده چې د ۲۰۱۵ کال په اوږدوکې به ملي اردو په یواځې ځان دطالبانو په وړاندې کلکه اوسخته جگړه وکړي اوهغه سیمې چې دطالبانو په ولکه کې دي هغه به ترینه تصفیه کوي !!

خو دمقتدر رب جل جلاله پریکړه اوفصله بیا بل خیل وه، مجاهدينو دروان کال په اوږدو کې نه یواځې خپلې مفتوحه اوپراخي سیمې په ډیرې میرانې وساتلي، بلکې دچریکي بریدونو ترخوايې دهیواد په گڼو ولایتونوکې ځپونکي جبهه یی جگړې دخاصو تکتیکونو له مخې په داسې ډول تنظیم او پیاده کړي، چې په ډیرو کمو زیانونو مجاهدينو دکنډوزپه څیر حساس اوستراتیژیک ولایت په بشپړه توگه فتح، سترې فوځي زیرمې، زرگونه وسایط، ټانگونه، بې شمیره رنجنراوپه زرهاوو میله ډول ډول وسلې دمجاهدينو لاسته ورغللي.

دغه راز دکال په اوږدوکې خارجي اوداخلي دښمن په کابل کې ښه وټکول شو په گڼو حساسو تعلیمي، سیاسي، استخباراتي اوفوځي مرکزونو یې په مسلسل اوموثر ډول بریدونه ترسره شول، دهلمند په پنځو اهمو ولسوالیو اوقرارگاوو سربیره دیابلیلو ولایتونو شاوخوا ۱۷ ولسوالی او پراخي سیمې مجاهدينو ولکه اوقبضه کړي.

چې دمجاهدينو همدغو حیرانونکوبریدونو اوبریاوو دکابل ادارې مورال اوځواک له صفرسره ضرب اوتولې غورځي پرځي یې له خاورو سره خاوري کړي.

دکابل ددوه سري رژیم له واکمنو څخه نوره لار ورکه شوه خپل فریاد یې بادارانو ته ورساوه چې (که عاجلې مرستي ته یې راونه دانگي نو طالبان به لکه دکنډوز په څیر کابل هم ترینه ونیسي).

بادارانو یې هم دخو ناستو اوسرمشریزو غونډو په ترڅ کې نمایشي ډاډگیرنې ورکړي، خودعمل میدان ته رادانگل نور دهغوی هم دوس اوتوان خبره نه وه.

دافغانستان غلیمانو چې په عملي اوجنگي میدان کې تاریخي رسوایي ولیدله، نو مخ یې څارگرو اوشیطاني اوتوبوتو ته واپاوه، داسلامي امارت دموسس، مرحوم عالیقدر امیرالمومنین ملامحمدعمر مجاهد رحمه الله دوفات له اعلان سره سم یې دزهرجنو تبلیغات اوبې استاده افواوو په نشر او اشاعت سره، هڅه وکړه ترڅو داسلامي امارت متحد صف کمزوری او الله مکړه سره متلاشي یې کړي.

خو الله تعالی داسلامي امارت دنوي زعیم محترم ملا اخترمحمد منصور حفظه الله په ټاکل کیدو داسلام اوهیواد دغلیمانو ټولې حربې او گرد دامونه په خپل ځای اووخت کې شنډ اوتارو مار کړل، دافغانستان او اسلامي امت په کچه له نوي زعیم سره له خلوص ډک بیعتونه ترسره شول اوداسلامي امارت مراندي ترپخوازیات دولسونو زړونو ته ننوتي اودامید غوتي یې راوتوکیدی.

نویلای شو چې ۲۰۱۵ کال دکابل دشیدلي رژیم دخلور لکه ملي او امنیتي ځواک لپاره دشکست اوماتي ترڅنگ داسلامي امارت دشاندارو فتوحاتو او په نړیواله او سیمه ییزه کچه دمثبتو تحولاتو زیري اوتل پاتي یادونه لرل.

هغه سليم، شريف او حقاني انسان،

چې رانه وکوچيد!

ذبيح الله مجاهد

مرگ حق

دی، الله تعالی ته څوک بې د مرگ د خوند له څکلو څخه نشي ورتلای، مرگ د مؤمن تحفه ده، مرگ دالله تعالی د وصال جسرو (پل) دی، انبیاء علیهم السلام چې د ځمکې پرمخ تر ټولو غوره انسان حتی موجودات الله تعالی پیدا کړي وو، هغوی هم مرگ څکلی او بیا د ابدیت پر لور تللي دي.

موږ هم مرو او داحقه او د بریا په لور داسې لار بولو چې هر مؤمن خپل وروستي هدف ته رسوي، خو د ځینو خلکو وفات بیا ډیره ستره خلاء رامنځته کوي چې په پاتې شوونو باندې دروند او دوامداره اغیز پرېږدي، د ځینو شخصیتونو د ژوند او وفات څخه درسونه اخیستل کیږي، اقتداء پسې کیږي او مثبتات یې خپلېږي او د راتلونکو ژونديو لپاره خورا پسته او آسانه لارښيي.

ورمه ورځ همدې مرگ چې د هیڅ انسان لمن نه پرېږدي، له موږ څخه یو سلیم، شریف او حقاني انسان داسې یوړ چې هیڅ پرې پوه نشو.

داسې یې ناڅاپه رانه په هوا کړ چې تصور یې نشو کولای، غږ یې اوس هم زموږ په غوږ کې دی، کارونه یې لا تمام او مشورې یې لا نا انجامه پاتې دي.

د دغه سلیم او شریف انسان وفات ده جناب ته نه! بلکې موږ ته لویه صدمه را ورسوله، داسې صدمه چې له هیڅ اړخ څخه به یې جبره نشو کړای.

موږ وویل چې یو سلیم انسان مو له لاسه ورکړ:

هو سلیم انسان!
د جناب مولوي
سید محمد حقاني صاحب

هغه مستعار نومونه چې په

جهادی بهیر کې ورته غوره شوي وو او په بیلابیلو کړیو کې پرې پیژندل کیده، هغه دوه نومونه وو، یو سلیم او بل شریف، خپل اصلي تخلص یې حقاني وو، ځکه د دارالعلوم حقاني څخه یې فراغت او د علمي پړاو تکامل شوی وو.

سلیم حاجي یو سلیم الطبع او سلیم الخلقه انسان وو، داسې سلیم چې هیڅ حادثې، پېښې، ناورین، تاوان او خفگان له خپل ارزښتمند اخلاقي مسیر څخه نشوای اړولای.

په خورا سخت، له کړاو او خفگان څخه ډک حال کې به هم سلیم حاجي د حوصلې او متانت یو سمبول وو، تاته به یې ډاډ درکاوه، حوصله به یې در لوړوله او داسې پریکړه به یې کوله چې ژور تعقل، تدبر او حکمت به په کې کارول شوی وو.

احساساتي انسان نه وو، ستوغ، پوچ، له نزاکت څخه لرې او د ادب له چوکاټه خارج خبره یې نه کوله، که به مشر وو یا کشر، که به دهرې سوبې خاوند وو، سلیم حاجي به ورسره د سلیم عقل له مخې برخورد کاوه او دهرچا ارزښت ته په خورا قدر او شرافتمندی قایله وو.

د سلیم حاجي بل نوم شریف وو:

شریف حاجي د شرافت یوه نمونه او ټوټه وه، حیاء یې سخته ډیره او په ټولو کړو وړو غالبه وه، د ناستې او پاستې

پروخت، د خوراک او خښاک پروخت، د خوب او وینې پروخت، د خبرو او غورځولو پروخت او د تگ او سفر پروخت له ورايه ښکاریده چې ته له یو شریف انسان سره مخ یې، داسې شریف چې په هرڅه پوره دی خو د شرافتمندی له امله له تاسره ځان برابر بولي، مشر دی خو له تاسره ځان یوشان بولي، عالم دی خو له تاسره ځان لکه ته داسې بولي، له غرور، تکبر، په ځان فخر، او ریاء څخه ډیر لرې او پاک.

د شریف حاجي تخلص حقاني وو:

حقاني صاحب د حق ویلو، حق دید، حق اوریدلو، حق منلو او حق اوسیدلو یو دنگ منار وو، کله به یې چې یقین وو چې دا لاره حقه ده، د هیڅ شي په بدل کې یې هم هغه مسیر نه پرېښود، د منازعاتو او مشاجرو په اړه د فیصلې پرمهال به یې حق ته کتل، د غوصې او خفگان له امله له حق څخه نشو تیریدای، د عمر تر پایه په حق پاتې شو او له حق سره ملگری د حق په لاره له حق سره وصل شو. والله المنه

مولوي سيد محمد حقاني صاحب د هیچا ترمنځ شخړه او اختلاف نه غوښت، له هغو کړو وړو څخه سخت لرې او په فاصله کې اوسیده چې د اختلاف سبب به گرځیدل، د خپلو وروڼو ترمنځ، دخپلوانو ترمنځ، دملگرو ترمنځ، د خپل جهادي صف ترمنځ او حتی دعامو مسلمانانو ترمنځ تل د خبرو، تفاهم، درگذر، حوصلې او یو دبل د احترام غوښتونکی وو.

کله به چې خبر شو د چا ترمنځ اختلاف واقع شوی، حتما یې لومړی د تلفون په مټ، بیا د ورتگ او لیدو کتو په مټ او په نهایت کې د مجلسونو او مکرر ناستو په مټ، د علماء کرامو په ملگریټیا او د هوښیارو خلکو څخه د مشورو په وسیله به یې هغه خفگان او اختلاف له منځه وړ.

زما یاد دي چې داوسیدو په شاوخوا سیمه کې به یې د دوو دلگۍ مشرانو یا جهادي سرگروپانو ترمنځ هم کوم مشکل واقع شوی وو، نو به یې خپله سعيه نه سپموله او رسیدگي به یې کوله، د اسلامي امارت په صف کې دننه یې د اختلاف په وړاندې سخته مبارزه او ډیرې هڅې او کوبښونه کړي دي، هرڅوک چې هرځای له امارت څخه خوابدی شوي او مایوسه شوی دی، حقاني صاحب په هغو ځان ستړی کړی چې تر ډیره یې مخلصانه هڅو نتیجه هم ورکوله.

حقاني صاحب د مجاهدینو سخت دوستدار وو، هر مجاهد ډیر لوړ قیمت ورته درلود، خصوصاً مشران مجاهدین ملگري یې خپل وجود او تن بلل او په مخکې یې هر ډول قربانۍ ته تیار وو.

د علماء کرامو او مشائخو یې سخت درناوی درلود، ډیر په نرم، له ادب او اخلاقو ډک حالت کې به ورسره مخ کیده، قدر به یې کاوه او خبرو ته به یې د تعجبونو په اظهار (شه!!!؟) دقیق غور نیوه.

د هر ملگري سخته ډیر قدر شناس وو، دهرچا منزلت او مقام یې ډیر ښه او په آسانی سره درک کولای شوای، له هر چاسره به یې رویه او کړنه له عطفوت او مهربانۍ څخه ډک وه.

دروند عادت یې درلود، دروند انسان به یې خوښیده، خبرې او عمل یې له درنښت څخه ډک وو.

تر دې حده چې د اسلامي امارت په اعلامیو او ځینو رسمي نشراتو کې به یې د داسې الفاظو استعمال ته اجازه نه ورکوله چې مقابل جانب ته به په کې یوډول هم سپکې او سپورې ویل شوي وی، تل یې هڅه کوله چې د اسلامي امارت پالیسي او دریځ خورا دروند، قدرمن او له عزته ډک وي، په استدلال کې به یې ویل چې نبی کریم صلی الله علیه

وسلم خومره دښمنان درلودل او خومره د کفارو لخوا کړیدلی وو، خو بیا یې هم په هېڅ حدیث کې سپک الفاظ او سپکه خبره نشو ثابتهولای.

په تیر پسرلي کې یې راته وویل (هڅه مې روانه کړې ده چې دخپل ژوند ټول کړه وړه له نبوي سنتو سره برابر کړم)، اوس مې هڅه او مطالعه پیل کړې هغه حدیث راټولوم او سره یوځای کوم یې چې د ۲۴ ساعته ژوند انځور پکې شوی وي، او هیله لرم چې خپل ژوند مې هم د نبوي سنتو چوکاټ ته مکمل داخل شي او دلیکل شوو احادیثو لنډه مجموعه د نورو مسلمانانو د استفادې لپاره هم تیاره کړم)، په هغه وخت کې یې د راټولو شوو احادیثو شمیر ۴۷ ته رسولی وو.

له بیت المال سره محتاط، په جهادي کارونو کې ډیر حریص او په ټول صف کې د ډیر نظم غوښتونکی او طرفدار وو.

د ملگرو او هرچا سره برخورد به یې دومره صمیمانه او له نزاکت څخه ډک وو چې یوه خبره به یې څو ځله له بل چا څخه هم اوریدلې وه، خو کله به چې تا په ناڅېرۍ کې بیا ورته بیانوله نو به دغسې درته متوجه او غوږ وو، لکه واقعا چې له تا څخه یې اوس او نوې اوري، تر دې حده چې تعجب به یې هم درته کاوه او لابه یې د معلوماتو په ورکړه کې تشویقولي.

حقاني صاحب له هرچا سره د لیدو په وخت کې متبسم وو، خندان به وو او په خورا ورین تندي به مخ کیده، د ملگرو د شخصي ژوند په اړه به یې هم پوښتنې کولې، ځان به یې خبراوه او هڅه یې کوله چې د ملگرو او متعلقینو ژوند یې ښه او خوشحاله وي.

د روغ رنځور پوښتنه به یې کوله، دیځ او گرمۍ په موسم کې به یې ستا په حال ځان آگاه کاوه او د غم یا

مصیبت پر وخت به یې ترخپله وسله لاس درسره کاوه، نصیحت، دصبر او استقامت تلقین به یې درکاوه.

لنډه دا چې حقاني صاحب دې په څنگ کې موجود وو تابه فکر کاوه چې یو ښه مشفق او مهربانه ورور درسره دی او خورا به پرې ډاډه او تکیه وي.

حقاني صاحب دکارونو په اړه ډیر حریص او با مسئولیته وو، ډیر پرکاره او نوښتگر وو، د رایې او نظر خاوند وو، د کار په مهال به یې پیچلو مسائلو ته خورا ښه او له تدبیر څخه ډکه لار پیدا کوله، په مجالسو کې به یې د هرچا نظر په خورا ښه ډول اوریده، ښه ټکي به یې په خوښۍ سره منل، د چا ناسم نظر به یې په خورا خوښۍ او معقول ډول ځواباوه او هغه ته به یې قناعت پرې ورکاوه.

دحقاني صاحب وفات، ان شاءالله ده جناب ته دالله د وصال لار لنډه کړه، خو پاتې شونو ملگرو، وروڼو، اولادونو او ټولو دوستانو او متعلقینو ته یې داسې عملي درس ورکړ چې که څوک یې په لاره لاړ شي، خوي او عادات یې خپل کړي، اخلاق او رویه یې تعقیب کړي نو به لکه دی همداسې محبوب او منلی شخصیت ترې جوړیږي، مرگ د ټولو پسې دی، ټول د ده غوندې په یوه بهانه مرو خو باید داسې مړه شو چې هیڅوک رانه خفه نه وي، هیڅوک مو زهیر کړی نه وي، هیڅوک مو بد یاد نکړي او ټول راپسې د هجر او فراق په اور کې اوبښکې تویې کړي او ساندي ووهي.

اللهم اغفره وارحمه ولا تعذبه، وتجاو زعنه و ادخله الجنة النعيم ونسئلك صبراً جميلاً و اجراً جزيلاً و صلى الله تعالى على خير خلقه محمد وآله و اصحابه اجمعين يا رب العلمين

محترم ملاخېير احمد مجاهد سره

د څرک مجلي ځانگړې مرکه :

دمحترم منصور صاحب په توسط الله تعالی امارت له توتیه کیدو او انشعاب څخه بچ اوداسلام د دښمنانو شومي هیلي نابودي وگرزیږي.

حقدار اومناسب خلک دي ،يعني بايد راپورته شي اوبلوا گډه کړي .

خو چې کله الله تعالی داسلام لوی اورښتینی خادم اوداسلامي امارت موسس ، محترم ملاصاحب خپل لورته وباله اودوفات خبری نشر شو اوپه ځای یی محترم ملاخترمحمد منصور حفظه الله داهل حل وعقد دمجلس له لوري غوره اودهيواد ۳۴ ولایتونو امارتي مشرانو ، والیانو ، قومندانانو ، مجاهدینو علمای کرامو مشایخو او داسلامي امت جهادي اودیني قائدینو ورسره مخلصانه بیعتونه ترسره کړل اومنصورصاحب یی دامیر په صفت ومانه ، نویوشمیر حلقي اوخیري چې شمیر یی سخت لږ اوهیڅ ډول حساب نه پرې کیده اونه پرې کیږي ،هغوی له همدې ډول نارواو شعارونه سره چې گواکي دزعیم په ټاکلوکې عجله شوي ، دشورا اکثریت اعضانه وو حاضراویاداجې منصور صاحب اتفاقي امیر نه دی او جانب مقابل او مخالف یی باغي نه شمیرل کیږي ، نوپه دغسې بهانه جویو او غلطو پروپاگندو یی پیل وکړ ، خبره تردې مخ ته ولاړه چې دوه درې تنه په خپل منځ کې کیناستل یوه ځان امیر او نورو ځانونه مرستیالان اعلان کړل .

پوښتنه : په دې ورستیو کې دیوشمیرملایانو له

لوري داسې یوه فتوا رسنیو ته مخې ته راغلي ، چې داسلامي امارت دزعیم او امیر په ټاکنه یی ملاحظات ښکاره کړي اوترټولو خطرناکه خبره پکې دا راوړل شوي ، چې په اوسني وخت کې ددوی په اند شرعي امیر وجود نلري ، نو ځکه یی په مخالف جانب دباغي حکم نشي کیدلای ، تاسې دغه فتوا لیدلي ؟ اوڅه فکر کوي چې ددغه ډول فتواوو ترشا څوک ولاړ اوقرار لري ؟

ځواب : هو دغسې څه پاني او دستخطونه دفتوا په

نوم خپاره شوي اوماهم ولیدل ، شک نشته چې داسلامي امارت واحد زعامت او دتصمیم نیوني واحده مرجع ، دنړیوال استعمار ، سیمه ییزو دښمنانو اوداخلې غلیمانو په سترگو کې له ډیره وخته تیره اوځورونکی ازغی وو ، دوی سخت په انتظار کې وو چې څه وخت به داسلامي امارت موسس عالیقدر امیرالمومنین ملامحمدعمر مجاهد وفات اویاشهید شي ، نو بیا به دوی داسلامي امارت دټوټه کولواوویشلو شیطاني طرحي ته دعمل جامه وراغوندي ، یعنی داسلامي امارت په داخل اوصوفوکې به طالب مشرانواوقومندانانوته داذهنت ورکوي ، چې تربل هرچا همدوی دقیادت او زعامت لپاره زیات ،

زما تحليل داده چې ددغو خبرو شاته هماغه زور غليم او مغرضي حلقې موجودې دي، چې داسلامي امارت وحدت اودتصميم نيوني حاکمه او مسلطه مرجع نشي. تحمل کولای اودامارت په صفوفو کې دجنگ اوسولي طرحي اومصنوعي څيري نشي. خوندي کولای، نوځکه په هرنامه کوشش باسي، ترڅو اسلامي امارت کمزورې ډله رابرسيره کړي، دواحدقيادت هغه برم اوهيبت يې وروځپي، چې دهمدغو موخو لپاره يې وينو چې ډول ډول حربي او منفي تبليغات يې په کار اچولي، چې دفتوا بازو لري هم دهمدغو حلقو هڅه ده چې دځينو ساده لوحو څيرو په شکل کې بروز اوشهرت ورکوي.

خو نتيجه ځکه نلري چې اوس الله الحمد اسلامي امارت ترپخوازيات مستحکم او مسلط دی، څوک داسې لوی مشکل نشي جوړولی، هرڅوک په دې پوهيږي چې يوځل څوک دامارت مخلص او دمرحوم ملاصاحب نقش قدم تعقيبوي هغه به هيڅکله هم نه په دغسي تبليغاتو تيرنه ووزي اونه به يې په ذهن او فکر کې کوم خلل راشي، ځکه منصور صاحب مرحوم ملاصاحب ټاکلی وو او تربل هرچا ورته محبوب اوپوره اعتماد يې پرې درلود اودملاصاحب په ژوند اوبيا دهغه له وفات ورسته يې چې داسلامي امارت کومه مدبرانه اوابرومندان ه رهبري کړي داسلام اوجهاد دلاري سپاهيان به يې هيڅکله هيره نکړي، همداراز منصور داسې ندی چې په زور او جبر يې الله مکړه قيادت اورهبري قبضه کړي، بلکې دغه دروند بار ته داسلامي امارت درهبري شورا اکثريت غړو او نومياليو مشايخو مجبور او اماده کړ او داخو يو واقعيت هم دی چې له ملاصاحب ورسته په اوس وخت کې منصور صاحب يو لوی غنيمت او انعام دی چې الله تعالی ولوراه، چې دهغه په توسط امارت له ټوټه کيدو او انشعاب څخه وژغورل شواو دجهاد بنسټونه بيرته محکم وگرځيدل.

هو هغه څوک چې مثبت تنقيد او مستنده ديني ملاحظه ولري، پکار ده چې احترام ورته وشي، غوړ ورته ونيول شي اوبيرته دامارت په غير کې ونازل شي، ولې هغه څوک چې بنيادي کينه په زړه کي لري، دځان دنصبولو او حاکمولو کوشش کوي او يا پردی طرحي عملي کوي، زما په اند دغه رنگه خلک الله تعالی خپله له دې صف څخه تجريدوي او باسي يې ځکه الهي وعده ده چې ليميز الله الخبيث من الطيب و يجعل الخبيث بعضه على بعض فيرکمه جميعا فيجعله في جهنم»؛(سوره انفال/آيت ۳۹) يعني چې الله تعالی، ناپاک او پاک سره جدا اوتصفيه کړي او وگرځوي ناپاکه خلک بعضی په بعضي باندي او دوی ټول سره راجمع او په جهنم کې واچوي.

پوښتنه :

په فتوا کې دزابل جنگ ته هم گوته نيول شوي، هغه يې خپل منځي جنگ بللی، تاسي په دې باب څه نظر لري؟

ځواب :

نه پوهيږو چې دزابل جنگ ته ځيني خلک په کوم دليل خپل منځي جنگ وايي، څو مياشتي چې په مسلسل ډول يوچاته عذرونه وشي، داسلامي امارت له لوري لوړپوړي وفدونه ځانونه ستړي کړي، استادان اوعلمای کراموانتهايي ستومانی وگالي او ځولی ورته وغوړوي چې او (منصور دادالله) دالله په خاطر له اختطاف گرو اوداعشيانو څخه لاس واخله حمایه يې پرېږده اومنصور دادالله هرځل درانه وفدونه ځوابوي اوسپکاوی يې کوي، هغه بله کومه لار وه چې اسلامي امارت غوره کړي وای؟

زه به تاسي ته دزابل دهغه راپور هغه څو جملې چې داسلامي امارت لخوا هغه وفد ته چې دزابل زبده اوجيد علمای کرام پکې شامل ووپه لاس ورکړل شوي وو او اختيار ورسپارل شوو چې دغه مادي مونږ دسترپه سترگومنو که منصور دادالله ورته غاړه کيږدي

هغه داچې که (منصور دادالله له داعشیانو ځان جلا کړي موږ ورسره کار نلرو، تاسو ورشئ زاری او خواست ورته وکړئ چې له داعشي- ازبکستانيانو ځان جلا کړي په دې لاندې خبرو کې که هره یوه مني موږ ورته حاضر یو. ۱ - که په امارت کې کار کوي لږیک ورته وایو خدای دې راولي. ۲ - که په امارت کې کار نه کوي ستاسو میلمه دی تاسو چې مناسب بولئ همالته دي اوسي د کور خرڅ او د لسو شخصي پیره دارانو خرڅ به هم امارت ورکوي بیغمه دي اوسي خو د امارت خلاف فعالیت به نه کوي. ۳ - که د امارت اوامر نه مني له دې ځایه دې لاړ شي دلته دې خلکو ته مشکلات نه جوړوي. ۴ - او که مخالفت هم کوي او له دې سیمې هم نه ځي نو بیا دې له ازبکستانيانو ځان جلا کړي تاسو ورته یو کلی مشخص معلوم کړئ د امارت مجاهدین به هغه کلي ته نه ورځي او نه به ورسره کار لري خو له ازبکستانيانو جلاوالی یې ضرور دی ځکه امارت مجبور دی چې آخر د ازبکستاني داعشیانو په خلاف عملیات وکړي ځکه دوی له داعش سره یوځای شوي، په امارت یې بغاوت کړی امر او اصول نه مني او په دې ټول ولایت کې یې جهاد او مجاهدینو ته لوی جنجالونه او بدننامۍ پیدا کړي دي) خو منصور دادالله دغې یوې خبرې ته هم غاړه کینښود .

له هغه ورسته چې داعشیانو دمنصور دادالله په مرسته دلوی لاري مسافر وتښتول چي پکې ښځي اوسپین ژيري هم وو او حتی له تښتول شوو ښځو سره دداعشیانو دهرډول فیجعو اعمالو راپورونه هرچا واوریدل اوپه دغه کار سره دافغان ولس اومیشتونو قومونو ترمنځ دجنگ اوداخلي تصادف لوی تصادم او اور بلولو ته لمن ووهل شوه ، نوایا اسلامي امارت ته جایزه او مناسبه نه وه چې ددغسي طواغیتو او جنایتکارونو جرړي یې ویستلي وای ؟

یوڅوک چې داسلامي امارت په خلاف دداعش ملا ټینگوی ، بې وزله مسافر ښځي اوماشومان تښتوي اوفجیع اعمال ورسره ترسره کوي اودظلم اوبربریت یو دور حاکموي ، دهغو مخه چې اسلامي امارت ونه نیسي، نو

څوک به یې نیسي ایا لوی ملاصاحب دهمدغسي- جابرانوپه خلاف ددغه امارت بنسټ نه وو ایښي ؟

پوښتنه :

په دې ورستیو کې داسلامي امارت دزعیم په اړه په مسلسل ډول داخبرونه او اوافواوي خپري شوي چې گواکي هغه په خپل منځي تاوتریخوالي کې ټپي او بیا شهید شوی ، ددغو اوازو په خپراوي کې ستاسي په اند دچا لاس دخپل وو او خاص هدف یې څه وو ؟

ځواب : شک نشته چې محترم منصور صاحب ، څو کاله داسلامي امارت قیادت اورهبري په داسې شرایطو کې په خورا مدبرانه او مشفقانه انداز ترسره کړه ، چې مرحوم عالیقدر امیرالمومنین ملامحمدعمر مجاهد رحمه الله ژوندی وو ، په دې معنا چې مرحوم ملاصاحب دخپل رحلت ترپای شیبو پورې دمنصور صاحب له کړنو څخه خوښ اوپوره اعتماد یې پرې درلود له بل اړخه منصور صاحب دجهاد او امارت په ټولو اموروکې که هغه داخلي وو که خارجي ، الله تعالی ترینه لاسبری اوسرفرازه راوویست ، دمجاهدینو ترمنځ یې داخوت اووحدت فضا په بیساري ډول حاکمه وساتله، داخلي او نړیوال دښمن ته یې دخاصو تکتیکونو له امله په هر میدان کې تاریخي شکست او ماتې ورکړه ، ولس یې نور په امارت او مجاهدینو رامات او همکار وگرځاوه او دسیاست په میدان کې یې داسلامي امارت برحق دریځ دنیا ته دخپلو وینښو مطبوعاتي اودیپلوماتیکوسرچینواو استاخو په ژبه په رسا اومنطقي ژبه ورساوو ، تردې چې دوست او دښمن ته ثابته شوه چې اسلامي امارت یواځي دفوځي ډگر وړتیا او اتلولي نلري، بلکې په سیاسي او دیپلوماتیک میدان کې هم الله تعالی ددې توان او استعداد ورکړی چې له خپلې تگلارې او موقف څخه کلکه دفاع اوساتنه وکړي .

دغه راز له هرچا سره دافکر وو چې که لوی ملا صاحب وفات شي ، نو څوک به دهغه ځایناستی گرځي او په څه ډول به مجاهدین ، مسؤلین او علمای کرام په هغه متفق کیږي ، الله تعالی همدغه منصور صاحب دیوه منل شوی ، اتفاقي او مهربان زعيم او رهبر په توگه رامخي ته کړ ، له هغه سره دستاسري افغانستان او اسلامي امت په کچه سرشاره اوله خلوص نه ډکو بيعتونو داسلام او هیواد ددښمنانو ټول فریبونه او دسیسې-خنثی او دقیادت لویه او مهمه موضوع الله تعالی حل وگرځوله.

په دې وخت کې داسلام او هیواد غلیمانو او هغو حلقو چې په زړونو کې یې له ډیره وخته نفاق او حسد ځای نیولی وو او داکرغیږن هوس یې په ذهن کې گرځیده چې څنگه متحد اسلامي امارت ټوټه ټوټه او داسلام دغه مرصوص صف کمزوری وويني ، نو د عالیقدر منصور صاحب بیساري مقبولیت او جامعیت له ډیرې کینې په جنون راوستل ، په مختلفو حربو یې لاس پوري کړ ، چا ته یې دادنده وسپارله چې دقیادت په ټاکل کیدو اعتراضونه وکړي ، چا ته یې دا وظیفه ورکړه چې دبيلي ډلي جوړیدو لپاره گواښونه وکړي او څه نمایشي-غونډي ترسره کړي او څوک یې دپته وگمارل چې په منصور صاحب اونورو مشرانو باندې بې ځایه توروته ولگوي .

او چې کله په دغو ټولو شیطاني دسیسو کې ناکام او مختوري شول ، نو دورستی سلگی په توگه یې دمنصور صاحب دزخمي کیدو او شهادت تشو افواوو او شایعو ته مخه کړه .

خو څنگه چې داسلامي امارت اساس په پاک نیت او خلوص ایښودل شوی او ډیرې پاکي ویني ددغه صف دساتني او بري لپاره نذرانه شوي او په هغه سربیره دالله ددین در بښتیني خادم اوداسلامي امارت دموسس مرحوم امیرالمومنین ملامحمد عمر مجاهد رحمه الله

دعاگانې چې ددې صف او اساس لپاره یې کړي کلک باور دی چې الله تعالی به هغه قبولي کړي وي ، نو که داسلام دښمنان هرڅومره لومي اودامونه په کار واچوي او داسلامي امارت دزعامت کمزوري وغواړي ، الله تعالی به یې رسوا اوشرمنده کوي .

غلیم دافکر درلود چې محترم منصور صاحب به دورستیو افواوو په اړه خاموشي غوره کړي او دطالبانواوعام ولس اذهان به کرار کرار داخبره واخلي چې خدای مکړه په رښتیا هم څه حادثه رامنځته شوي،ولې دمحترم زعيم تاريخي او هراړخيزي وينا که له یوې خوا دخپل مجاهد ولس او مسلمان امت زړونه ټکور او ډاډه کړل ، ترڅنگ یې داستعمار په استخباراتي شبکو او اجیرو مطبوعاتو داسې کارنده گوزار هم وکړ چې نور به یې یوه خبره هم چاته داوریږدو اوباور وړنه وي اولدې ورسته چې هره خبره دوی کوي ، خلک به ورته وايي چې تاسې دروغجن اوکذابین یی .

مناسبه ده چې میډیا او خبري رسني خپل تشخص او حیثیت دهغو افواهاو په خپرولواونشر- داغمن او بې اعتباره نکړي چې هیڅ حقیقت ونلري اوصرف استخبارتي حلقې یې دوی ته په اختیار کې ورکوي.

دغه کار دمطبوعاتو رول مشکوکوي او دا خبره په حقیقت بدلوي چې زیاتره رسنۍ داستعمار په چوپړ کې بوختي اومصروفي دي.

دجدي د شپږمې په پلمه!!

عبید- تنویر

دا چې د شوروي وحشي ځواک مات او د زرگونو عسکرو په وژل کيدو يې د افغانستان خاوره پريښوده، بلکې د افغان جهاد په برکت د ټول شوروي اتحاد امپراطوري هم محو او نابوده وگرځيده.

اوس چې د پخواني شوروي د کرغيزنو لښکرو له شکست او گوندېدو څخه ۳۷ کاله تيرېږي، د افغانستان خاوره او مسلمان ولس د يو بل جهان خور استکبار (امريکا) تر ناروا او مکار يرغل او وحشت لاندې شپې او ورځې تيروي.

امريکا او متحدينو يې د يونيم لکو عسکرو او پرمختللي جنگي ټکنالوژۍ سربيره ۴ لکه ملي اردو او يونيم تريليون ډالر په کار واچول او خپل ټول زور يې وواهه، ترڅو د افغان ولس ديني غرور او به او دخپلواکۍ گټلوه داعيې څخه يې واړوي.

خو الله تعالی، د اسلامي امارت تر قيادت لاندې د افغان ننگيالي ولس په جهادي مټو کې دومره قوت او هيبت واچاوه، چې د امريکا او ۴۹ اشرېانو هيوادونو، قووتونه او طلسمونه يې يو په بل پسې-رسوا اوله شکست سره مخ کړل، خبره اوس دې سرحد ته ورسیده چې امريکايان غواړي د سيمي اونړيوالو فشارونو په نتيجه اړکړي ترڅو طالبان دکابل له کاواکه ادارې سره خبرو ته کښيني او په دې ډول

دجدي ۶ چې زمونږ په گران هيواد افغانستان د سرو لښکرو د وحشيانه تجاوز او هجوم له ورځې سره مصادفه ده، که هرڅومره ددغې نيتې او ورځې د فجايعو په اړه ليکل وشي، کم اولږ به ځکه وي چې د روسانو دنالو او ناترسه يرغل له ورځې راپه دې خوا چې نېږدې څلورلسيزي جوړېږي اوس يې هم په زمونږ په هيواد کې منفي اثرات او ناوړينونه روان او افغان ولس ترينه سخت په کړاوو کې دی.

د ۱۳۵۸ل کال دجدي په شپږمه نيټه د پخواني شوروي سرو لښکرو، ديولک لس زره پوځيانو په مټ اود داخلي لاسپوڅو (خلقيانو او پرچميانو) په مرسته په افغانستان يرغل راوړ، لس کاله په مستقيم ډول روسان او څوکاله يې اجيران د افغان مظلوم ولس په خلاف په ډيره بې رحمۍ و جنگيدل، يونيم ميلون مسلمان هيوادوال يې شهيدان، درې ميلونه يې معيوب، اوله پنځو ميلونو زيات يې هجرت او کډوالی ته اړويستل.

افغان ميرني ولس، داستکبار له لاسه دغه ټول کړاوونه، اوږده ناوړينونه او قربانۍ تحمل او وزغملې، خوله خپلې برحقې داعيې او پاک عزم څخه يوه لويشت هم وروسته اوشاته نشول.

هماغه وو چې الله تعالی، د متحد افغان ولس د تورې اومتين عزم په نتيجه کې نه

متلونه

- ۱ ، تر ټولو غټ دولت دموږدعا ده.
- ۲ ، په دنيا كېنې فقط دموږ مينه سوچه ده.
- ۳ ، په كور كېنې پلار برکت او موږ راحت ده.
- ۴ ، موږنۍ ژبه دموږنه زده كيږي ځكه دموږ غوندي خوږه وي.
- ۵ كور په ديوالونو نه په كورنۍ ښكلى وي.
- ۶ ، دسړي شخصيت په صورت نه په سيرت جوړيږي
- ۷ ، دمشرانو قدر كوه كه ته مشر شوې كشران به دې قدر كوي.
- ۸ ، اولاد به ډير په خوږه او لږ به ئى په ترڅه پوهوي
- ۹ ، پر خبره ي څومره سوچ وشي هومره پخه شي
- ۱۰ ، مينه كوه خو دھوس څخه ځان ساته
- ۱۱ ، چي هوښيار وې دځان صفت به نه كوې
- ۱۲ ، دبدن ستوماني خوب راولي او دذهن ستوماني ئى تښتوي.
- ۱۳ ، په عمر سړى هله پوهيږي چي ورنه تير شي.
- ۱۴ ، چي دهرچاوي هغه دهیچا هم نه وي.
- ۱۵ ، شيطان له پيل نه تر پايه انسان په لوږه ويروي
- ۱۶ ، سړى چي نرى وي نو زمري وي چي غټ وي نو لت وي.
- ۱۷ ، دژوند گران كارونه په همت اسانيږي.
- ۱۸ ، مسلسل همت دښه ژوند ضمانت دى.
- ۱۹ ، طمع سړى تيتوي او همت ئى لوږوي.
- ۲۰ ، دسيوري په اړديدو دونې قدنه لوړيږي.
- ۲۱ ، دښارنه لري څلگ دميلمه ډير قدر كوي.
- ۲۲ ، غره ته كه ختل گران دي نو ترې كوزېدل هم اسان نه دي.

كله چې امريكايانو په افغانستان يرغل راوړ ، روسي جنرالانو صرف امريكايانو ته همدا توصيه كوله چې پام افغانستان دھضمولو هيواد او ولس ته يې دتسليمولو خيال اوفكر ونكړي ، خو امريكايان چې دخپلې فوځي تكنالوجۍ دغرور په نيلۍ سپاره او د عقل سترگي يې ورپټي كړي وي ، دروسانو يادوني يې اوتى بوتى گڼلي ، چې اوس دهماغه روسانو له برخليک او ذليل حالت سره لاس اوگريوان دى .

همداډول لكه چې روسي جنرال مايروف له افغانستان څخه دتښتي په مهال دامو په سيند دافغانستان جگړه دروسانو لويه اشتباه او جفا وبلله ، دافغانستان اوپاكستان په هكله دامريكاخاص استاځي (هالبروك) كله چې دمرگ په بستر په پروت وو ، داخبره يې په صراحت وكړه چې دافغانستان جنگ بايد نور ودريږي او په هره بيه چې وي امريكايي پوځيان دي له افغانستان څخه راويستل شي، ځكه نور امريكايان هلته جنگ نشي گټلاى.

خلاصه داچې روسان اوامريكايان دواړه دافغانانوقسم خورلى غليمان و اودي، روسانو داشراروپه نوم وژل اوامريكايان يې دترهگروپه نوم؛ خو الله تعالى شوروي دافغانانوپه ميرانې دنابودى كندي ته وروغورځاوه اورهبرانويې اعتراف هم وكړ چې دافغانستان اشغال دشوروي دنسكوريدوسبب وگرځيد، ولې امريكايان لاهم په دې فكر كې دي چې دشوروي په برخليک به نه اخته كيږي ، ځكه چې مجهزه تكنالوجى لري اوله بل لوري دامنيتي تړون په لاسليک سره به دافغان ولس له گوزار څخه په امان كې پاتې شي .

خو دابه ددوى دجهل او سترتمگۍ ورستى حد او يو پوچ خيال وي .

د حقاني صاحب

پر فراق خو کرښې

سید سعید

کي ددغه خوځښت سره ملگری شوی او په مختلفو پوستونو یې دندی ترسره کړي دي، د کندهار د اطلاعاتو او کلتور رئیس، د بهرنیو چارو وزارت معین، پاکستان کي د افغانستان سفیر او د چارو ادارې د عمومي رئیس په توګه یې اوږده موده د افغانستان په اسلامي امارت کي نه هیردونکي خدمتونه کړي دي.

پرافغانستان د امریکايي یرغل څخه وروسته د جهادي مقاومت په لومړنیو کلونو کي داسلامي امارت د فرهنګي کمیسیون د مرستیال په حیث غوره شوی ؤ چي دوفات تر وخت پوري یې همدا دنده په ډیره ښه توګه سرته ورسوله.

حقاني صاحب د فرهنګي کمیسیون دمرستیال په صفت د فرهنګي او مطبوعاتي جهاد د لا ښه موثریت په موخه ډیري خولې توي کړې،مختلفو سیمو ته یې سفرونه وکړل، ستریاوي، بې خوابی یې وزغملې، په مطبوعاتي او فرهنګي ډګر کي یې د سنگر د مجاهد کماحقه ترجماني وکړه او له بیلابیلو لارو څخه په استفاده یې دامارت برحقه داعیه هیوادوالو او نړیوالو ته واوروله.

کل نفس ذائقة الموت ثم الينا ترجعون
مرګ هغه تریخ حقیقت او واقعیت دی چي هیڅوک په هیڅ ځای کي نشي ترې خلاصیدای، که کوم شخص هر څومره ډیر ژوند هم وکړي بالاخره به دمرګي غیږي ته پناه وړي او د ځواکمن څښتن تعالی حضورته به حاضریري» کل نفس ذائقة الموت ثم الينا ترجعون»

داسبابو په نړۍ کي د مرګ د کیف، وخت او لامل په اړه انسان سره بیلابیلي پوښتني او وتوجیهات موجود وي، وخت په وخت یې څیري او بیانوي، خو واقعیت دادی چي الله تعالی یې په خپل معجز کلام کي توضیح کوي: «اذا جاء اجلهم فلا يستأخرون ساعة ولا يستقدمون»

په ډیري خواشینۍ سره مي خبر ترلاسه کړ چي د حلم، علم، پوهي، تدبیر او اخلاص ځلانده ستوری (الحاج مولوي سید محمد حقاني صاحب) زموږ داسمان له مداره راوولید.

انا لله وانا اليه راجعون!

مولوي سید محمد حقاني دکندهار ښار اوسیدونکي ؤ، دطالبانو داسلامي تحریک په ابتداء

مرحوم حقاني صاحب متواضع، حلیم، پوه، زړسوانده او د عالي اخلاقو څښتن مجاهد مشرؤ، په کومه ناسته او اداره کې چې به نوموړی دخپلو ماتحت ملگرو سره ناست و، چې کوم څوک یې په مشرۍ خبر نه وای بیخي گومان به یې نه وای کړی چې نوموړی ددې ادارې او ښانستي په راس کې دی.

حقاني صاحب ته تشریفاتو او تکلفاتو خوند نه ورکاوه، دنوراني څیرې خاوندؤ او زیاتره وخت به یې پرشونډو موسکا خپره وه، سیاسي او فرهنګي پیچلي مسایل به یې په سره سینه او سلیسه ژبه څیرل، عالم او ډیر شریف شخصیت و.

د مطبوعاتي جهاد د پیاوړتیا په موخه یې د عالمانو او لیکوالو کورونو او کار ځایونوته تګ راتګ کاوه، هغوی یې تشویق کول، د خدمت زمینه یې ورته برابره وله، مشورې یې ورسره کولې او وخت په وخت به یې د فرهنګي ملگرو د جوړ ناجوړ پوښتني گرویرني کولې.

اته کاله وړاندي مي حقاني صاحب د قدردان استاد انجنیر عبدالله گل ریان صاحب په کور کې ولید، دامي له نوموړی سره لومړنی ملاقات و خو دومره صمیمانه او ظریفانه چې تا به ویل په کلونو کلونو ملګري سره پاته شوي یو، دهماغه لومړنی ملاقات خواړه مي تراوسه پوري په حلق کې شته، د حقاني صاحب سره د نورو لیدنو کتنو خواړه یادونه او ښکلي خاطرې مي اوس د حافظې په سکرین زیرو بم کېږي او دنوموړي خندانه څیره مي تر سترگو سترگو کېږي، لوی رب دي ترې راضي شي!

دارواښاد حقاني صاحب سره مي ډیره موده په یوه اداره کې کار وکړ، داسي چې مرحوم امیر زه مامور وم، خو هیڅکله مي نه خپله د نوموړی څخه یوه ترخه خبره اوریدلې اونه مي هم د بل ملګري څخه داسي څه اوریدلي او یا حس کړي چې د ارواښاد حقاني څخه دي گیلمن او یا خسته شوی وي.

د مرحوم مولوي سید محمد حقاني صاحب د مرګ خبر ډیر غمونکی دی، بیلټون یې ډیرگران او دردونکی دی، د حقاني صاحب فراق نه یوازي د نوموړي کورنۍ او ملګرو ته، بلکه داسلامي امارت لپاره لویه ضایعه ده.

الله تعالی دي خدای بخښلی حقاني ته جنت الفردوس او عالي مقامات ور په برخه کړي، بچیانو، ورونو، کورنۍ، دوستانو او ملګرو ته دې صبر جمیل او اجر جزیل ورکړي. امین

د شهيد مولوي رضاء الله مشهور

په ملا عاجز د ژوند او کارنامو نه ګڼنه

شهيد مولوي صاحب عاجز چې اصلي نوم يې رضاخان وو او په ملا رضاء الله عاجز او ملا پلليک باندې يې شهرت درلود د دوست محمد زوی، د محمد دين لمسی او په قوم (دليک) وو چې د خپلې علاقې يو با غیرته او بهادر قوم شمېرل کېږي؛ نوموړی د لغمان ولايت د عليشنگ ولسوالۍ د ماسموت عليا کلي اوسېدونکی وو.

زوکړه :

شهيد مولوي صاحب عاجز په ۱۹۸۰م کال کې په خپلې مذکوره سيمې کې دې دنيا ته سترګې غړولې وې.

زده کړه :

شهيد مولوي صاحب لومړنۍ زده کړې د پاکستان په مردان سيمه کې د يو مخور او تکړه ديني عالم مولوي عبدالحی پهلوان صاحب سره وکړې او ابتدايي کتابونه يې له همدې عالم څخه ولوستل او پاتې نور فنون يې د پاکستان په مختلفو سيمو لکه مردان ، پېښور ، کوهاټ ، اسلام آباد او کراچۍ په مختلفو او مشهور مدارسو کې ولوستل او بيا يې د دوره حديث لپاره په (۱۴۲۶هـ ق) کال کې د پاکستان د خيبر پښتونخوا په ستر ديني مرکز دارالعلوم حقانيه اکوړه خټک کې داخله واخسته او د فراغت سند يې ترلاسه کړ.

د جهاد پيل :

نوموړی يو با استعداد او د صلاحيت خاوند عالم وو، نو له همدې کبله غوښتل يې چې د دعوت تر څنگ د

جهاد په سپېڅلي لاره کې په عملي ډول د خپل دين او قوم خدمت وکړي په همدې سلسله کې کله چې د نړۍ تر ټولو ستر وحشي ځواک په افغانستان تېری وکړ ، اسلامي نظام يې ړنگ کړ او د هيواد په بېلابېلو سيمو کې يې وحشيانه عمليات او بمبارونه پيل کړل نو د هيواد د نورو سيمو په څېر يې د لغمان ولايت د عليشنگ ولسوالۍ د ماسموت عليا په سيمه کې په وحشيانه ډول بمباري وکړه چې په ترڅ کې يې تقريباً (۳۸) عام وګړي شهيدان او زخميان شول؛ په دې ظالمانه بمبارونو او ظلمونو سره د مولوي صاحب جهادي عزم او جذبه چې لا د وړاندې پارېدلی وه قوي شوه او مولوي صاحب په قاطع او څرګند ډول خپل عمليات پيل کړل.

شهيد مولوي صاحب په ډېره کمه موده کې په خپلو چريکي او تعرضي بريدونو کې لوی شهرت تر لاسه او د دښمنانو توجه هم ورته ورځ تر بلې زياتېده.

مولوي صاحب ته د اسلامي امارت د مشرانو له لوري په مکرر ډول د ځينو لويو مسؤوليتونو د ترسره کولو وړانديزونه کېدل خو مولوي صاحب به ويل چې زه هر قسم خدمت او قربانۍ ته تيار يم او د ژوند تر وروستي سلګۍ پورې به د اسلامي امارت په صف کې خپل خدمت تر سره کوم خو د مشکيلاتو له امله د مسؤوليت له منلو معذرت غواړم.

کله چې وحشي- صفته صليبيانو او د هغو داخلي بې وجدانه اجيرانو يو وار بيا د عليشنگ ولسوالۍ د ماسموت عليا په کلي يوه لويه چاپه ووهله او د کلي پاس جګې غونډۍ باندې يې مورچې نېولې وې شهيد مولوي صاحب له خپلو

ملگرو سره پرې تندريز بريد وکړ او گڼ شمېر امريکايان يې مړه او ټپيان کړل چې د ۷ امريکايي عسکرو مرگ ژوبله له رسنيو هم تاييد شوی وه.

دا چې امريکايي يرغلگرو به د ماسموت په ساحې په مکرر ډول چاپې وهلې او په دې سلسله کې ولسي خلکو ته دروند مالي او ځاني زيان رسېده او دښمنانو هم خلکو ته د خپلو ظلمونو او تيږيو يواځينی سبب په دې سيمه کې د مولوي صاحب موجوديت گانه نو په همدې سبب کليوالو له مولوي صاحب څخه وغوښتل چې له سيمې دي هجرت وکړي؛ نو مولوي صاحب هم د نورستان ولايت د دواب ولسوالۍ د ژونيا درې ته مهاجر شو تقريباً څو کاله هلته مېشت وو.

تقریر او شاعري په پشه يي ژبه کې:

شهيد مولوي صاحب عاجز نه دا چې يو با شجاعته او زړور مجاهد وو بلکه يو جيد او فصيح واعظ او يو تکړه شاعر هم وو؛ مولوي صاحب به اکثره په پشه يي ژبې بيانونه کول او شعرونه به يې ليکل؛ مولوي صاحب د دعوت او شاعرۍ په برخه کې دومره شهرت پيدا کړ چې د لغمان ولايت برسيره ځينو نورو څنگ لوريو ولايتونو لکه نورستان، کاپيسا، او د کابل ولايت په ختيځو سيمو کې مېشتو پشه يي قومونو په سيمو کې به د مولوي صاحب غږ د مساجدو په لودسپيکرونو او موبايلونو او نورو وسايلو نه به اورېدل کېده او حتی ماشومانو به په لارو او کوڅو کې د مولوي صاحب ترانې په ډېر خوند زمزمه کولې.

دا چې مولوي صاحب به د يو نوښت په ډول عقيدوي او نظرياتي مسايل په داسې ډول په مضحکو او خوشحالوونکو کليمو کې پيل چې د هر چا توجه به ورته جلب کېده نو په همدې سبب مولوي صاحب د يوه ځانگړي سبک خاوند بللی شو.

د زندان حالات: شهيد مولوي صاحب عاجز يو ځل د يرغلگرو په لاس بندي هم شو او د جلال اباد په مرکزي محبس کې يې ۱۷ مياشتې قيد تر کړ؛ مولوي صاحب د بند

په بهير کې د شجاعت او زړورتوب داستانونه پرې ښودل چې د هغه مهال زندانيان يې تر اوسه پورې ياد ساتي؛ مولوي صاحب به په زندان کې د موجوده امريکا جوړې ادارې په وړاندې په ښکاره ډول جهادي بيانونه کول او د زندان موفينو تعذيبونو او اخطارونو هيڅ پروا يې به يې نه کاوه.

شجاعت او بهادري:

دا چې مولوي صاحب به همېشه د کورني او اقتصادي مشکيلاتو سره لاس او گرېوان وو چې د لغمان او نورستان په ساحو کې به کېدل؛ د مولوي صاحب د حق گوۍ په برخه کې بې مثاله وو او د سيمې هغه اربکي او ظالم قوماندانان به يې په خپلو شعرونو کې په څرگند ډول يادول چې تر هر چا په ظلم او وحشت کې تير وو؛ دوی به مولوي صاحب ته بار بار اخطارونه ورکول خو مولوي صاحب به ورته ويل چې زه د شهادت غوښتونکی او ارمان جن يم او په دې لاره کې له هيڅ چا وېره نه لرم.

شهادت:

دا چې يرغلگرو او دا خلي غلامانو د مولوي صاحب د شهيد کولو او يا هم د نېولو لپاره ډېر کوښښونه وکړل او د دې لپاره يې د سر بيې جايزې هم اعلان کړل خو مولوي صاحب بيا هم الله (جل جلاله) دی د دښمنانو له شره وژغوره بل اخيره شهيد مولوي صاحب (۱۳۰۱/۲۴/نومبر) نېټه چې د (۱۳۹۲ هـ ش / ۳/ قوس) سره سمون خوري د خپلو ملگرو سره د لغمان مرکز مهترلام ښار په ختيځې څنډې کې پروت د شمتۍ په سيمه کې د اربکيانو په يوې پوستې د شپې په محال بريد وکړ، مولوي صاحب د استشهاديانو په ډله کې وو؛ د پوستې د فتحې په جريان کې مولوي صاحب د خپل يو بل تکړه ملگري حميدالله کفرشکن سره يو ځای په شهادت ورسېد. [انالله وانا اليه راجعون]

محبوب دی حُکمه

د بخاري او

مسلم حديث

دی چې: عَنْ

أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ

رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ إِذَا أَحَبَّ

عَبْدًا دَعَا جَبْرِيلَ فَقَالَ إِنِّي أُحِبُّ فُلَانًا

فَأَحَبَّهُ قَالَ فَيُحِبُّهُ جَبْرِيلُ ثُمَّ يُنَادِي فِي السَّمَاءِ فَيَقُولُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فُلَانًا فَأَحِبُّوهُ فَيُحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ قَالَ ثُمَّ يُوضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الْأَرْضِ وَإِذَا أَبْغَضَ عَبْدًا دَعَا جَبْرِيلَ فَيَقُولُ إِنِّي أَبْغَضُ فُلَانًا فَأَبْغِضُوهُ قَالَ فَيُبْغِضُهُ جَبْرِيلُ ثُمَّ يُنَادِي فِي أَهْلِ السَّمَاءِ إِنَّ اللَّهَ يُبْغِضُ فُلَانًا فَأَبْغِضُوهُ قَالَ فَيُبْغِضُونَهُ ثُمَّ تُوضَعُ لَهُ الْبُغْضَاءُ فِي الْأَرْضِ. متفق عليه بزيادة في رواية مسلم

ابي هريره رضی الله عنه وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: كله چې الله تعالى له يو چاسره محبت لري نو جبريل راوغواړي او ورته ووايي چې زه له فلان شخص سره محبت لرم ته هم ورسره محبت كوه، نو جبريل ورسره محبت كوي او بيا جبريل اهل السماء ملائكو ته ووايي چې الله تعالى له فلان شخص سره محبت لري تاسو هم ورسره محبت كوئ، بيا ملائكه هم له هغه شخص سره محبت لري تر دې چې وروسته دغه محبت خلكي ته رانتقال شي او الله تعالى همدغه كس په خلكه كې هم محبوب وگرځوي.

بالمقابل بغض يا بداييسيدل هم كټ مټ همداسې دي، د الله تعالى په نزد چې خوك مبغوض وي، نو د هغه كس په اړه حضرت جبريل ته ووايي

مرحوم سيد محمد حقاني

ولي ټولو ته محبوبي و؟

قاري حبيب

مرحوم مولوي

سيد محمد حقاني مې له تيرو اوو كلونو راهيسې پيژانده. له ډيره وخته سره ملگري و، د ۲۰۰۹م كال د اوړي له هغې ورځې چې په لومړي ځل سره شناخته شوو بيا تر پرون يک شنبې چې په اوښلنو سترگو مو د يوه تل ياد ملگري په حيث ورسره مخه ښه وکړه او د عقبې په خوامو رخصت کړ. رحمه الله تعالى

د مرحوم مولوي سيد محمد حقاني د وفات په اړه د ده د ملگرو او عامو هغو خلکو چې نوموړی يې پېژاند غبرگون او د محبت اظهار تر معمول حد زيات و، په فيسبوک، ويب پاڼو او عامو مجالسو کې ډيرو خلکو ورباندې افسوس وکړ او حتی هغو خلکو هم ورته خورا ډيره مينه ورکړه چې نوموړی په ژوند کې يوازې يو ځل ليدلی او په يوه مجلس کې يې ورسره شرکت کړی و.

د نوموړي لپاره د مسلمانانو تر منځ دا محبوبيت ډير ستر افتخار دی، ځکه دالله تعالى په نزد د يو چا د محبوبيت او مبغوضيت تر ټولو ستره علامه داده چې نوموړی د ځمکې د خلکو په زړونو کې څنگه ځای لري، که څوک د الله تعالى دمخلق په زړونو کې محبوب وي نو بې له شکه دالله تعالى په نزد هم

چې فلانی زما بدایسي ته هم ورسره بغض کوه، بیا جبریل هغه شخص بد ایسوي تر دې چې جبریل نور ملایکو ته ووايي چې فلان شخص د الله تعالی مبعوض دی بیا یې ملائکه هم بدایسوي تر دې چې د نوموړي شخص په اړه بغض دځمکې مخلوق ته رانقل شي او د ځمکې پر مخ هم هغه مبعوض شي او د هرچا نفرت ترې کیږي.

د دې متفق علیه حدیث له مخې په اسلامي ټولنه کې د یوچا لپاره عام محبوبیت د سعادت خورا ستره نښه ده چې د ډیر بختور شخص به په نصیب کیږي. دلته زه د حاضر او ناظر الله تعالی په وړاندې د مرحوم حقاني صاحب تزکیه نه کوم او نه یې هم معصوم بولم، مگر د خپلو ملگرو او عامو خلکو تر منځ د بي کچې محبوبیت درلودو له امله د لوړ حدیث شریف مضمون ته په پام سره د نوموړي د عامه محبوبیت ځیني علتونه درسره شریکوم، که الله تعالی وکړي دغه صفات د یو مکلف انسان په حیث شخصا په ما او ټولو انسانانو کې پیدا کړي ترڅو د الله تعالی د محبت او مقبولیت وړ وگرځو او د الله تعالی د مخلوق د ازار، اذیت، تحقیر او بالاخره عامه منفوریت په ځای له هغوی سره ښه تعامل ولرو او د یوه سالم، مثبت او ګټور شخص په حیث د ټولنې په سعادت، جوړښت او رفاه کې ونډه واخلو.

د حقاني صاحب یو ستر خوی شرافت او لوړه اخلاقي رویه وه، نوموړی د اداري سلسله مراتب له اړخه زموږ مشر و، مګر د څو کلنې ملګرتیا په ترڅ کې مې له نوموړي هیڅکله داسې قول، فعل یا چلند حس نه کړ چې ځان د نوموړي په نسبت حقیر یا تر امر لاندې حس کړم، نوموړي په اداري ماحول کې له

کارکوونکو سره په افقي تعامل باور درلود، تجربو ثابته کړې چې په اداري ماحول کې د عمودي تعامل په نسبت افقي چلند په مراتبو ښه اثر لري، په افقي چلند کې آمر خپلو ترلاس لاندې کسانو ته د مأمورینو نه بلکې د ملګرو په نظر ګوري، فرمان یې د آمر نه بلکې د التماس په لهجه وي او د ملګرتیا یو ماحول یې جوړ کړی وي، په اصل کې دا چلند د رسول الله صلی الله علیه وسلم طریقه ده، چې خپل تر لاس لاندې کسان یې اصحاب یعني ملګري بلل، له هغوی سره تعامل یې بشپړ طبعي او د لوړو دیني انساني اخلاقو او صمیمیت څخه مالا مال و.

د مرحوم حقاني صاحب بل صفت چې له امله یې نوموړی په هر چا خوږ لګېده، خوشرويي، همیشنی موسکا او مینه ناک چلند و، هیڅکله یې غوسه او سخت ګیري نه کوله، د ترڅو تجربو د زغم، له پامه غورځولو او هیرولو چل یې زده و.

نوموړي د شرافت او اخلاقو کړښو ته همیشنی تعهد درلود، هیڅکله په ټیټو او کم ارزښته موضوعاتو نه غږېده، هیڅکله مې د ضدبازی، سیالی، انتقام، قومپالنې، منطقه پرستی، تاوېلي ماوېلي او دغسې نور مبتذل او بي ارزښته بحثونه حتی په ډیرو خصوصي مجالسو کې هم ترې وانه وریدل، د ګیلې، شکایت او غیبت عادت یې نه درلود او تر ډیره حده یې په اشخاصو بحث نه کاوو بلکې په موضوعاتو به غږېده.

په شخصي لحاظ پاک او حیاناک و، له همیشنی او ظرافت سره سره مې نه یادیږي چې د بي باکۍ تر حده دې ټوکې کړې وي، له خلکو سره یې چلند هغوی د عمر، منصب، استعداد او ټولنیز مقام په

اساس نه بلکې د خپل شرافت او مروت په مبنۍ و، هر مسلمان ته په احترام قائل و، د مجلس په مهال یو ښه اوریدونکی و چې د مخاطب خبره به یې په پوره شوق او داد سره اورېده.

د جناب حقاني صاحب ښه چلند دده ټولو متعلقینو ته معلوم و خو دلته مې دا موضوع ځکه راپورته کړه ترڅو یې د یوه حقیقت رابرسیره کولو لپاره بهانه کړم. نن سبا په انسانانو کې د استعدادونو کمی نشته، د ښه صورت، ځیرکۍ او بیلابیلو فني، علمي او تخنیکي استعدادونو کسان خورا ډیر دي، حتی ویل کیږي چې اوسنی انسان دومره هوښیار شوی چې د شپږم ټولګي شاګرد د دوه زیرزي پخواني فیلسوف افلاطون په نسبت ډیر معلومات لري، خو نن سبا چې انسانان د کوم صفت له فقر سره مخامخ دي هغه انسانیت یا سریتوب دی. له دیني او منطقي اړخه د انسان د کمال صفت مروت دی، مروت له مرء یعنی سړي لغت څخه اخیستل شوی چې مطلب یې سریتوب یا جوانمردي ده، مروت چې له دیني اړخه د احادیثو د روایت او شهادت لپاره مهم شرط بلل شوی ټولو مکرمو اخلاقو ته شامل دی، مروت په انسان کې هغه ملکه یا قریحه ده چې انسان په هر حال کې د حسنه اخلاقو او ښه تعامل په کولو په طبعي شکل مجبوروي او له بدو، پستو او ناشایسته کړنو څخه یې راګرځوي.

نن سبا په دنیا کې تر ټولو ارزښتمن شی پیسه یا مال بلل کیږي اما د ځوانمردانو په قاموس کې د پیسې او دنیوي ګټې په نسبت سریتوب او اخلاقي

حيثيت خورا ډیر ارزښت لري. د فارسي مشهور شاعر فردوسي همدې حقیقت ته داسې اشاره کړې.

ز بهر درم تند و بدخو مباش

تو بايد که باشی درم گو مباش

یعني د پیسې یا درهم لپاره تند او بداخلاقه مه جوړېږه، ځکه (ته) باید وې، درهم که نه وي هم پروا یې نشته. مطلب دا چې اخلاقي حیثیت یو داسې ارزښت دی چې د هیڅ شي په مقابل کې هم باید له لاسه ورنکړل شي.

په پای کې به ووايم چې جناب حقاني صاحب خو نه دومره سرمایه دار و چې په خلکو یې خیراتونه او صدقې کړې وي او بیا د هغه له امله په خلکو کې محبوب شوی وي او نه یې هم منصب دومره اجتماعي او ستر و، خو نوموړی چې له هرچا سره مخ شوی یوازې ورسره په مسنونه طریقه، په پراخ تندي، په خوشرویه څیره او هغوی ته په اهمیت ورکولو ورسره مخامخ شوی، چې له همدې امله ورته الله تعالی د مسلمانانو په زړونو کې داسې ځای ورکړ چې تصور یې نه کېدو.

الله تعالی دې په جناب حقاني رحم وکړي او برکات ته یې په وروڼو او اولادونو کېږدي. آمین
يارب العلمين

د حقاني صاحب په یاد کې

محمد سهیل شاهین

خدایه څه شول هغه ښکلی ښکلی خلک

په ظاهر په باطن سپین سپیڅلی خلک

مرگ حق دی، یوه ورځ راتلونکی دی خو د عالم مرگ د عالم مرگ وی، هغه هم د هیواد د تاریخ پدی نازکه مرحله کی چی پوهو او مجاهدو علماوو ته له بل هر وخت نه زیاته اړتیا ده. حقاني صاحب هم د داسی علماوو څخه و.

زه حقاني صاحب له نږدی پیژنم. په اسلام آباد کی د افغانستان په سفارت کی ورسره د کار کولو ویاړ لرم. په ډیرو ملاقاتونو کی به دواړه یو ځای وو. د عالم او مجاهد ترڅنگ هغه یو ښه دیپلومات هم و. څیرک، باریک بین او پوه. د هیواد اسلامي او ملی مصالح یی ښه تمثیلول او ډیر ورته گران و. اجتماعي گټی یی په شخصی گټو مقدمی گڼلې.

هغه وخت مو د ډیرو هیوادونو له سفارتونو سره اړیکې درلودې. په یوه میلمستیا کی چی زمونږ له خوا د انگریزانو څخه د افغانستان د خپلواکۍ د بیا اخیستلو د کلیزی د لمانځلو په مناسبت جوړه شوی وه، د څلویښتو هیوادونو څخه د زیاتو هیوادونو سفیرانو او دنړیوالو سازمانونو استازو پکښی گډون کړی وو. دا پداسی حال کی وه چی د نړیوالی ټولنی په تیره بیا د غربی هیوادونو رسمی تگلاره داوه چی اسلامی امارت منزوی کړی او بیلا بیل تورونه به یی پری لگول خو د حقاني صاحب او ورسره ملگرو د نه سترې کیدونکو دیپلوماتیکو هڅو له امله ډیرو هیوادونو ته د امارت اصولی موقف روښانه شوی و او راشه درشه یی ورسره درلوده.

حقاني صاحب د دیپلوماتیک فعالیت ترڅنگ مطبوعاتو ته هم پام درلود. هغه وخت چی نوموړی په اسلام آباد کی د افغانستان سفیر و، له رسنیو سره به یی وخت په وخت مرکي

کولی. د امارت په خلاف لگیدلی تورونو ته به یی معقول ځواب وایه. کله کله به دغه مرکي او مطبوعاتی بیانونه دومره مؤثر و چی ځینی غربی سفارتونه به مجبور شول چی رسنیو ته مخه کړی او زمونږ ځواب ووايي.

په هغه وخت کی نړیوالو ته زمونږ پیغام دا و چی د نړیوالو له خوا د امارت د منزوی کولو، کمزوری کولو او د زور له لاری خپلو مقاصدو ته د رسیدلو پالیسی به په افغانستان او سیمه کی نوی مسائل وزیروی. خو دا خبره هغه وخت نه چا اوریده او نه یی منله. د زور او سازش د پالیسی عواقب نن موږ په افغانستان او نړی کی وینو او دوی یی هم وینی. افغانستان او نړی په جبه زار بدله شوې چی یو قدم اخلی بل یی په ځمکه کی ننوزي.

یوې قوی ستنې حیثیت درلود. لاسته راوړنې یی په نړی کی موافق او مخالف دواړو ته معلومی دی. نړیوال مطبوعات او د نړی حکومتی حلقی د امارت د مطبوعاتو په قوت او مؤثریت اعتراف کوی. په لږو وسایلو او نامساعدو حالاتو کی یی له هغو ټولو نه میدان وړی چی هرڅه په اختیار کی لری. لکن د دی بری ترشا د همدې هستي لوی لاس و. الله تعالی ددوی درنی کورنی ته صبر جمیل او اجر عظیم نصیب کړی او الله تعالی دی اسلامی امارت ددغه شان حقپالو، اسلامپالو او هیوادپالو هستیو څخه نه خالی کوی. کار، یاد او استقامت یی د لاری ډیوه ده.

ستاد ښایست گلونه ډیر دی

ځولی. می تنگه ده، زه به کوم کوم ټولومه

دمجاهدينو په نوم!

قطاع الطريق اومحاربين

م - سعيد

اوپنې ددوی ادل بدل اویاوشړل شي له ځمکې نه داددوی شرمندگي ده په دنیا کې اودوی لپاره په اخرت کې عذاب لوی دی.

وعن ابی هريرة رضى الله عنه قال جاء رجل فقال يا رسول الله صلى الله عليه وسلم ارايت رجل يريد اخذ مالي قال فلا تعطه قال ارايت ان قاتلني قال قاتله قال ارايت ان قتلني قال فانت شهيد قال ارايت ان قتلته قال هو في النار

ژباړه: له ابوهريره رضى الله عنه څخه روايت دی چې یوسړی راغی ویي ويل: يا رسول الله صلى الله عليه وسلم ته ماته خبر راكړه یوسړی چې زما مال اخلي (یعنی څه وکړم) نبی کریم صلى الله عليه وسلم ورته وفرمايل: مه یی ورکوه. هغه وویل خبر راكړه که ماسره جنگ کوي نبی علیه السلام ورته وویل: ته ورسره جنگ وکړه. هغه وویل: که ته خبر راكړې که مالره قتل کړي؟ نبی علیه السلام وویل: ته شهید یې، هغه وویل: ته خبر راكړه که زه یی قتل کړم؟ نبی علیه السلام وویل: هغه په اور کې دی.

دلته دایوه مسئله ډیره ضروري ده چې بیان کړی شي هغه داده چې ځینې خلک دجهاد په نوم له خلکونه په زوره مالونه اخلي اودا کار دثواب بولي خو حقیقت دادی چې دجهاد په نوم له چانه په زوره مال اخیستل دالوی ظلم دی چې په دې کې دانسانانو تېستول (اختطاف) هم داخل دی ځکه چې له اختطاف نه زیات شمیر نقصات راپیدا کیږي چې یوڅو یې دادی: (۱) دا اختطاف په وجه له خلکونه مالونه په نارواطریقه اخیستل کیږي ځکه چې اختطاف کوونکي ددې لپاره اختطاف کوي چې له خلکونه پرې مالونه اخلي اوله خلکونه مالونه اخیستل په داسې طریقه چې دهغوی خوښه اورضانه وي دا شرعاً حرام اونا روا عمل دی. نبی کریم صلى الله عليه وسلم په هغه ورځ باندې چې فرمایلي دي: الا ان الله حرم علیکم دمائکم واموالکم واعراضکم کحرمة یومکم هذافی شهرکم هذافی بلدکم هذا رواه البخاري. ژباړه: خبردار! الله تعالی ستاسو وینې اوما لونه

وجاهدوا بأموالکم وانفسکم فی سبیل الله ذلکم خیر لکم ان کنتم تعلمون ط

جهاد چې په عباداتو کې یو خاص مقام لري تردې پورې چې په ټولونیکو اعمالو کې بهترین عمل ورته ویل شوی دی، ډیر زیات فضائل یی په قران کریم او احادیثو کې راغلي دي چې علماء کرامولوی لوی کتابونه په دې موضوع لیکلي دي په یوڅو پاڼو کې یی راټولول ناشونی دی، خودومره باید ووايو چې جهاد دا علاء کلمة الله اودالله تعالی درضا حاصلولو لپاره اجرا و ثواب لري، که اعلاء کلمة الله یعنې دالله تعالی کلمه (دین) پورته کول په کې مقصودنه وي بلکه یواځې مال اوزرمطلب وي اویا داسې نور اغراض په کې وي نودا جهاد دالله تعالی په نزد جهادنه بلل کیږي. جهاد هغه دی چې خالص دالله تعالی درضا لپاره وي له دنیاوي اغراضو باید بلکل پاک وي. امام بخاري پخپل کتاب کې یو باب منع د کړی دی (باب لا ینال فلان شهید) او په دې باب کې یی دهغو خلکو متعلق چې دوی دالله تعالی درضا لپاره جهاد نه وي کړی بلکه دنورودنیوي اغراضو لپاره یی کړی وي ډیرې واقعې رانقل کړي دي.

او هغه خلک چې دمسلمان په مال اونا موس باندې حمله کوي، مال ورنه اخلي اویا ناموس ورڅخه اخلي اودالله تعالی دا حکامو خلاف کوي دوی ته محاربین ویل کیږي له دوی سره جهاد له قران او احادیثونه ثابت دی. په قران کریم کې رب العالمین فرمایلي دي: انما جزاء الذين یحاربون الله ورسوله ویسعون فی الارض فساداً ان یقتلوا ویصلبوا ویقطع ایدیهم وارجلهم من خلاف او ینفوا من الارض ذالک لهم خزی فی الدنیا ولهم فی الآخرة عذاب عظیم.

ژباړه: یقیناً جزاء دهغه کسانو چې جنگ کوي دالله تعالی اورسول صلى الله عليه وسلم سره او کوشش کوي په ځمکه کې دفساد دا چې قتل شي دوی یا په سولۍ کړی شي دوی اویا پرې کړی شي لاسونه

محترم گړخولي دي لکه داوړخ، دامياشت اوداښاري چې محترم گړخولي دي. دحجة الوداع په موقع باندې دعرفات په ميدان کې په داسې حال کې چې محسن انسانيت خطيب اعظم خاتم الانبياء محمد مصطفی صلی الله عليه وسلم دزرگونوصحابه کراموپه موجودگۍ کې اعلان وکړ چې خبرداردمسلمان وينه، مال او عزت الله تعالى ته داسې محترم دي لکه دغه ورځ (نهم دذوالحجې)، دغه مياشت (ذوالحجه) اودغه ښار (مکه معظمه) چې څنگه الله ته محترم دي.

ددې خبرې دښه وضاحت لپاره دلته دتبوک دغزااجمالي ذکرکوو، دتبوک غزاچې دهجرت په نهم کال پېښه شوې ده جیش العسرة اوغزوة العسرة هم ورته ويل کيږي دامام طبراني اودسيرت دنوروعلماپه قول چې دسختې گرمۍ شپې ورځې وې په مدينه منوره کې کجورې پخې شوې وې اودمدينې دخلکوهمداکجورې دمعاش ذريعه وه، له قوي اومغروردښمن سره دمسلمانانومقابلې وه، اووه سوه ميله اندازه دجهادلپاره سفرؤ، دوه کسانومجاهدينوته يوه سوارلۍ وه، سخت فقراوفاقه وه، له دې ټولوتکليفونو اوسختيو سره سره دیرش زره مجاهدين دجهادپه نيت دقربانۍ لپاره تيارشول اودنبی عليه السلام امرته یی لبيک ووايه. ددې جنگ سبب داووچې نصاری عربوهرقل ته خط وروليږه اوپه کې ويي ليکل چې داسې چې راوتلی دی اودنبوت دعوه کوي کمزوری شوی دی که ته له مونږسره کومک وکړې اودده په خلاف يوه منصوبه برابره کړې، هغه ورته يوشميرجنگيالي راوليږل. کله چې نبی عليه السلام ته خبرراورسیدچې هرقل اودلحم اوجزام قبيلوعرب نصاری اراده لري چې دنبی عليه السلام مقابلې اوجنگ لپاره حجازته راشي په داسې حال کې چې داډيرې دسختۍ اوتکليف شپې ورځې وې خوصحابه وبياهم جهادته شانکړه اوپه پوره تابعداری سره یی دنبی عليه السلام امرته لبيک ووايه. نبی عليه السلام صحابه کراموته دچندې کولوامروکړصحابه کرام چه ډيرستري اوستومانه و، خوبيايی هم په پوره ايماني جذبې سره په زړه پورې چنده وکړه، نبی عليه السلام دخپلواصحابو په دې کارډيزيات خوشحاله شواورب العالمين هم ددوی ستاينه په قران کریم کې وکړه اوهغوکسانوته یی زورنه ورکړه چې ددې چنده کوونکو پسې رد بد وايي. رب تعالى فرمايی: الذين يلمزون المطوعين من المؤمنين في الصدقات والذين لا يجدون الا جهدهم فيسخرون منهم سخرالله منهم. له دې قيصې نه مونږ داخبره راملومه شوه چې دجهادلپاره چنده کول په داسې طريقه چې دورکونکي خپله رضاوخوښه وي ډيرښه کاردی اودنبی عليه السلام طريقه ده. نبی کریم صلی الله عليه السلام له چانه په

زوراوزبردستۍ سره څه نه دي اخيستي اونه یی په چاباندې دالازمي کړې ده چې ته بايدخامخادومره اندازه مال راوړې اوکه یی رانه وړې نوبياپه تاته سزادرکوو. بلکه خپلوملگروته به یی ترغيب ورکاوه اوهغوی به یی چندې ورکولوته تشويق کړل.

(۲) ددې منحوس کارله امله له مسلمانانونه دسکون ژوندپورته کيږي اوژوندیي په ډاراوویره کې تيريږي چې داهم د شريعت په رڼاکې حرام اوناړوادی. نبی کریم صلی الله عليه وسلم فرمايلى دي: لا يحل لمسلم ان يروع مسلما. (مشکوة شريف ص ۳۰۸).

ژباړه: نه دی روا مسلمان ته چې دی بل مسلمان وډارکړي. ددې حديث په تشریح کې محدثينوليکلي دي چې مشهورتابعي ابن ابی لیلی فرمايلى دي: مونږته صحابه کراموبيان کړی دی چه يوځل مونږله نبی کریم صلی الله عليه وسلم سره په يوه سفرکې ملگري ؤ، يوصحابي ويده شواوبل صحابي رسۍ دهغه ترجماموپورې وتړله چې په دې سره هغه ويده کس وډارشونونبی عليه السلام وفرمايل: لا يحل الخ ددې حديث مطلب دادی چې هرمسلمان لپاره دبل مسلمان ورورويړول اوډارول حرام دي که هغه په خبروسره وي لکه دهمکي ورکول اوياپه عمل سره وي لکه يومسلمان ته ټوپک نيول اويا په نورو طريقوسره وي. له جهادنه مقصدپه دنياکې دامن اوصلح قايمول دي نه دخلکوويړول. دنبی کریم صلی الله عليه وسلم له غزواتونه بلکل داخبره ښکاره ده چې دهغوی په مقابل کې کوم خلک چې جنگيدل دهغوی اهداف دنياته واضح دي چې له کلونوکلونونه راپه دې خواله فساد، انسان زورنې، غلا، چپاول، شوکمار، قتل، وحشت اوقوم پرستي سره عادت ؤ، هغوی نظام نه درلوداوددروغ اوپت مندژوندتيرولولپاره یی په خپل مينځ کې معقول اومتفقه اصول نه درلودل، بدامنۍ اوفساداوچ ته رسيدلى ؤ. نبی کریم صلی الله عليه وسلم هغوی له شرک، بت پرستۍ غصب، غلا اولوټ ماری نه منع کړل اوديواورېښتني خدای عبادت ته یی راوبلل، دظلم اوزورتوره پرده یی له ټولنې ټوله کړه اودانصاف رڼايی په نړۍ کې خپره کړه.

(۳) داخطاف لپاره اختطاف کونکی پخپل مسلمان ورورباندي اسلحه اوچتوي چې داهم په شريعت کې نارواعمل دی. نبی کریم صلی الله عليه وسلم فرمايلى دي: من حمل علينا السلاح فليس منا (مشکوة شريف ص ۳۰۵).

ژباړه: څوک چې پرمونږباندي اسلحه اوچته کړي هغه له مونږڅخه نه دی. داسلحې له اوچتولونه اگرکه په ټوقوکې هم وي سخت وعيدراغلی دی، ځکه چې ددې حديث پسې متصل په مشکوة

شريف كې داحديث هم دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي چاچې يواځې اشاره وكړه مسلمان ورورته په وسپنې سره نوبې شكه په دغه كس باندې فرشتې ترهغه پورې لعنت وايي څوپورې يې چې هغه وسپنه نه وي ايښې.

(۴)اختطاف دمسلمانانوپه ټولگي كې فتنه خپرول دي چې داهم په شريعت كې نارواعمل دى. نبى كريم صلى الله عليه وسلم فرمايي:

من خرج على أمتي يضرب برهاوفاجرهابلايتحاشى من مومنهاولايفى لذى عهدعهده،فليس منى ولست منه.رواه مسلم

(۵)څوك چه قطاع الطريق دي همدوى اختطاف كونكي هم دي ځكه چې دقطاع الطريق شرطونه په دوى كې په بشپړه توگه شته دي،چې يو شرط يى دادى : ان يكون لهم شوكه ومنعة بحيث لم يكن للمارة المقاومة معهم ژباړه: دوى به پوره قدرت لري په داسې شان سره چې لاروي ددوى دمقابلې اومخ نيوي توان ونلري.

فتاوى عالمگيري ليكلي دي:

والمكابر بالظلم وقطاع الطريق وجميع الظلمة والاعوان والساعات يباح قتل الكل يثاب قاتلهم كذا فى البحر الرائق (فتاوى عالم گيري ج ۲ ص ۱۶۷)

ژباړه:څوك چې په ښكاره ظلم كوي ،لارې وهي ، ظالمان اودهغوى كومك كونكي اودفساد خپرولو والا ددوى ټولو مرگ روادى اوقاتل ته به يى خداى پاك ثواب وركوي.

(۶)په فتاوى تنقيح الحامديه كې راغلي دي:

سئل فى رجل عوانى مفسد غمازيسعى فى الارض بالفسادويقع الشر بين العبادويغرى على أخذالاموال بالباطل وذبح العبادويوذى لمسلمين بيده ولسانه ولايدع عن تلك الافعال الا بالقتل فماحكمه والجواب اذاكان كذلك اذااخرجهم من المسلمين بذالك يقتل ويثاب قاتله لمافيه من دفع شره عن عبادالله تعالى(الفتاوى تنقيح الحامديه ج ۱ ص ۱۰۳)

ژباړه:پوښتنه وشوه دهغه چا په هكله چې كومك كوي له مفسد،جاسوس سره اوكوشش كونكى وي په خپرولودفسادكې اودخلكوترمينځ شراچوي اوله خلكونه مال په زورورې اوپه زبردستۍ سره يى ورنه اخلي اوعاجزه خلك وژني اوخلكوته په لاس اوژبه ضرررسوي.دابدكارونه نه پرېږدي ترڅوپورې چې ونه وژلى شي نوددې سړي څه حكم دى ؟جواب كله چې دا بد عملونه كوي اويوه

ډله دمسلمانانويى په بدواعمالوكواهي وركړي نوودې وژل شي اوقاتل ته به يى الله تعالى ثواب وركړي ځكه چې نورمسلمانان يى له شر نه خلاص شي.

(۷) په حديث شريف كې دي نبى كريم صلى الله عليه وسلم فرمايي:

من انتهب نهبه فليس منا (مشكوة شريف ص ۲۵۵)

ژباړه:چاچې ډاكه وغورزوله په ډاكه غورزولوسره نوهغه له مونږنه ندى.ددې حديث په تشرېح كې داحاديثوشارحينوليكلي دي چې كوم سړى ډاكه واچوي يايى چاباندې زبردستي وكړه اوله هغه نه يى مال واخيسته اويا يى غلاوكړه داټول صورتونه په دې حديث كې داخل دي.

(۸)نبى كريم صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: **والمؤمن من امنه الناس على دمائهم واموالهم.**

ژباړه:مومن هغه دى چه له هغه نه خلك په امان كې وي پخپلو وينواومالونوباندې.

(۹) حديث كې راځي نبى عليه السلام فرمايى: الايلحل مال امرئ الاطبيب نفس منه(مشكوة شريف ص ۲۵۵) ژباړه:خبردارنه دى حلال ديومسلمان مال ليكن دهغه دزړه په خوشحالى سره روادى.ددې حديث په شرحه كې كتابونو ليكلي دي چې چنده كول يواځې په هغه صورت كې جايزدى چې چنده وركونكى يى دخپل زړه په خوشحالى سره وركړي ځكه چې له دې حديث نه مخكې داالفاظ هم شته الا لا تظلموا يعنې ظلم مه كوى ځينې خلك له دې وجې چنده وركوي كه زه چيرې چنده ورنه كړم نوداځمونږرسوايي ده اواينده لپاره چنده كونكي مانه پرېږدي ياما وژني اوياضررراته رسوي نو داسې چنده جايزنده دا نارواعمل دى . كه چيرې مجاهدين په زورله خلكونه مالي مرسته وغواړي نو دا شرعا اوعرفانارواده دگټې په ځاى نه جبرانيدونكى زيان لري .دغه كاردولس نفرت اوخوابدي رامنځته كوي .خو لله الحمدچيرته به داڅوك ثابته نه كړي چې مجاهدينو دې دا رنگه منحوس اعمال كړي وي بلكه داكارونه زياتره ځايونو كې دمجاهدينو په نوم نورخلك كوي بايد چې مونږ اوتاسو دمجاهد اوقطاع الطريق فرق وپيژنو او هيڅكله له قطاع الطريق نه په مجاهدتعبير ونه كړو.

او دلويدیځ اصل اهداف

شهيد زوی

هغه جنگ چې امريکا يې په ۱۵ ورځو کې دگټلومه ښکاره کوله کابوتريوې نيمې لسيزې اوږد شو چې دادامريکا دجنگونو په تاريخ کې دجنگ ترټولو اوږده موده ده .

په دې اوږد جنگ کې چې امريکا اومتحدينو ته يې له تصورواټکلونو نه وتلي ډېرزيات ځاني اومالي زيانونه ورواوړېدل ؛ حيثيت يې دخاوروسره خاورې شو؛اعتبارته يې لوی تاوان ورسېد؛ پرنړۍ قائم رعب يې له منځه ولاړ؛ په نړۍ کې لازيات بدنم شول خوچې په ټاکلو اهدافو کې يې هيڅ هم ترلاسه نکړل اونه يې دوی ته دترلاسه کېدلواهدونه پاتې شول نودفاعي حالت يې غوره کړاو اوس يې واک ته دطالبانودرسېدلواوداسلامي حاکميت دراتللو مخنيوي ته خپله ټوله توجو راواړوله.

امريکا اومتحدينو يې دجگړې په جريان کې هم دمختلفو لارو ډېرې هڅې وکړې چې داسلامي امارت مشران دجهاد نه لاس په سراودکابل گوډاگۍ ادارې سره يوځای شي خو پدې هکله هم دسختې ناکامۍ سره مخامخ شول ؛ د سپيڅلي جهاد په ليکو کې عملي شريک مشران خودېره لرې خبره ده داشغالگرو په زندانونو کې زنداني شويوهردلوړې اوتيټې پايې زنداني باندې دوی په کلونو کلونوهڅې وکړې خوالحمدلله يومشريې هم په لومو کې رابښکېل نه شوانه يې ددوی غوښتنه ومنله

نودهرې لارې نه ناهيلې امريکا اومتحدينو يې اوس ټوله وجوداسلامي امارت بدنامولو؛ ورباندې د ولس اومسلمان ملت دېې باوره کولوود مجاهدينوپه صفوفو کې درزونو اچولوته را اړولی ده.

دداعش پرضد داسلامي امارت سره دروسي دروابطوترعنوان لاندې ډيپل شوې تبليغاتي لړۍ په ترڅ کې اوس ځنې غربي رسنۍ په مبالغې کولو کې دومره وړاندې ولاړې چې داسلامي امارت دزعيم اميرالمؤمنين ملا اخترمحمد منصور اودروسي د ولسمشرپوتين ترمنځ يې په تاجکستان کې دليدوکتوادعا هم وکړه.

هو!په نونوجنگونو کې چې ددښمن پرضد تبليغاتي ډگرگرم اوفعال ساتل خورازيات اهميت لري بايد داومنو چې ټول لويديځ اویخصوصاً امريکا دا اهميت ډېرښه درک کړی دجنگ له پيله يې دې ډگرته ډېره توجوکړيده ؛ دخپلواهدافودترلاسه کولو لپاره يې په تېرو ۱۵ کلونو کې له نړيوالورسنیو نه ډېرکاراخستۍ اورښتيا داده چې په داسې سپين سترگۍ يې دارسنۍ استخدام کړې چې نړيوال يې پرې ټول بې اعتماد کړل ، حيثيت يې له منځه ولاړ اودبې طرفۍ اوازادۍ ټولې دعوي يې خلکو ته دخندا وړ خبرې وگرځېدې.

داسلام اومسلمانانوپرضد د صليبي تاراکگرو له لورې داعلان شوې جگړې ډومبۍ ډگرچې جنگ خپلۍ اوغريب افغانستان وگرځول شواودنړۍ ددې سترو ښکروړوله لورې دمسلطې کړۍ شوې روانې جگړې موده تر۱۵ کلونو اوږده شوه نوداشغالگروپه پرتله افغانانوته دزياتو ځاني ، مالي اومعنوي تاوانونو ورواوړېدل هغه طبعي حقيقت دی چې زموږ لپاره ترې انکارناشونی دی خوبهرنويروغلگرواویخصوصاً امريکاته چې کوم ځاني اومالي تاوانونه ورواوبښل هغه هم په خپل ذات کې دومره زيات اوستردی چې هيڅکله به يې هم دوی هېرنکړي.

زمونډ دښمن داحقيقت درک کړيدی چې زمونډ دکاميابۍ راز زمونډ په وحدت اودواحدقائد ترقيادت لاندې په جهادجاري ساتلوکې مضمردی؛ دښمن ته مودا هم معلومه شويده چې ترڅو مونډيوموتی يوکه داوسني صليبي اتحاد نه هم څوچنده ستردښمن سره موترپېريوجنگ اوږد شي راباندې برلاسی کېدای نه شي نوځکه اوس مکار دښمن له نوروټولولاروڅپله توجوراړولی ده اوخپل ټول وسايل يې د دطالبانو ترمنځ خپلمنځي اختلافاتو اچولواودجهاد دصف ماتولوته ځانگړي کړيدي؛ ددښمن رسنئ پدې اړه ډېر پوچ تبليغات کوي؛ ډېرله دروغوډک راپورونه اوبې اساسه خبرونه خپروي؛ کوچنوخبروته ډېره هوا ورکوي؛ جورنالستيک اصول ترپښولاندې کوي اوحقايق مسخ کوي.

داسلامي امارت له لورې داميرالمؤمنين ملامحمد عمر مجاهدرحمه الله تعالى دوفات داعلان اودخپل نوی امير دټاکل کېدوپرمهال دغرب رسنيو داسلامي امارت پرضد څومره پوچ تبليغات وکړل؟! ټول امارت په خپل نوي اميرمتفق اوراټول واو ايله څلورپنځوتنانوپه بيعت کې تاخيرکړی و خوهمدا دڅلورو پنځوتنانوتاخيریې په دوه برخو دامارت دويشل کېدلو اودطالبانو دوحدت په ماتېدلوتعبيراوه اوپه مسلسل ډول به يې ويل چې گواکې دتل لپاره طالبان په دوه برخوویشل شول؛ يواځې پدې يې هم بسيا نه کوله بلکې دابه يې هم ويل چې په دوه برخوویشل شوی طالبان په خپلومنځونوکې ښکرپه ښکردي اودهېواد په مختلفوبرخو کې ددواړوډلو ترمنځ جگړې رامنځته شويدي چې دواړو لوروته گڼ ځاني تلفات هم اوبنتي دي حال دا چې دهېواد په گوډ گوډ کې په ډېر جوش اوولولې دنوي اميرسره دبيعت کولولپاره جلسې جوړېدې اوپه لوړه اوتيتيه کچه دامارت ټولومستولینودامارت دنوي زعيم نه خپل اطاعت اعلاناوه.

همدارازچې کابومياشت دمخه دزابل په شمالي سيمو کې داسلامي امارت دمجاهدينواوداعش ته منسوبو وسلوالو ترمنځ يوه ورځنۍ جگړه رامنځته شوه نومکار دښمن يوځل بياخپلې رسنئ داسلامي امارت پرضد دتبليغاتي وسيلې په توگه وکارولې اوداجنگ يې دامارت دمجاهدينوترمنځ خپلمنځي شخړه وبلله او

دجگړې دواړواړخواوته يې دخورازياتوخاني تلفاتود وراوښتلو درواغجن خبرونه خپاره کړل.

دښمن په ډېره لوړه پيمانه دطالبانو پرضد ټولې هغه فکري حربې استعمالوي چې له امله يې فکرونه منحرف او منظم صفونه ټوټه - ټوټه کېدای شي

ډېرې زياتې هڅې يې وکړې چې مجاهدين پخپلو کې سره واچوي او دوی ورته د سيالگرو په توگه پر لوړه غونډۍ کېني؛ پدې لارکې يې ډېرې زياتې پيسې هم ولگولې؛ خوله نېکه مرغه چې مجاهدينو تاريخي استقامت ښکاره کړ؛ د بې اتفاقی، نفاق اوشقاق نه يې ځانونه وژغورل؛ په ډېروسختو حالاتوکې يې خپل يووالی وساتلو؛ خپل صف يې ماتېدواوخپل وحدت يې ړنگېدوته پرېښود؛ خپل جهاديې دواحدقيادت په اطاعت کې روان وساتلوامريکاوتوله صليبي نړۍ يې پدې هڅو اوټولو شومو پلانونوکې ناکامه کړه؛ نوځکه يې دداخلي اوبهرني اشغالگردښمن په مقابل کې روان جهادي بهير له يونه بل کال ته قوي کېدلو او صفونه يې لا زيات منظم اوغښتلې کيدل،چې په برکت يې دښمن پدې ډگرکې هم دسختې ماتې سره مخامخ اودزياتې ناهيلۍ ښکارشو

داسلامي امارت پرضد ددښمن دهمدې بې اساسه تبليغاتوپه لړکې اوس نړيوالو رسنيودداعش پرضد داسلامي امارت سره دروسي دروابطوترعنوان لاندې نوې موضوع ډېره زياته گرمه کړيده؛ سره له دې چې موضوع تړاو داسلامي امارت سره دی او همدا اسلامي دموضوع يو اړخ دی خوبې له دې چې داسلامي امارت سره تماس ونيسول شي اواصل حقايق معلوم کړی شي دې موضوع ته ډېره هوا ورکړه؛ گردي مېزونه پرې جوړ شول؛ مقالې پرې خپرې شوې دشنونکو اوڅېړونکو شننې اوتبصرې رامخې ته شوې اودپيل شوې دې تبليغاتي لړۍ په ترڅ کې اوس ځنې غربي رسنئ په مبالغې کولوکې دومره وړاندې ولاړې چې داسلامي امارت دزعيم اميرالمؤمنين ملا اخترمحمد منصور اودروسي د ولسمشرپوتين ترمنځ يې دليدوکتوادعا هم وکړه؛ سنډی ټايمزنومي برتانوی ورځپاڼې په يو تازه خپور کړي راپورکې ادعا کړيده چې په

تېرسپټمبرمياشت کې داسلامي امارت دزعيم اودروسي دولسمشترمنځ په تاجکستان کې ليده کاته شويدي .

اسلامي امارت چې ۴۹ هېوادونونه جوړېدني دتاريخ دترټولوسترصليبي اتحاد سره دتېرې يوې نيمې لسيزې راهيسې په جنگ اخته دی همدې اتحاد اوپه سرکې يې امريکاته داصل دښمن په نظرگوري اوورنه دخپل ملت اوهېواد ازادي اودلته دامن ، سولې اوعدل نه ډک واقعي اسلامي نظام قيام اوسوکاله اوباثباته افغانستان خپل اصل هدف گڼي .

داسلامي امارت هر مشر اوکشردهد ددومره عالي گڼي چي خپل سرونه ترې جاري ددې هدف دترلاسه کولولپاره دخپل پېغام رسولواونړۍ دحقيقونه دخبرولوپه موخه په کوم نړيوال کانفرانس کې گډون ،دکوم هېواد سره روابط ټينگول ؛چې اړين وگڼل شي دروايطوجوړولو لپاره ځنې هېوادونوته دخپلوافرادولېږدول ؛ دقيودواوشرطونولگولو پرته دچامرسته راجلبول اودېته ورته نوروټولو گټورومشروعو لاروتعقيبول اسلامي امارت خپل حق گڼي نوځکه پدې اړه نه دچا دمخالفت نه وېرېږي اونه دکوم ملامت کونکي دملامتيا پرواساتي ؛ که روسان دومره نران شي چې غربي اشغالگروته دتاوان رسولولپاره ډگرته راووځي اويالېږتلرېره مجاهدينوته جنگي وسايلوورکولوته چمتوکېږي نو اسلامي امارت ددې اقدام هرکلی کوي اويوځل نه چې شل ځل هم ورسره ملاقات ته تيارېږي ؛خو روسانو چې پدې اړه څومره بې غيرتي ښکاره کړه هيچا به هم دخپل دښمن په مقابل کې نه وي ښکاره کړي دروسانو پرضد دافغانانو جهاد دافغانانو خپل جهاد واودخپلوموخولپاره يې قربانۍ ورکولې خوپه دې جهادکې يې چې مرستې گولې ښه په نره يې ترې اخستې اوخپل جهاديې دکاميابۍ ترمنزله رساوه ؛ امريکا چې افغانانوته دجنگي وسايلوورکولوته چمتوشوه نوافغانانوترې ښه په جرأت دا وسايل ترلاسه کړل اوبڼه په خلاص مټ يې دروسانواو کمونستانو پرضد وکارول اوس چې امريکاودناتوغرو غربي هېوادونو دستوني نه دسيمې دټولوزېرمودتېرولودټولې سيمې دسرکشوهېوادونودټکولوپه موخه پرافغانستان يرغل وکړ ؛داهېواديې اشغال اودروسانوپه شمول دسيمې ټولوهېوادونولپاره

خوراستر خطر وگرځېد نواوس ددې ډېره اړتيا وه وخت وچې ددې سترپه مخنيوي کې يې برخه اخستې اودطالبانومادي مرستې يې کړې وای خونړۍ وليدله چې روسيه پدې جنگ کې دامريکازيره خوره وگرځېده اودالروپه مقابل کې يې دامريکا ملاتړوکړاو دمنځنۍ آسيا هېوادونوکې دامريکا اوجوړولوته راځي شو .

دادروسانونوکومه کاميابه پاليسي نه وه بلکې دمادياتوحرص اودامريکاهاغه رعب اووېره وه کومې چې ټوله نړۍ پسې اخستې وه ؛ اصلاً روسانوهيڅ داگومان نه کولوچې گڼنې داستره امريکا اوغونډه ناټوبه گڼنې دغربيوافغانانوپه لاس شکست وخوري نوخپل خيرېې دامريکاپه ملاتړکې ليدلو؛ که روسانولېږتلرېه خپلې وسلې بازارسياه ته عرضه کړي وای دې به هم طالبانوته ډېره گټه رسولی وای ځکه چې دامريکايانو پرضد کارېدونکې کابوټولې وسلې روسي ساخت دي کومې چې دتېرانقلاب نه راپاتې دي ؛ ددې وسلونرخونه اوس ۲۰۰۱۵ په پرتله کابويوپه لس چنده لوړشويدي ځکه چې نورې بازار ته نه راځي ؛ توربازارته دويستلوپه صورت کې روسانوله دې لارې ډېرې پيسې هم ترلاسه کولی شوې اوخپل دښمن ته يې تاوان هم رسولای شوې خو دامريکانه وېرې ؛ اسلام دښمنۍ اودافغانانوته دانتقام اخستلوخواهش له دې کارنه هم منع کړل نو ځکه اسلامي امارت دروسانوسره په رابطې کې هيڅ گټه نه ويني ؛ دداعش ياکومې بلې ډلې پرضد اسلامي امارت دروسانو په شمول دهيجانه هم نه دمرستې حاصلول غواړي ؛ نه دچامرستې ته اړتيا لري .

همدا رازاسلامي امارت دخپل هېواده بهر ددې ډلې يادبلې کومې ډلې پرضد دروسانوپه شمول دهيچا مرسته هم نه کوي او داځکه چې ددې ډلې پرضد داسلامي امارت اقدام دسخت ضرورت اومجبوريت پراساس دی؛ له دې امله نه چې گڼی ورته داصل دښمن په نظرگوري .

هرچاته معلومه ده چې په تېرو ۱۴ کلونوکې اسلامي امارت ،ټول ملت اودنړۍ دگوډ گوډ نه راغلو مجاهدينو ډېرې سترې قربانۍ ورکړې او ورکوي يې چې دهمدې سترو قربانيوپه برکت سترصليبي اتحاد په گوندوشو ؛ دې قربانيو ته اسلامي امارت خورادډېرقدريه

نظرگوري داسترې قربانۍ هيڅکله هم نه هېروي؛ په سريي دهیچاسره سودا نه کوي؛ ضایع کېدو ته یې نه پرېږدي او نه چاته اجازه ورکوي چې دقربانۍ ضایع کړي.

اوس چې صلیبي اتحاد په گوندو شويدي پدې حساس وخت کې دجهاد په صف کې لږانتشارهم اسلامي امارت دځان اوټول عالم اسلام لپاره ډېر تاواني اوسترشرعي جرم بولي نو ځکه ورنه دځان ساتلو خپل ټول کونښنونه کوي.

داسلامي امارت مزاج داندې چې مسلمان ته داصل دښمن په نظر وگوري؛ دمسلمان پرضد دتورې راپورته کولوشوق نه لري اونه هم مسلمان کشي خوښوي؛ توره دډېرمجبوریت اواشدضرورت له مخې راپورته کوي اوچې راپورته یې کړي په ډېراحتیاط یې بیاچلوي.

اسلامي امارت ډېرې هڅې وکړې چې خبره دداعش سره وسله والې نښتې ته ونه رسېږي ځکه چې ددې ډلې لوړپوړي مشران که څه هم دپردوپه لومو کې رابښکېل شويدي خوداچې عام جنگيالي او واړه مشران یې کم عمره غولول شوي جذباتي ځوانان دي نوځکه یې اسلامي امارت دپوهولوډېرې هڅې وکړې اوپه کومو درې څلوروولایتونو کې چې ددې ډلې جنگيالوشتون درلود ډېرو کوچنو خلکو اووړوگروپونه ته یې هم دامارت پرلوررتبه چارواکو مشتمل وفدونه ورواستول شول؛ داوفدونه اودولایت په سطحه دقومي مشرانوجرگې به دداعش دې گروپونو په ډېروسختواودغرورنه په ډکوالفاظوجوابولې خواسلامي امارت یې بیا هم دپوهولوکونښنونه کول؛ له بده مرغه چې دوئ داکونښنونه داسلامي امارت په بزدلی یاد کړل؛ اسلامي امارت یې په پرله پسې توگه په گوډاگیتوب تورناوه اوداسلامي امارت مجاهدین یې پرته له مرتدینو په بل هیڅ نوم نه یادول؛ له عمل نه یې داسې ښکارېده چې دداعش سره له تړاو لرونکوپرتو یې هیڅوک هم مسلمانان نه گڼل نوځکه خو به یې دپیسولپاره خلک تښتول؛ ددوئ مالونه به یې غنیمت گڼل؛ په یواوېل نوم به یې بې گناه ولسي- وگړي وژل تردې چې خبره دعاموخلکو دښځو دتښتولو، دوينځوپه خېرد استخدامولو، بې عفته کولو اوبیا یې په ډېرې بې رحمۍ دوزلو ترحدو ورسېده

نودطالبانودقیام اوداسلامي امارت دتاسیس هدف چې ددغسې وحشتونواوظلمونونه خپل ملت ته نجات ورکول اوپه صحیح معنوکې داسلام دسپيڅلي نظام نفاذ و، ددې هدف دترلاسه کولولپاره یې دکابودوه لسیزو اوږده مبارزه اوپکې خوراسترې قربانۍ ټولې نړۍ ته معلومې دي؛ خپل دې مقدس هدف ته داسلامي امارت ژمنتیا هم له چاپته نده، روانه ستره مبارزه یې هم دهمدې لپاره ده او دژبښو، قومي، لسانی، سمتي اومذهبي توپیرونوپرته اسلامي امارت دداسې وحشت نه دخپل ټول ولس ساتنه خپل مسئولیت بولي اودامسئولیت به په کامل جرأت اداکوي.

ولس اومسلمان ملت دې مطمئن وي چې داسلامي امارت مجاهدین به دخپلو وینواوسرونوپه قربانۍ دشریعت اوشریعت ته دوفادارومسلمانانوته دفاع کوي په سخت حالت کې به هیڅکله ولس یواځې پرېږدي اونه به چاته دشریعت دناسم تعبیراو تحریف اجازه ورکړي اونه به څوک دپته پرېږدي چې زموږ پرولس خپل منحرف فکر مسلط کړي.

سره له دې چې اسلامي امارت دمجبوریت پر اساس دیادی ډلې پرضد په ښه جرأت اقدام کول اړین وبلل خو زموږ اصل اشغالگردښمن دې نه خوشالېږي اونه دې داخوبونه ویني چې گینې اسلامي امارت خپله توجوداصل دښمن نه و اړوله؛ الله الحمد چې سره دټولو هڅو داعش دومره لوی طاقت جوړ نه شو چې په ټول هېواد کې دمجاهدینوتوجو داصل دښمن نه واړوي؛ دهېواد په ټولوولایتونو کې داسلامي امارت نفوذ دی یواځې دیوولایت په یوې څنډې کې داډله شتون لري چې داهم دتشویش وپخبره نده؛ دې اتل ملت چې ۴۹د اشغالگرو هېوادونو په مقابل کې تر۱۵ کلونو جنگ جاري وساتلای شو او دالله په فضل اومرسته یې دشکست سره مخامخ کړل نوداکوچنی تهدید هم له منځه وړای شي ان شاءالله تعالی.

دهيواد نوميالي عالمان غاښيان، اديبان پوهان
او هغه نوميالي مايرمني چې د تل لپاره يې نومونه
د تاريخ په پاڼو کې خوندي دي

د افغاني مفاخرو

دوهم جلد کتاب چاپ شو

مخونو په زخامت دوه جلد ه شاه کار کتابونه چې دوهم جلد يې تازه له چاپ څخه راوتلی وړاندې کړي . د افغاني مفاخرو د کتاب ځانگړتيا داده چې درانه مولف مبارک اسلاف په پښتو معياري ژبه ، اسانه ليکدود او دلچسپه لهجه معرفي او ياد کړي ، د جملو له طوالت ، په مدح کې له افراط او له کمزورو حوالو او معلوماتو څخه يې ځان ساتلی ، چې همدغه کمال يې د کتاب مقبوليت او شهرت ته زيات قوت وربښلی . که څه هم د ليکوال او مولف نور اثار او په کتابي شکل قيمتي راټولوني هم شته لکه (نهج الملمه في حل المقدمه و کتاب الايمان من الصحيح لمسلم . اصول التفسير رساله ده . چې هغه دواړه د قاضي محمدا مين صاحب ملفوظات دي چې ښاغلي مولوي صاحب د کتاب په بڼه ليکلي او چاپ کړي دي عربي کې . اصول الفقه ، اصول البلاغه ، اصول النحو ، اصول الصرف ، اصول الحديث او اصول المنطق د دادي علومو هغه جامع ورقي دي چې لويو لويو مشايخو پرې تقريرونه کړيدي او د يوبند مکتبي چاپ کړي دغه راز يې ، اعداد الصرف د ارشاد الصرف پشتو شرح ، جمال قلم د خطاطي فن کې جامع کتاب دي چې اووه قسمه خطونه پکې دي او څو ځله چاپ شوي ، چې هريو په خپل ځای او مقام کې ارزښتمني هڅي او غوره تاليفات دي خو د افغاني مفاخرو کتاب اوتاليف زړه وړونکی ځکه دی چې په دې طرز او طريقه چې هم دې مفاخر او نوميالي تر ډيره بريده ديني مشاهير وي ، بيا دې ژبه اوليکل هم معياري او په تول برابر وي ، په هغه سربيره دې مراجع او سرچيني هم مستندي او صرف په چاويلي نه وي بنا او هم دې په ښکلي قطع او صحافت چاپ شوي وي ، زما په فکر دا يو بې ساری او ډير تقدير او تمجيد وړ خدمت او له اسلافو سره د خلف دريښتني تعهد او وفاداری ښه په ډاگه کوي . الله تعالى دي ، قدرمن مولف ، مولوي مفتي محمد گل سعيد صاحب ته د دغو ټولو هڅو نيکي بدلي او عوضونه په دنيا او اخرت ورکړي او مونږ ته دې ددې توفيق راپه برخه کې چې د مولوی صاحب دکار او ستړياوو قدرونه وکړو ، تشويق يې کړو ، اثار يې واخلو او خپل وروڼه او اولادونه وهڅوو چې افغاني مفاخر د زړه په مينه ولولي او ځانونه دخپلو مشايخو ، اسلافو او نومياليو له قدر او قيمت اگاه وگرځي .

مورخين د تاريخ په اوږدو کې د ټولني دارزښتونو ، اصالتونو او مفاخرو ساتونکي او يابه بل عبارت هغو ته يو ډول ژوند ښونکي دي ، دغه ارزښتونه او مفاخر د نور و اقشارو او طبقو په نسبت د علماوو ، فقهاوو او د اسلامي پوهانو په وجود کې زيات جلوه دار او ځلنده دي ، ځکه دهغوئ د ژوند ، فکر ، عمل او وينا مصدر او سرچينه دين ، شريعت او فقهې استنباطات دي ، همدغه فقها او ديني اسلاف دي چې د ديني علومونو په اشاعت ، تدريس ، تصنيف او د حقې وينا د ويلو او رسولو په مټ له دين او شريعت څخه کلکه ساتنه او بهترينه دفاع کوي ، ټولنه او واکمن له ظلم ، مفسادو څخه ، عدل ، انصاف او غوره اخلاقو ته سوقوي او هغه حقوق چې سپيڅلي شريعت هر چاته ټاکلي او ورکړي هغه په اسانه ژبه او ښکلي اسلوب خلکو ته رسوي ، نو له شک پرته چې همدوی بيا امت او ټولني ته داسوه او قدوه مقام او ځای لري او ددې وړ او حقدار دي چې خلک ورته پيروي او اطاعت وکړي . اوس که يو څوک راپورته کيږي ، د اسلام او شريعت د دغو مشالونو او درخشانو ستورو ياد ، کارنامي او خدمتونه د قلم په نوک رانغاړي او د تاريخ پاڼو ته يې سپاري ، نو دغه ستره وتل پاتې هڅه به ديولسمي هجري پيړي د لوی مورخ ، محدث او د احنافو د سرخيل (الشيخ حسن العجيمي) دهغې زريني وينا اړومرو مصداق ونه گرځي چې وايي من ورځ احدا من اهل الفضل والكمال فهو في شفاعته . ؟ يعني هغه څوک چې د فضل او اهل کمال خلکو ، يعني علماوو ، صلحاوو ، اولياوو او د الله تعالى د نيکو بندگانو تاريخ وليکي او ياد يې تازه کړي ، دغه کس د الله تعالى د دغونيو بندگانو د شفاعت په دايره کې رازي او په ورځ د حشر به دا مقرب بندگان د مورخ په حق کې سوال اوارزو کوي چې يا الله ته يې جنت داخل کړه . زمونږ ځوان ، هڅاند او دلور ديني او اجتماعي احساس خاوند عالم ، ښاغلی مولوي محمد گل سعيد چې دخپلو افغاني اسلافو او نومياليو د ژوند او کارنامو ليکلو ستر کار ته مټي بډو هلي اوله خير القرون څخه يې رانيولي تردې دمه يې د اسلافو ، محدثينو ، مشايخو ، علماوو ، غاښيانو او مجاهدينو تاريخ ليکلو اونوی نسل ته دهغوی دورپيژندلو لړۍ پيل کړې ، له شک پرته چې کار او هڅه يې ډيره قيمتي او بې جوړې ده . ښاغلی مولف په دې توانيدلی چې د افغاني مفاخرو تر عنوان لاندي ، ۶۰۰ د

عیلاد النبی

یعنی در رسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم دسیرت بیان

لهذا الشهر في الاسلام فضل
ومنقبة تفوق على الشهور
ربيع في ربيع في ربيع
ونور فوق نور فوق نور

بیانول ناشونی دی زمونہ غرض دادی چہ
دپیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم سیرت بیانول اودده پہ
مبارک مولودباندی مجلس جورل پہ شریعت کی خہ
حکم لری؟ داخبرہ دلمرپہ خیربنکارہ اوواضحہ ده چہ
دخوپپیغمبر صلی اللہ علیہ السلام سیرت مبارک
بیانول پہ دینی لحاظ سرہ هروخت اوهرہ لحظه کی
باعث دخیراوبرکت دی اوپہ دنیوی لحاظ سرہ
دحضور صلی اللہ علیہ وسلم مناقب، کمالات، شمائل
اوسیرت بیانول بی حدہ مفید اودانسانیت لوی خدمت
دی. دانسان پہ زندگی کی داسی یووخت نشته چہ
هغه کی دہ دنی علیہ السلام سیرت بیانول
نارواو منع وی. حکیم الامت حضرت اشرف علی
تھانوی رحمۃ اللہ علیہ فرمای: دوعظ لپارہ مجلس
منعقد کول اوپہ کی دنی علیہ السلام سیرت بیانول
بلانکیرجایزدی بلکه مستحب اوسنت عمل
دی. میلادیعی لہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
سرہ دعقیدت اومحبت اظهار داعین ایمان دی. در رسول
اللہ صلی اللہ علیہ وسلم لہ ولادته تروفاته پوری

ربیع الاول هغه لہ برکتونو دکہ میاشت ده چہ
پہ دہ مبارکہ میاشت کی دانسانیت محسن خاتم
الانبیاء حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم دنیاتہ
تشریف راوری دی پہ دہ وخت کی دگمراہی
اوجہالت تیار دہمکی پر مخ خیری وہ خلکودخپل
حقیقی خالق عبادت پرینبی و اودبتانوعبادت یی کاوہ
کفر، شرک، قتل، غارت، ظلم، غلا، زنا اونورو ناروا
کارونو کی خلک اختہ و، دخپلوبدو اعمالو پہ وجہ
انسان دہلاکت دکندی پہ غارہ و. اوانسان تہ دانسان
پہ سترگہ نہ کتل کیدل اونہ لہ چاسرہ دانسان قدر و،
هماغہ و چہ دخوپپیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم دنیاتہ
تشریف راورنوی خلکو تہ دانسانیت اوبشریت تول
حقوق پہ داگہ کرل اوانسان تہ یی دانسان
قدرو روپیژاند. مونردپیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم پہ
سیرت باندی بحث نہ کووئکہ چہ دپیغمبر صلی اللہ
علیہ وسلم سیرت بیانول زیات اړخونہ لری او علم او
پرې لوی لوی کتابونہ لیکلي دي اونہ دادیوڅو
ورځو کار دی بلکه پہ ډیره موده کی هم مکمل سیرت

دژوندتول اړخونه اودهغه دمبارک ژوند دواقععاتو، غزواتو اودژوند دحالاتو یادونه باعث درحمت خداوندي دی اودهرمسلمان دافريضة ده چه دهغه دزندگۍ حالات ځان ته معلوم کړي اودخپلې زندگۍ لپاره یی مشال وگرځوي. په دې کې شک نشته چه مولودشریف په نوم مجلس په هغورواجي طریقوسره لکه ځینې خلک یی چه دائروي په شریعت کې هیڅ اساس نه لري. هغه رواجونه لکه دنبی کریم صلی الله علیه وسلم لپاره په مجلس کې ځای خالي پرېښودل، دنبی کریم صلی الله علیه وسلم دنوم اخیستوسره ولاړه (قیام) کول، بې ضرورته راډونه اوچراغونه لگول، جلوسونه ایستل او.....

مولودشریف یعنې دسیرت النبی صلی الله علیه وسلم مجلس په دوه ډوله منعقدکېږي. یوهغه مولوددی چه له رسوماتواورواجونوخالي وي داسې مولودلمانځل ددین دنشراواشاعت ذریعه دی اوهرهغه کارچه ددین دنشراواشاعت ذریعه وي هغه مندوب وي نودارنگه مولودمجلس منعقدکول هم مندوب دی. شیخ الحدیث مولاناحمدالله جان دډاگۍ دامت برکاتهم العالیه لیکلي دي: ان المیلادفردمن افرادنشرالعلم وکل فردمن افرادنشرالعلم مندوب فالمیلامندوب(البصائرص ۲۰۲). بل هغه دمولود شریف مجلس منعقدکول دي چه په رسوماتو اوبدعاتو مشتمل وي دارنگه مولودپه شریعت کې هیڅ ثبوت اوجوازه نه لري. یعنې ځینې خلکوپه دې مسئله کې افراط کړی دی اوځینونوروپه کې له تفریط نه کاراخیستی، خوحق خبره داده چه نه په کې افراط کول په کاردی اونه په کې تفریط کول ښه دي. بلکه داسې بایدووویل شي چې په داسې

طریقې سره مولودشریف مجلس جوړول چې هغه له رسوماتوخالي وي اومنکرات په کې نه وي ډیرښه کاردی اوباعث درحمت خداوندي دی اوکه له رسوماتواومنکراتونه ډک مجلس وي نوداناروادۍ په شریعت کې هیڅ اساس نه لري دثواب په ځای په کې گناه اوعذاب دی.

دنبی کریم صلی الله علیه وسلم سیرت، ولادت باسعادت، حالات، اخلاق وکردار اودهغه دپاک ژوندیویوارخ بیانول اودهغو تذکره اواشاعت نه یواځې مندوب اومستحسن دی بلکه دادمسلمانانو اهمه فريضه اوباعث رحمت خداوندي دی، اوهمدادتبلیغ وتعلیم روح اودتولواسلامي تعلیماتوخلاصه اونچوړدی، اوپه همدې کې دمسلمانانوفلاح اوکامیابی ده، چې څومره هم ممکنه وي بایدچه دنبی صلی الله علیه وسلم دسیرت اشاعت اوداسوه حسنه تبلیغ وشي. ددې تبلیغ ښه لاره دمولود شریف مجلس منعقدکول دي په داسې طریقې باندې چې له رسوماتواورواجونوپاک وي پخپله پروردگارعالم دنبی علیه السلام دشریعت اودسنتودژوندي ساتلوخبرپه خپل دې قول (ورفعنالك ذکرک) سره ورکړی دی. البته ددې خبرې خیال ساتل په کاردی چې ددې بابرکته مجلس جوړولو لپاره ددولسم ورځ خاص کول په کارنه دی ځکه چې شریعت ددې ورځې تعین نه دی کړی.

دپښتونخوا دسرحدایالت لوی متبحر عالم اوستر فقیه مرحوم شیخ الحدیث مولانا مفتي محمد فرید رحمة الله علیه په فتاوی فریدیه کې لیکلي دي:

سوال: نن صباڅلک چي مولودشريف کوي اودادثواب کارگني اوپه دې کې فايده هم شته،تقريرونه په کې کيږي اودنبي عليه السلام په زندگي باندې رڼاچول کيږي نوددې شرعاڅه حکم دی؟

جواب:مولودشريف که دتبليغ اووعظ داجتماع نوم وي نورواډی اوکه دنبي عليه السلام دولادت بيانولونوم وي نوبياخويولوی عبادت دی،ليکن عوارض خارجيه،اسراف اودحاضر وناظر دعقيدي دخطرله وجې نه دمولودشريف موجوده رواجي مجلسونه منعقدکول منع دي.(فتاوی فريديه ج ۱ ص ۳۰۸)

پاتې شوه داخبره چه دامياشت ولې ددې مجلسونو لپاره تعين شوې ده اوپه نورومياشتوکې یی خلک ولې نه کوي؟اوولې په ولادت باسعادت دنبي عليه السلام باندې خوشحالي کول کيږي اوپه وفات باندې یی غم اوخفگان نه کول کيږي؟ددې ټولوخبروبڼه تحقيق اووضاحت علامه سيوطي رحمة الله عليه په الحاوي للفتاوی کې کړی دی چې ورسره یی دځينو معاندينو دشبها تودفع هم ويلې ده .ددې لپاره چې ځمونږ په دې ليکنه کې تطويل رانشي نومونږله هغو خبرونه تيريږو اوله اختصارنه کاراخلو.

شيخ محمدکامل بن مصطفى طرابلسي الحنفي په الفتاوی الکاملية (ص ۲۶۳)کې دمیلادشريف په هکله ليکلي دي:

ان قراءة المولد على الوجه المشروع ممدوحة شرعاً لاشتمالها على تعظيمه صلى الله عليه وسلم

واظهار علامات نبوته، وفى شرح العلقمي على الجامع الصغير فى الحديث أن عمل المواد الشريف النبوي الصواب انه من البدع الحسنة المندوبة اذا خلا عن المنكرات شرعاً، وقال علي القاري رحمه الله تعالى: وعمل المولد بقراءة القرآن والانشاد لمدائح النبوية واطعام الطعام والصدقات أمر حسن يثاب فاعله الثواب الجزيل بقصد الجميل وان كان عمل المذكور لم ينقل عن السلف الصالح فى القرون الثلاثة الفاضلة وانما حدث بعدها فذلك بدعة حسنة عند من حقق العلم واتقنه ثم لازال أهل الاسلام فى سائر الاقطار والمدن العظام يحتفلون فى مولده لى الله عليه وسلم نقله فى بهجة الفتاوى.

دژباړې خلاصه:مولودشريف په داسې طريقه لمانځل چې له منكراتو خالي وي ښه كار دى ځكه چې دنبي عليه السلام په تعظيم مشتمل دى ملاعلي قاري ويلي دي چې ميلادشريف په داسې طريقه لمانځل چې دقران كريم تلاوت اودنبى كريم صلى الله عليه وسلم مدحه په کې وشي اومسكينانوته خوراك وركړاى شي دښه كار دى كونكي ته يي ثواب وركول كيږي اكر كه دا عمل له مخكينيو علماوڅخه نه دى نقل شوى اوپه قرون ثلاثه وكې هم نه واووروسته را ايجاد شو خوښه كار دى په نزد دمحققينو عالمانو باندې او بيا مسلمانانو هميشه دا عمل كاوه په ټولو اطرافواوبڼارونو.

مامدحت محمد ا بمقالتى
ولكن مدحت مقالتى بمحمدا

مفتي صاحب!

په ايمان راته ووايه...!

مولوي سلمان احمد صافي

دا جمله د مولانا بجلي گر صيب ده ، بجليگر صيب خو تعارف ته اړتيا نلري ځكه چې هغه زما تر تعارف ډېر اوچت دی . كيدای شى دا جمله به تاسو هم ځيني اوريدلي وي.

وايى چيري يوې هديرې ته د جنازې لپاره تللى وم ، يو ملا امام دى د مړي له جسد سره اخوا ديخوا كيږي ، خاورو باندې دم و چپ كوي او خلكو ته وايى ، هلكه دايى خپو ته واچوئ ، هلكه دا يې سر ته واچوئ ، دا هلته واچوئ او دا هلته.

بجليگر صايب وايى : زه غلى غوندې راغلم پټ مې ورته وويل : ملا صيب ! په ايماني راته ووايه خداى به يې په دې وبخى چې دا ته كوم كار كوي؟! واى ده راته ويل : غلى شه بجليگره ! حاضري مى لگوله حاضري ...! (گويا د دې مړي خپلوانو ته مې ځان ښكاره كولو چې بيا يو څه راته راكړي. كنه غرض مى دا نه و چې په دې خپل دم و چپ باندې دا مړى په خداى وبخېښم).

د مولانا بجليگر مرحوم دا خبره هغه مهال را ياده شوه چې په ټولنيزه رسنى فيس بوك كې مې يوه فتوى وليدله او بيا مې ولوستله. په دې فتوى كې راغلي چې نن سبا په افغانستان كې شرعي امير وجود نلري.

بيا مې همدا سرليك په ځينو نورو آزادو خبري ويبپاڼو كې هم ترسترگو شو چې اكثر و يې همدا مهم ټكى ورته عنوان كړى وو . ماته عجيبه ځكه ښكاره شوه چې دا ډول فتواوي معمولاً علماء كرام په داسي مسائلو كې وركوي چې د عامه مسلمانانو مصالح پكي خوندي كيږي ، نه داچې هغوى ته نقصان ورسوي . ځكه چې شريعت هيڅكله د مسلمانانو د خير ښيگڼې خلاف احكام نلري . هرڅه يې د مسلمان بلكي د ټول انسانيت پخير دي.

خو په ياده سياسي فتوا كې له ورايه څرگنديدله چې مسلمانانو ته د بې اتفاقي ، گډوډۍ او انارشيزم بلنه وركوي ، او دا هغه ټكى دى چې شارع عليه السلام هميشه مسلمانان له دا ډول فتنې څخه وپرولي او دا يې د دوى د تباهي ترټول غټ سبب بللى چې مسلمانان دې يو امير ونلري او د ځنگله د ځناورو غوندي ژوند دي كوي.

د يوې خبري وضاحت..

مخكي تر دې چې د فتوا په اړه نوري خبري وكړو ، يو ټكى واضح كول غواړم ، هغه داچې پر دې فتوا چې كومو علماؤ دستخطونه كړي ، په دې كې دوې ډلې خلك دي : چې په خپلو كې همفكره نه دي . يو څو كسه علماء پكښي

دي ؛ د هغوی په عقیده او نظر زه تر ډېره حده خبر يم هغوی رښتيا هم ډېر پاک زړي مسلمانان دي ، يقيناً چې دوی له قضیې نه سم خبر نه دي ، بلکې په ډېر ناوړه شکل پوهول شوي دي.

او په دې فتوا سره د هغوی غرض هرو مرو دا نه ؤ چې د فتوا له عنوانه ښکاري چې گویا امير او امارت نفي کړي، هرج و مرج ته اجازه ورکړي ، بلکې هغوی پخپل نيت کې مخلصان وو ، دوی نيت درلودی چې د خپلمنځي جگړې پېښه رامنځ ته نه شي . او غالباً همدغه خلک به وو چې وار له مخه لا دستخطونه تري اخيستل شوي ؤ . له فتواي سره نښلول شوي وو . دا بېله خبره ده چې دوی ولي په پټو سترگو دستخطونه کول ؟ اما نيت یی په هر صورت غلط نه وو.

مگر په دوی کې يو شمېر ملايان واقعاً فتنه گر دي ، دسيسه جوړونکي دي ، هغه د چا خبره د اوباما تبر ته لاستي جوړوونکي ملايان دي . په دې عنوان چې گویا موږ د مسلمانانو ترمنځ د جنگ جگړو او وینو تويولو مخه نیسو ؛ برعکس یې هڅه کړی چې مسلمانان په فتنه کې واچوي ، ټولو مجاهدينو ته وایی چې امير شرعي او امارت شرعي نشته ، هر سړی پوه سو او خپل کار یې . دا څومره غټ ظلم دی.

او دا هغه خلک وو چې په لومړي سر کې د اختلاف گرو ملگري شول ، او د هغوی اختلاف ترلمر واضح وو چې له ملاخترمحمد منصور سره یې د قومي عصبيت او يا د نورو امتيازاتو غوښتنو ستونزه لرله . دغه ملايان چې په هغه دسيسه کې ناکام شول ، نو یې وويل چې دا خو هسی بدنام شوو ، چې د قوم ، پیسو ، امتيازاتو او قدرت پرسر مو ناکام اختلاف وکړ ، نو راځئ د دغو نورو پاک زړو علماؤ له اخلاص او سادگۍ نه هم گټه پورته کړو ترڅو دا جوړ امارت ته خو یوه لغته ورکړو . مگر په دې کې هم رسوا کیدونکي دي . انشاء الله . نو زما په دې لیکنه کې خطاب یوازي همدغي وروستی ډلي ملايانو ته ده.

په هر صورت...

ملاصاحبانو پخپله فتوا کې ويلي ، چونکه د شرعي امير لپاره ډېر شرایط دي او هغه شرایط د طالبانو په نوي امير کې وجود نلري ، لهذا هغه شرعي امير نه دی ، اطاعت یې لازم نه دی ، له ده څخه مخالف باغي نه بلل کیږي ، هرچا ته اجازه شته چې پخپل سر څه کولای شي ودي کړي ، او دا امير حق نلري چې د فساد کوونکو مخه ونیسی ، ځکه چې دا نوی امير پر هغو شرایطو برابر نه دی کوم چې اسلامي شریعت ورته وضع کړي دي . بیا یې د دې لپاره ډېرو کتابونو ته حوالې ورکړي.

په دې اړه له ما سره څو پوښتني پيدا شوي...

- الومړی پوښتنه دا ده چې د دغو مفتي صاحبانو دې ټکي ته نه دي پام شوي چې اسلامي شریعت خو د مفتي او قاضي لپاره هم کلک شرایط وضع کړي ، ان دا یی لا ويلي چې قاضي او مفتي به د غصي په وخت کې فیصله او فتوا نه کوي ، له چا سره چې یې شخصي عقده وي ؛ د هغه پر ضد به فتوا نه ورکوي یعنی که وری کړي ؛ هغه فتوا یې قابل عمل نه ده ... نو آیا په دې ملاصاحبانو کې هغه شرایط ټول موجود دي چې شریعت ورته ټاکلي ، مفتي صاحبان دي خدای ته مخ کړي او پخپل گریوان کې دې وگوري چې واقعاً دوی هیڅ ډول سیاسی ملحوظات نلري؟ هیڅ نوع

شخصي مخالفت نلري ، له نوي امير او امارت سره هيڅ عقده نلري ، دوی واقعاً د ټول مسلمان ولس خير په نظر کې نيولی او که د يوڅو معلومو کړيو په لارښوونه يې د څو اشخاصو د دفاع لپاره دا فتوی جوړه کړي ؟

که په تاسو کې هغه صفات نه وي ، (او ښکاره خبره ده دا به تاسو هم منئ چې نسته) نو بيا د سياسي دښمنۍ پر اساس ليکل شويو څو پاڼو ته څنگه د شرعي فتوا رنگ ورکوي ؟ ، او په ملاختر محمد منصور کې بيا د راشده خلفاؤ صفات لټوي ؟

دا به هم درسره ومنو چې د امير لپاره شرايط واقعاً ډېر او سخت دي ، نو تاسو ووايست چې تر دې مخکې مرحوم امير ، امير المؤمنين ملامحمد عمر مجاهد ، له ټولو هغو صفاتو برخمن وو چې تاسو په کتابونو کې لټولي او له منصور صاحبېه يې غواړئ ؟

حال داچې د هغه مرحوم (امير المؤمنين رحمه الله) په قوماندې خو تاسو د هلمند غفار اخندا زاده ، د غزني قاري بابا ، د کندهار سرکاتب ، د هرات اسماعيل خان او داسی نور باغيان بلل ، او هغوی خو معلوم الحاله مسلمانان مجاهدين وو .

- ۲ د دغو مولوي صاحبانو په فتوا کې راغلی چې ملا اختر محمد منصور ځکه شرعي امير نه دی ، چې اهل الحل والعقد نه دی ټاکلی ، ولې چې اهل الحل والعقد په اوس وخت کې په مشكله موندل کيږي . نو دا مهم شرط چې نفی شو ، مشروط هم منفي شو چې مشروعيت امير دی .

نو ملا صاحبانو ! آيا ملامحمد عمر مجاهد صاحبېه کرامو ټاکلی وو ، که د همدغي زماني خلکو ؟ که تاسی وایست چې هغه ته خو ۱۵۰۰ علماء را ټول شوی وو . دا سمه ده ، مگر هغوی خو د امير المؤمنين لقب ورکړ . تر دې مخکې خو همدغو څو تنو مجاهدينو دی امير وټاکه چې په قومنده يې عملاً جهاد شروع وو ، او تر دې غونډې دوه کاله مخکې تحريک پيل شوی و او تر دې وخته په زړه او وکسان د مخالف لوري او طالبانو تلف شوي و او جهاد يې هم د فساد په مقابل کې وو ، نه د سرو کافرانو په وړاندې . علماؤ خو فقط هغه لا پسې تائيد کړ . نو د هغه د امارت په وخت کې خو تاسو هم په جهادي خدمتونو لگيا واست . وظيفي او معاشات مو درلودل . ممکن اوس به يې هم منئ ځکه چې ستاسو خو يوه دعوا دا ده چې موږ د مرحوم ملامحمد عمر مجاهد په دفاع کې د ملاختر محمد منصور مخالفت کوو .

- ۳ ملا صاحبانو پخپله فتوا کې د امير د امارت د مشروعيت لپاره يو شرط دا بيان کړی چې قدرت او تسلط به لري ، چونکه ملاختر محمد منصور قدرت او تسلط نلري ، لهذا امارت يې مشروع نه دی .

دا سمه ده چې د امير لپاره سلطه ضروري ده ، خو دې ته به فکر وکړو چې شرعي سلطه وايی څه ته ؟ هومره قدرت او تسلط چې ملامحمد عمر مجاهد په دا ۱۲ کاله کې درلودی او د همدغه تسلط په وجه د هغه مرحوم امارت مشروعيت درلود ، حکم يی نافذ وو ، جهاد يې تر قوماندې لاندې صحي وو ، مسلح مخالف يې باغي بلل کيده ، نو اوسنی امير منصور صاحب ته خو همدغه قدرت را انتقال شوی او تر هغه لا زيات شوی دی کم شوی خو بيخي نه دی .

مجاهدين چې په افغانستان کې مسلط دي ، په هر ځای کې چې وغواړي ، د همدې نوي امير په حکم حتی حدود الله هم په محضر عام کې جاري کولای شي ، په ۳۴ ولايتونو کې چې مسئولين لري ، قاضيان لري او نافذه قوه لري

، هغوی د ولس ټول معاملات د شریعت له مخي خلاصوي ، حکومت ته دومره نه ځي لکه څومره چې طالبانو ته راځي ، نو آیا دا شرعي تسلط نه بلل کيږي ؟ او که تاسو تسلط دا بولئ چې د کابل دارالآمان کې د پارلمان ودانۍ او د ارگ ماڼۍ باید له منصور صاحب سره وای ، بیا یې حکم نافذ ، او دی شرعي امیر و ؟ نو دا خو له ملاصاحب مرحوم سره هم نه وو ؟

۴- ملاعبدالرؤف صاحب په یاده سیاسي فتوا کې راغلي چې په اوسني امیر کې د امارت شرایط پوره نه دي ، دا سوږ هم منو چې د راشده خلیفه شرایط پکې نشته چې بیا د خلیفه المسلمین لقب خپل کړي ، مگر د څوارلسمي پیړۍ د مسلمانانو د یو سواد اعظم لپاره هم ستا په نظر د امارت لیاقت نلري ؟

امام قرطبي رحمه الله خو د مسلمانانو د امیر لپاره لاندې صفات اساسي او کافي بللي:

۱- مسلمان به وي ۲- نارینه به وي ۳- بالغ به وي ۴- عاقل به وي ۵- د دین عالم به وي ۶- عادل او صالح به وي ۷- حُر (آزاد) به وي ۸- صحتمند به وي ۹- زړه ور او شجاع به وي ۱۰- د حکومت په چارو او اسلامي سیاست به پوه وي.

اوس تاسو څه فکر کوئ چې دا صفات په اوسني امیر کې نشته ؟ که نشته هغه کوم صفات دي؟ ابوبکر صدیق رض په لمانځه کې رسول الله صلی الله علیه وسلم مخکي کړ ، لمونځ یې پسې وکړ ، صحابه وو یې هغه دلیل کافي وګاڼه او د رسول الله صلی الله علیه وسلم جانشین یې وټاکه ، که چیري یې په ژوند کې هغه خپل نائب هم ټاکلی وای او د ده په نیابت کې یې اوږده موده د مسلمانانو امور انجام کړي وای ، نو بیا به هم صحابه وو په هغه کې شک وو چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم خلیفه کیدلای نشي . ؟ مشر ملاصاحب خو په ټول تحریک کې همدغه سړی منتخب کړی و ، د ده تر وفات وروسته داسې خلکو پسې تائید کړ چې هغوی هم زموږ او ستاسو په عصر کې که اهل الحل والعقد ګڼل کیدل ؛ همدغه خلک به وي ، له دې پرته که هرڅوک راتللی بیا به هم ستاسو اعتراض حل شوی نه وای ، مګر چې آسماني فرشتې را نازلې شوي وای.

۵- په فتوا کې لیکل شوي چې په زور بیعت اخیستل سم کار نه دی د شریعت له نظره . گویا ملاختر محمد منصور له دې امله هم شرعي امیر نه دی چې چا ورسره بیعت نه دی کړی ، هغه چا چې کړی ؛ هغه منصور صاحب په زوره مجبوه کړي ، بیعت یې تري اخیستی دی . او یا اوس چې څوک مخالفت ته نه پریرېدي مقصد یې له هغوی نه د بیعت اخیستل دي.

دا ډېره عجیبه خبره ده ، په دا څوارلس کاله کې حتی په دا شل کاله کې خو په ټوله دنیا کې هیڅ څوک هم په دې ونه وتوانیدل چې په طالب یوه خبره ومني ، نه چا په زور او نه چا په زر دې ته وهڅولای شوای چې ته کښینه یا ولاړ شه ، ته دا وکړه یا ها وکړه . نو منصور صاحب څومره تکره شو او له ده سره کوم داسي جادو وو چې له بدخشانه تر هراته یې په ۵۰ ورځي کې ټول طالبان دې ته مجبور کړل چې زما سره بیعت وکړئ ...؟!

که دا بیعت د ایمان او وجدان په تقاضا نه وي ، د امیر المؤمنین ملا محمد عمر مجاهد د جوړ کړي کور د بقاء او ژوندي ساتلو په غرض نه وي ، له اسلام او مسلمانانو سره د وفادارۍ په اساس نه وي ، د یو ریښتیني اسلامي او ملي

احساس له مخي نه وي ، بلکي د پیسو په وجه وي او یا د زور له امله وي ، نو زر او زور خو بیا دواړه له دښمن امریکا سره شته ، هغه ولي نشي کولای طالب خپلي یوې وړې غوښتنې ته مجبور کړي.

او یا داچې د مفتي صایب د فتوا په خیره ، هغه څوک چې مخالفت کوي ، له منصور سره بیعت نه کوي نو هغه (منصور) یې په مرگ گواښي . زه فکر کوم چې دا هم یوه صریح افترا ده ، بیخي ډېری خلک دي چې په کورونو کې ناست دي تراوسه چا نه ورته ویلي او نه به ترقیامته ورته ووايي چې تاسو له منصور سره بیعت ولي نه کوئ ، کنه نو مړه به مو کړو . هیڅ بېلگه یې نه لیدله شوي او نه به یې څوک وړاندي کړي.

د یوه جماعة او یوه امیر په اړه د اسلام ترکیز!...

د امیرانو ، قومندانانو او ډلو تعدد نه شرعاً ، نه عقلاً او نه منطقاً جایز دی ، ځکه چې نقصان یې ډېر بدیهي او د ټول مسلمان ملت په تاوان دی . په اسلام کې د یوه جماعة ، یوه امیر او له هغه نه د اطاعت په اړه ډېر تاکید شوی . لکه چې د اسلام دویم خلیفه امیرالمؤمنین عمرابن الخطاب رضی الله تعالی عنه فرمایي:

«إِنَّهُ لَا إِسْلَامَ إِلَّا بِجَمَاعَةٍ ، وَلَا جَمَاعَةَ إِلَّا بِإِمَارَةٍ ، وَلَا إِمَارَةَ إِلَّا بِطَاعَةٍ . رواه الدارمي.

بیشکه چې اسلام له جماعة پرته نشته ، (یعنی اسلام بری نشی موندلی) او جماعة بې امیره نشی راتلی او امارت له اطاعة پرته نشي قائمیدلای.

همدارنگه د یو معلوم الحاله اسلامي جماعة د امیر په وړاندي مخالفت کول په داسی حال کې چې هیڅ نوع د شرعي مخالف عمل ځینی لیدل شوی نه وي ؛ خورا ناوړه او منکر عمل بلل شوی، امام طحاوي رح زموږ د احنافو ترتیولو سترمحدث او فقیه عالم دی هغه داسي فرمایي:

« -وقال الامام أبو جعفر الطحاوي رحمه الله في شرح العقيدة الطحاوية:

(ولا نرى الخروج على أئمتنا وولاة أمورنا وإن جاروا ولا ندعو عليهم ولا ننزع يدا من طاعتهم ونرى طاعة الله عز وجل ما لم يأمرنا بمعصية وندعو لهم بالصلاح والعافية).

-امام ابو جعفر الطحاوي رحمه الله وایي : موږ د خپلو امراؤو او اولی الأمرو سره مخالفت او د هغوی نافرمانی نه کوو ، که څه هم ظلم کوي ، نه موږ هغوی ته بددعاء کوو ، او نه موږ د هغوی له اطاعته روگرداني کوو ، موږ د هغوی اطاعت په حقیقت کې د الله تعالی اطاعة گڼو ترڅو چې یې موږ په معصية نه یو امر کړي او موږ هغوی ته د اصلاح او عافیت دوعاگانې کوو.

-په حجة الوداع کې رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایي:

«ولواستعمل علیکم عبد یقود کم کتاب الله، فاسمعوا له واطیعوا» (رواه مسلم).

که یو غلام پرتاسې امیرشو او هغه دالله ج د کتاب د حکمونو سره سم پرتاسې حکومت کوي د هغه واورئ او اطاعت یې وکړئ

-بل حدیث شریف دی « :من خرج من الطاعة وفارق الجماعة فمات ميتة جاهلية.»

او چاچې د مسلمانانو ډله پریښوده او د امیر له اطاعت کولو څخه ووتی او په دې حالت کې ورته مرگ راغی نو هغه پر جاهلیت ومړ. د ابن عمر رض په روایت کې راغلي:

« - من خلع یدا من طاعة لقی الله يوم القيامة ولا حجة له ومن مات وليس فی عنقه بیعة مات میتة جاهلیة »

او چاچې د امیر له اطاعت څخه لاس ونيو (یعنې دهغه اطاعت یې ونکړ) د قیامت په ورځ به هغه د الله تعالی په وړاندې راشي، چې د خلاصون لپاره به هیڅ ورسره نه وي . او کوم مسلمان چې له دنیا څخه په داسې حالت کې رخصت شي ، چې د امیر د بیعت له کړۍ څخه یې غاړه وزگار وه، نو یقیناً چې هغه د جاهلیت په مرگ مړ شو.

-په بل حدیث شریف کې دي چې : « من فارق الجماعة شبراً فکانما خلع ربقة الاسلام من عنقه » (ترمذی)

یعنې څوک چې د جماعت (ډلې) څخه د یوې لویشت په اندازه هم بیرون شو د هغه حکم داسې دی لکه چې هغه د اسلام د اطاعت کړۍ له خپلې غاړې وایسته او په بل روایت کې دي: « دخل النار » (خرجه الحاکم).

-یعنې څوک چې د جماعت څخه بیرون شو، د هغه ځای جهنم دی.

-قال رسول صلی الله علیه وسلم « من اتاکم وامرکم جمیع علی رجل واحد یرید ان یثقی عصاکم او یفرق جماعتکم فاقتلوه » رواه مسلم ص ۱۲۸ ج ۲).

رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل : که څوک تاسوته راغی په داسې حال کې چې تاسو پر یوه امیر سره متحد واست او دغه تن اراده درلوده چې ستاسو لکړه (اتحاد) مات کړي یا ستاسو په ډله او جماعت کې تفرق او نفاق اچوي نو ویې وژنئ.

شیطاني وسوسي!...

نو کله چې دا هم معلومه شوه چې مسلمانان باید هرو مرو په یوه جماعه او ډله کې سره را غونډ شي ځکه چې له جماعه پرته اسلام نشته یعنې اسلام بری نشي موندلای ، او د هغې لپاره د امیر اشد ضرورت دی ځکه چې له امیره پرته جماعه نشي جوړیدلای ، او دا هم واضح شوه چې د امیر لپاره پورتنی لس صفات چې امام قرطبي ذکر کړي ، شریعت کافي گڼلې. نو بیا ولي یو څوک چې ځان ته واقعي مسلمان وایی ؛ د شیطاني وسوسو او حرامو دسیسو پیروي کوي ، پخپله خو یې اوږې د اسلام له دغه صریح حکم څخه سپکي کړي وي . لا نور هم کوشش کوي چې د نورو مسلمانانو په تفرق ښه زړه یخ کړي . او په داسې سختو شرایطو کې لکه نن چې د افغانستان مسلمانان او مجاهدین ورسره مخ دي ؛ پرځای د دې چې مرسته او لاس نیوی یې وکړي ، برعکس د کفارو او دوښمنانو پلانونه ورسره عملي کوي ...؟!

د یادي فتوا هدف رښتیا همدا دی ؟...

ښاغلي مولوی صاحبان د خپلي فتوا مقصد دا بیانوي چې گویا د طالبانو ترمنځ د خپل منځي جگړو د خطر مخه نیسي. مگر د فتوا عنوان او محتوا یې بیا پر دې خبره را څرخي چې په افغانستان کې شرعي امیر نشته. چې امیر نشته نو هرڅوک کولای شي چې ځان ته امارت او قومانداني اعلان کړي ، هغه که مادرسل وي ، که داعش وي ، که نیازی وي ، که ننګیالی وي او یا بل څوک ... نور دوی د هیڅ یوې قومندي ماتحت نه دي ، نه د چا باغیان بلل کیږی، نه ورباندي کوم امیر شته.

نو که له دې فتوا نه په استفادې یو غل را پورته کيږي او ځان ته امارت او جهاد اعلانوي ، نو د هغه مخنیوی به بیا څوک کوي ؟ ځکه چې شرعي امیر خو وجود نلري ، ستاسو په خبره ، چې په قومنده یې څوک د هغه غله پر خلاف وجنگيږي او پر هغه یې حکم نافذ شي!!؟ نو د هغې ستري خرابۍ مسئولیت به بیا د چا په غاړه وي؟ نو له دې نه واضح ښکاري چې د ملاصاحبانو له فتوا نه هدف اصلاحي نه ، بلکې سیاسي ، عنادي او مغرضانه دی.

اخيري خبره...

په دې کې هیڅ شک نشته چې د علماؤ داسې نصیحتونه چې هغه مجاهدين او عام مسلمانان له خپلمنځي اختلافاتو را گرځوي ، او دوی وخت پر وخت د خپلو هداياتو په رڼاکي د خپلمنځي فتنو مخه نیسي او همدا یې غرض وي ، دا رښتیا هم هغه عمل دی چې عین د قرآن او د پیغمبر په احادیثو باندې عمل دی ، پر دې که څوک اعتراض کوي ؛ په مسلماني کې به یې شک وي.

خو متأسفانه چې د یادې سیاسي فتوا څخه د اصلاح نه بلکې د فتنو را ولاړولو ، بدبختیو پیدا کولو ، او د ګډوډیو رامنځ ته کولو ، د مسلمانانو د صف د ماتولو او د دښمن سره د مرستې کولو ، د تنظیمي وختونو د بیا را اعاده کولو او د مسلمانانو د وینو تویولو صاف بوی را ځي.

ملاصاحبانو! تردې به آسانه فتوا دا نه وای چې دغه د ګوتو په شمار څو کسانو باندې یې ږغ کړی وای چې یا خو له سواد اعظم سره ملګري شئ او یا له مقابلې او تخریبه لاس واخلئ ، که د منصور په امارت خوښ نه یاست نو ترهغه مهاله پر کور کښنئ ترڅو چې حالت له اضطراره را وزي او د مجاهدينو دغه بریا ته رسیدونکې قافله تر یوه منزله ځان رسوي. بیا به هغه وخت تاسي خپلي مایوسۍ او اعتراضات د امارت او مجاهدينو په وړاندې کښيږدئ.

په اوس وخت کې ستاسو مخالفونه د جهاد او مجاهدينو په سخت نقصان دي . آیا دغو مفتي صاحبانو داسي یوه فتوا نشوای ورکولای؟؟؟ چې په دې سره به مو ظاهري دعوا ریښتیني ثابته شوي وای.

د دې څه اړتیا وه چې تاسو ویل شرعي امیر نشته لهذا خپل منځي جنگونه مه کوئ . آیا دا د سیاف فتواګانو ته ورته نه ده چې همیشه یې د باطني خبث کاسه ډکه شي را ووزي په کابل کې د خبریالانو د مایکونو په مخکي فتوا صادره کړي چې د طالبانو جهاد او امارت شرعي نه دی ، لهذا افغان عسکر شهیدان دي ، او طالبان جهنميان دي؟؟؟

نو ملاصاحبانو! خدای مکره که ستاسو په دغه کوچني فتوایی حرکت باندې د مسلمانانو دا صف د کافر او مرتد دښمن په وړاندې درې وړي کيږي او مسلمانان له رسوایی سره مخ کيږي ؟ تاسو څه فکر کوئ چې تاسو به د الله تعالی په وړاندې د څومره ستري خطا ارتکاب کړی وي؟!

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي : که څوک تاسو ته راغی په داسي حال کې چې تاسو پر یوه امیر سره متحد واست او دغه تن اراده درلوده چې ستاسو لکړه (اتحاد) مات کړي یا ستاسو په ډله او جماعت کې تفرق او نفاق واچوي نو ویې وژنئ.

والی الله المشتکی وبه المستعان. اللهم لاترغ قلوبنا بعد اذهدیتنا و هب لنا من لدنک رحمة انک أنت الوهاب

د وحدت ملي حکومت

په گړنگونو سر دی !!

حکم ضیاء

۱ : داخلي اختلافات : د وحدت ملي تر نامه لاندې د جوړ شوي حکومت تر ټولو لویه ستونزه داخلي اختلافات دي؛ لکه څنګه چې نظام د دوه وو اشخاصو ترمنځ مساوي وېشل شوی دی نو په همدې سبب هیڅ لوری په خپلو کارونو کې د دواړو د رضایت پرته په اسانۍ سره کومې پرې کړې ته نه رسېږي.

د وحدت ملي دواړه واکمنان یواځې په دې لګیا دي چې څنګه امتیازات په مساوي ډول ووېشي او خپله برخه څنګه پوره ترلاسه کړي دوی ته د خپلو تیمونو د غړو رضایت او ګټې تر لاسه کول تر هر څه ډېر مهم دي نه د ولس ګټې او مفادات دوی کوښښ کوي چې د خپلو تیمونو غړي خوشحاله وساتي ترڅو په آینده کې هم د دوی ملا وتړي.

همدارنګه له رهبرۍ ښکته تر ټیټ رتبه او عادي کارکوونکو پورې د دواړو تیمونو غړي له یو بل سره په سیالۍ کې دي نو کله چې یو نظام له سره نه تر پایه پورې په دوه برخو وېشل شوي وي نو دوی به څنګه ولس ته خدمت وکړي؟ څنګه به د ولس رضایت تر لاسه کړي؟ څنګه به قانوني حکومت منځ ته راوړي؟ کارونه به څنګه سره هم غږې کوي؟ او بل اخیره تر څو پورې به دغه حالت دوام کوي؟...

په کابل کې د جان کېږي له لوري جوړ شوی نظام د خپل ډول له مخې د هیواد په تاریخ کې بې ساری دی؛ کله هم د هیواد په تاریخ کې داسې نه دي شوي او نه به و شي چې په ښکاره ډول د بهیرني اشغالګرو له لوري دي د یوه حکومت دوه مشران وټاکل شي، دوی به هره لاندې د یرغلګرو په مشوره هواروي، بې قیده او بې شرطه پرته له کتنې او ملاحظې به د هیواد د خرڅلاو تړون امضا کوي او ورته ډېرې نورې خبرې.

په حقیقت کې یرغلګر غواړي چې د مجاهدینو په وړاندې دي یو خنډ موجود وي اګر که هغه هر څوک وي، نو د همدې هدف لپاره یې د وحدت ملي د حکومت تر نامه لاندې پخواني جنګ سالاران، د شر او فساد ډلګۍ، د خلق او پرچم کمونستان او غربي دیموکراتان او سیکولران یې پکې را جمع کړل خواالله (جل جلاله) د دوی کید او مکر ناکامه کړ؛ نه قانوني حکومت را منځ ته شو، نه امنیت ښه شو، له ولس سره د حکومت فاصله ورځ تر بلې مخ په زیاتېدو ده، د بهرنیانو دې محفوظې نه شوې، مجاهدین د کمزورۍ پر ځای ورځ تر بلې قوي کېږي مهم او ستراتیژیکې سیمې په پرله پسې ډول سقوط کوي او همدارنګه نور ډېر داسې بېلګې شته چې د وحدت ملي د حکومت ناکامي ښایي چې ځینې یې په لاندې ډول خلاصه کوو.

۲: نا امنی: د هیواد په لږ او بر کې ورځ تر بلې نا امنی مخ په ډېرېدو او پراخېدو دي په تیره بیا په هغو سیمو کې چې د ګوډاګۍ ادارې تر کنترول لاندې دي؛ په دغو سیمو کې د نا امنیو عاملین خپله همدا حکومتی چارواکي دي؛ دغو چارواکو په سیمو کې د خپل حاکمیت د دوام، د ځمکو او جایدادونو د غصب، د پیسو د تر لاسه کولو او د خپلو شخصي تربګنیو د ګټلو لپاره د بې باکو، قاتلانو، غلو او نشه یي ځوانانو ډلګۍ جوړ کړي دي؛ چې نه په دیني امورو او احکامو عقیده لري، نه د خدمت تفکر لري، خپله هم عزت او ابرو نه لري او د بل چا عزت ته هم نه ګوري دغو چارواکو د دې ډلو تپلو د لاسه د خلکو ژوند تریخ کړی دی.

هغه سیمې چې په دې وروستیو کې د دښمنانو له منګلو ازاد او د مجاهدینو حاکمیت پکې ټینګ شوی دی خلک د مجاهدینو په راتګ او له دې ظالمې ادارې په ژغورل کېدو ډېره خوښي څرګندوي؛ ځکه چې د دغو حکومتی ځواکونو له لوري نه د دوی سر خوندي وو، نه مال، نه هم عزت او ابرو.

همدارنګه په هغو سیمو کې چې د دښمن پوستې او مراکز موجود دي ډېرې جګړې پکې کېږي چې مهم عاملین یې خپله همدغه عسکر دي؛ همدارنګه کله چې په کومه سیمه کې د مجاهدینو او ګوډاګیانو ترمنځ جګړه روانه وي دولتي ځواکونه په عمدي ډول د ولسي خلکو کورونه او جایدادونه په نښه کوي او د ړندو په شان هرې خوا ته هاوانونه وروي.

۳: نا بشپړه کابینه: د وحدت ملي حکومت له تشکیلېدو ډېر یو نیم کال تېرېږي خو لا تردې دمه په دې نه دی توانېدلی چې خپله کابینه بشپړه کړي؛ د دفاع وزارت، ملي امنیت او د نورو مهمو اورګانونو تر څنګ ګڼ ولایتونه د سرپرستانو له لوري اداره کېږي، چې تر اوسه

په دغو مقامونو د وړ کسانو د نه ټاکل کېدو مهم علت د دواړو حاکمانو د نظرونو اختلاف دی. په دې وروستیو کې د کابل اداره له یوې نوي رسوایی سره هم مخ شوه د دوی ترمنځ نوي اختلافات وپارېدل چې امله یې د ملی امنیت ریس استعفا وکړ او پرځای یې نوی سرپرست وټاکل شو خو په هغه باندې هم لا تردې دمه کشالي او مخالفونه روان دي.

د سرپرستانو له لوري د دومره اوږد وخت لپاره د دومره مهمو ادارو اداره کول د ولس او د کابل د ادارې ترمنځ سخت واټن را منځ ته کړی دی او د خلکو اعتبار او ملاتړ دوی په بشپړ ډول له لاسه ورکړی دي.

۴: د بې کارۍ ستونزه: دا چې هر څه اپوټه روان دي او د ښه حالت په لور د تګ څرک نه لیدل کېږي نو په همدې سبب د دې حالت تر ټولو زیات زیان د ولس خلکو ته اوښتی دی.

په هیواد کې د بې کارۍ ستونزه ورځ تر بلې مخ په ډېرېدو ده او همدارنګه هیواد وال چې اقتصادي حالت یې له وړاندې ښه نه وو د مخ په زیاتېدونکو کړاونو سره مخ دي؛ له ولس سره د انتخاباتي ژمنو یوه وعده هم پوره نه شوه؛ دواړو سیالو کانديدانو وعدې کړې وې چې دوی به امنیت راوړي، د ولس اقتصادي حالت به ښه کوي، کار به اهل کار ته سپاري، کاري زمینې به برابرې افغانستان به د نړۍ په تجارتي مرکز بدلوي او په هیواد کې به لوی لوی ټول ګټي پروژې په کار اچوي خو دا چې دا هر څه یواځې د ولس د غولولو او تیر ایستلو لپاره وو نو په همدې سبب په عمل کې هیڅ شی ونه لیدل شو او بله دا چې د کابل اداره د دارنګه لویو خدمتونو وړتیا هم نه لري.

د کابل د ادارې له ناکامۍ پانګوال او شتمن دې ته مجبوره شوي دي چې له هیواده خپله پانګه وباسي او دلته

خپل کارخانې او پانگونه ودروي چې همدا پروژې د کاري زمينو د را منځ ته کولو لپاره ډېر زيات مهم گڼل کېږي.

۵ : له هيواده تېښته : په دې وروستيو کې له هيواده گڼ شمېر هيواد وال کډوال کېږي چې اوس محال افغانستان د نړۍ د هغو هيوادونو په ډله کې چې وگړي يې له هيواده کډوال کېږي له سوري وروسته دوهم مقام لري.

له هيواده د خلکو د تښتې تند بهير د وحدت ملي د حکومت تر را منځ ته کېدو وروسته پيل شوی دی، کله چې د وحدت ملي حکومت د خارجيانو په فرمايش جوړ شو د هيوادوالو اميدونه هم له خاورو سره خاورې شول نو په همدې سبب له هيواده کډوالۍ ته مجبوره شول؛ بله دا چې د وحدت ملي په حکومت کې يواځې هغو خلکو ته امتيازات او د حق ورکونې لومړي توب ورکول کېږي چې د دواړو حاکمو تيمونو له يو تيم سره تړاو ولري او خاموش اکثريت ولس له ياده ويستل شوی دی؛ همدارنگه هغه خلک هم د مجاهدينو له لوري د عدالت د تطبيق له وېرې له هيواده په تښته دي چې د مجاهدينو په وړاندې يې جرمونه کړي دي، يرغلگرو سره يې مرستې کړي دي او د موجوده نظام په دوام باور نه لري.

۶ : د مالياتو لوړول : دا چې د وحدت ملي حکومت په دې ونه توانېد چې د هيواد له کانونو گټه واخلي، لوی ټول گټې پروژې په لاره واچوي، د پانگوالو پانگونې ته زمينه برابره کړي، د تېر په څېر له بهرنيانو مرستې راټول کړي

او د خپلو عسکرو لپاره د مصارفو او تنخواوو لپاره په داخل کې منابع جوړ کړي نو په همدې سبب يې په هيوادوالو د مالياتو په لوړولو پيل کړی دی.

لکه څنگه چې د هيوادوالو اقتصادي حالت ښه نه دی، د بې کاري ستونزه ورځ تر بلې پراخېږي، د اجناسو قېمتونه

مخ په لوړېدو دی او ضروريات هم په ډېرېدو دي د گوډاگۍ ادارې د مالياتو د لوړولو وروستۍ پرېکړې به د هيوادوالو ستونځې نور هم زيات کړي او د غربت کچه به نور هم لوړه شي.

۷ : اداري فساد : په هيواد کې د امريکايي اشغال له دوی داسې اداره جوړه کړه چې په ټول کې له مفسدينو جوړه وه په دې سره د فساد داسې بنسټ کېښودل شو چې د دې نظام تر ژونده به دوام کوي.

د وحدت ملي د حکومت چارواکو وعده کړې وه چې که دوی کامياب شي له هيواده به اداري فساد چې اوس محال افغانستان د نړۍ د فاسدو هيوادونو په سر کې قرار لري ختم کړي او هغه خلک به له حکومته لرې کړي چې په فساد کې ښکيل وي؛ خو په حکومت له حاکم کېدو وروسته نه چا اداري فساد ورک کړ، نه مفسد چارواکي له دندو لرې شول او نه هم د فساد منظمه لړۍ ودرېده بلکه فساد د پخوا په پرتله پراخ شوی دی، چارواکي په قاطع اکثريت په فساد کې ښکيل دي، مفسدينو ته لا زيات امتيازات ورکول کېږي او د ځمکو او جايدادونو غصب هم هغه شان روان دی.

دغه پورتنۍ موارد مي د مثال په ډول ذکر کړل کړه نو نور ډېر داسې برخې شته چې د وحدت ملي حکومت يې په گړنگونو روان کړی دی او ولس ته بې شمېره ستونځې پيدا کړي دي.

دامام غزالي (رح) کيسه

امام غزالي رحمه الله ډېر کم نفسه سړی و. يو وخت کې په يوه جومات کې اوسېده او د جومات خدمت به يې کاوه. خلکو نه پېژانده، چې دی امام غزالي رحمه الله دی. يوه ورځ په دغه جومات کې يو عالم طالب ته سبق ويلې. استاد وويل: قال غزالي « غزالي رحمه الله وايي » د امام غزالي سره وېره پيدا شوه، چې خلک مې ونه پېژني؛ نو دا جومات يې پرېښود او بل ځای ته ولاړ. [غوره ويناوې « کتاب ۹۹ مخ].

دشاگرد او استاد

موافقات

لومړی : دبريالي توب موافقات: -

دښو اخلاقو څښتن وي، ناسته ولاړه يې سنگينه، او له خبرو کولو دمخه پرې فکر کوي.

- دمور او پلار خدمت، دمشرانو او استاذانو احترام، دکورنۍ دغړو او ددرسي ملگرو سره مرسته او همکاري خپله دنده او مسؤليت گڼي.

- دويده کيدو په ځاي کښې يې دورځنيو کارونو لپاره مهال ویش تنظيم کړی وي، يعنې دورځنيو درسونو دمراجعې لپاره، دلوبو او سپورت لپاره، دملگرو دليدو لپاره، دخوب لپاره .....

- دلباس او خوراک اړوند امور يې منظم وي، لږ خوراک کوي، پاک کالي اغوندي، دورځې ډيره برخه په کارو او دشپې ډيره برخه په خوب تيروي، ځکه چې دکايناتو په نظام کښې ورځ دکار او شپه دخوب لپاره پيدا شوي، ددې ترتيب رعايتول په کارونو کښې دبرکت لامل کيږي.

- دمهال ویش سره سم ورځني درسونه مراجعه کوي، دنوي درس لپاره اماده کي نيسي، او ترڅنگ يې دوخت او ذوق په تناسب اضافي مطالعه کوي.

- دخپل وخت څخه اعظمي استفاده کوي، داسې چې ديوې ورځې څخه ددوه او درې ورځو کار اخلي، او دا ددې لپاره چې هر شاگرد په بالقوه توگه په راتلونکې کښې

هر مقام ته درسيډو احتمال لري، چې بيا په خپل ضايع شوي وخت ډير ارمان ورځي، نو بريالی شاگرد دغه وخت دخپل راتلونکي لپاره غنيمت بولي.

- په تعليمي مرحله کښې دډيرو ويلو په ځای دډيرو لوستلو په هڅه کښې وي، دهرځل مطالعه يې دامتحان دمطالعې په توگه وي، دهرڅه دمیکانيک زده کولو پر ځای دهغې دفهم ترلاسه کولو کوښښ کوي.

- داستاذ په درسي حلقه کښې مهمې علمي نکتې نوټ کوي، او دخپلو يادښتونو په کتابچه کښې يې دراتلونکي لپاره تنظيموي، په درسي حلقه کښې دځان دپوهيدو نهايي کوښښ کوي، داستاذانو سره په معقوله توگه مفاهيمه او مناقشه کوي.

- داستاذ څخه په هره خبره کښې دليل نه غواړي، په درسي حلقه کښې داخل او بيځايه تشبث څخه ځان ساتي، استاذ ته په درسي حلقه کښې په ټولو حواسو سره مستحضر ناست وي؛ ځکه چې علم او پوهه په اصل کښې داستاذ دخولې څخه انتقالیږي نه دشخصي مطالعې څخه.

- دمطالعې پرمهال مغلق، غامض او حل طلب ځايونه په نښه کوي، او بيا يې داستاذانو او يا هم پوه ملگرو سره مناقشه کوي.

- دښه خط کولو وخت نا وخت مشق کوي، دنويو وسايلو داستعمال دطريقو او ورنه داستفادې دلارو چارو دزده کولو اړوند حريص وي.

- دسپورت او لوبو لپاره منظم وخت لري، او دبدني رياضت سره مينه لري، ځکه چې بدني رياضت په عبادت او تعليمي هڅو کېنې نشاط راولي، او د فکر دغزونې او په کېنې دنوښت او ابتکار دسليقې روزلو لامل کيږي.

- بريالۍ شاگرد تل هڅه کوي چې : دتعليم په ډگر کېنې مخکښ، دستيچ پر سر خپلو ملگرو ته ښه خطيب او ويناوال، ملگرو ته ددرسي طرحې او پلان په وخت کېنې ښه طراح، او دلوبې او مسابقې پر مهال ښه لوبغاړی وي.

دوهم : ستونزې او حل لارې:

دمکتب او مدرسې دطالب په ستونزو غړيدل -بيا په ځانگړي توگه دافغانستان په داخل کېنې- ممکن دڅو خواوو څخه وي چې په لاندې توگه يی بحث کوو:

ټولنيزې او سياسي ستونزې:

هغه څه چې افغان طالب او زده کوونکی يې له بل هر څه زيات اغيزمن کړی هغه دافغان زده کوونکی او طالب ټولنيزې او په ټولنه کېنې دمسلط سياسي چاپيريال ستونزې دي؛ لکه ټولنيز فقر، بې نظمي، دعامة پوهاوي نشتوالی، سياسي نامتوازن چاپيريال، دهيواد په کچه دپوهې او علم دارزښت نشتوالی، جگړه او دامنيت اړوند ناباورۍ.

دا او دپته ورته بلا ډيرې ستونزې هغه څه دي چې افغان طالب يې دخپل مستقبل په اړه درواني، فکري، او فزيکي په دريواړو لحاظونو گواښلی.

ځکه کله چې په يوه ټولنه کېنې د فقر ترڅنگ عامه نظم او سياسي ساختار مختل وي؛ نو طبيعي خبره ده هلته ديو شاگرد بدن او دماغ يو بل سره دغښتلي او

فعال تعامل څخه لويږي. تقريبا (۲۴) کلونه پخوا دمدينې منورې داسلامي پوهنتون په نوښت په پيښور کېنې په يوه تدريبي دوره کېنې ما گډون درلود، زمونږ دتفسير يو سعودي استاذ وو چې غالبا مسعد الحسيني نومیده، يوه ورځ يې په ډير تأسف مونږ ته وويل: دمدينې منورې په پوهنتون کېنې دنړۍ دوتلو محصيلينو تر منځ افغانان هم دسيالۍ جوگه دي، خو له بده مرغه دټولنې دناسمو شرايطو اغيز يې په محصيلينو کېنې جوت څرگنديږي. ددې ستونزې اساسي عامل ددې هيواد په چارواکو کېنې ددې ملت په وړاندې داجتماعي فکر نشتوالی دی، گوری! دروسانو سره دجهاد په دوره کېنې افغان ولس دخپلو مشرانو ښه ميرنی ننگه وکړه، او دالله تعالی په مرسته يې پوره نيمه نړۍ کميونزم ورته راچپه کړ، ولې دملت په اړه له اجتماعي فکر څخه محروم جهادي مشرانو په شخصي او لنډ مهاله غوښتنو اصرار دادی زمونږ ددې ټولو بدبختيو لامل دي چې تر ټولو زيات پکښې زمونږ ځوان او زده کړی نسل سوځيږي.

دتعليمي سيستم او ادارې ستونزې:

الف: دنصاب ستونزه: تعليمي پروسه خپله څلور بنيادي عناصر لري؛ معياري او متوازن نصاب، وړ تعليمي ماحول او اړين تعليمي وسايل، مسلکي او متخصص استاذ، ښه او فعال مديريت. نصاب يو له دغو مهمو عناصرو څخه گڼل کيږي؛ ځکه چې هر عصر خپله ژبه او تعبير لري، چې دوخت په بد ليدو تعبيرونه هم بدليږي، پدې معنی چې مستويات بدلون مومي او عموما شاته را درومي، که مونږ دنن نه تقريبا ديرش کلونه مخکښې ولاړ شو، او دهغه وخت خپل درسي ملگري دنن مهال په هماغه مستوی ديوې مدرسې دشاگردانو سره مقايسه کړو جوت پوهيږو چې څونې توپير موجود دی، خو بيا هم زمونږ په ځينو مدارسو او تعليمی ادارو کېنې هماغه نصاب، په هماغه زماني مقطع کېنې تطبقيږي، چې ماته

اوسنی نسل -خصوصا- دفنونی په برخه کښې دهغې دهضمولو څخه عاجز ښکاري. زما په نظر هغه مدارس چې دغه نصاب تطبیقوي دوه کارونه ورته اړین دیک یو دا چې ددغه نصاب طالب باید کم له کمه ابتدایه تعلیمي مرحله تیره کړيوي.

بل دا چې په تدریجي بڼه دمستعدو استاذانو له خوا نوموړی نصاب د (اصالت او معاصرت) په بنیاد په نوې بڼه تهیه او ترتیب شي. ددې گټه داده چې له مخې به شاگرد ته دپخوا په څیر قوي خلفیه ور انتقالوي، او معاصرت په رڼا کښې به دطالب دژر پوهیدا لامل کیږي.

ب: دتطبیقي اړخ نشتوالی: زمونږ دشاگردانو او په ځانگړې توگه ددینې مدرسو دطالبانو بله ترتولو ستره ستونزه داده چې استاذان یې دفنونی دتدریس پرمهال دتطبیق خوا ته نه وړولي، گوری! مونږ چې دا فنون وایو ددې هدف او غرض لپاره یې وایو چې په نهایت المطاف کښې دقرآنکریم او نبوي حدیثونو سم فهم ته که ونه رسیږو؛ نو اقلا خو ورنږدې شو. مثلا دنحو، صرف او بلاغت دعلومو دویلو هدف او غایه داده چې دعربي ژبې داسالیبو سره دبلدتیا وروسته په فصیحه عربي ژبه راغلي قرآن او نبوي حدیثونو کښې دبیان شویو احکامو طبیعت او دهغې مراتب وپیژنو، او هم یې دلوستلو پرمهال دصحیح تلفظ او سم فهم وړتیا پیدا کړو.

داصول فقه علم ددې لپاره زمونږ اسلافو په تعلیمي نصاب کښې ځای کړی چې په مت یې دقرآن کریم او نبوي حدیثونو څخه دحکمو او فوائدو دراویستلو دطریقې سره اشنا شوو، څو دژوند په لارو چارو کښې لارښونه ځینې واخلو، او هم په قرآني نصوصو او نبوي حدیثونو کښې دبیلگې په توگه ظاهر، نص، مفسر، محکم، صریح، کنایه او ..... بیلابیلو اقسامو ترمنځ تمییز او تفکیک وکړای شو. دمنطق او حکمت علم مونږ ته لدې نوره څه گټه لري چې دخپلو مخالفینو سره دقرآن کریم

داستدلال طرز او فلسفه زده کړو، او هم دمناقشې او مباحثې پرمهال ددلایلو دپړځای استعمال او استخدام مواقع او مقامات درک کړای شو. خو له بده مرغه - ملگرو راباندې غصه نه شی- زمونږ په مدرسو کښې ډیر برجسته او پیاوړي استاذان دخپلو شاگردانو دغه اړخ ته ډیره پاملرنه نه کوي. ددغه اړخ دندایده نیولو تاوان دادی چې زمونږ یوه برخه شاگردان البته ټول نه، دټاکلي نصاب دویلو څخه فارغ شي، په نحو کښې -مثلا- دنحومیر څخه تر شرح جامي پورې یې دتولو دقیقو نکاتو او حاشیو په شمول خپل ذهن ته نقل کړې وي، ولې تر عمره پورې دهغه په ذهن کښې دفاعل تصور د (زید)، دمفعول تصور د (عمرو) او دحال تصور د(راکبا) پورې محصور وي، دپته ورته یې نور اعرابي حالتونه درواخله.

زه وایم دابهترین نصاب دی چې دنحو په اړه کلي قواعد په لنډه توگه طالب ته انتقالوي، پدې شرط چې استاذ لږ زحمت په ځان ومني، یوه ښه کتابچه ځان ته واخلي، او شاگرد ته دورځني درس په اړه دمبتدا، یا خبر، یا فاعل او .... اړوند قواعد دنحومیر، یا هداية النحو، یا کافیه (هر کتاب چې استاذ یې په پدغه کال تدریسوي) څخه ووايي، او تطبیق لپاره یې څو مثالونه دقرآن کریم آیاتونه یا نبوي حدیثونه راوړي، چې استاذ به دمخه په خپله کتابچه کښې لیکلي وي، ددې گټه به داوي چې هم به یې طالب دنحو په هدف پوه کړی وي، او هم به یې دکال په پای کښې دراتلونکو شاگردانو لپاره تطبیقي نحو میر، تطبیقي هداية النحو، تطبیقي کافیه ترتیب کړيوي، همدغه په نصاب کښې داصالت او معاصرت بنیاد تشکیلوي. همدپته ورته داصول فقه فن درواخله مونږ په اصولو کښې داصول الشاشي څخه تر مسلم الثبوت پورې ډیر قوي نصاب لرو خو که بیا له یو شاگرد څخه پوښتنه کوی چې ظاهر او نص راته په قرآن کریم کښې تطبیق کړه، نو فقط همدغه یو آیت یې زده وي چې (فانکحوا ما طاب لکم من النساء .....). دلته یوه جالبه خاطره راپه زړه

شوه زما يو ملگری دی ددکتورا په مرحله کښې زما همصنفي و، اوس په کابل پوهنتون کښې استاذ دی، ښه عالم شخصیت دی، ماته یې یو ورځې خپله خاطره بیانوله ویل یې: ما د فقه او اصولو سره زښته زیاته علاقه درلوده، خو تر پایه مې په قرآن کریم دهغو محدودو آیاتونه څخه پرته (نص) تطبیق نه کړای شو، نو تصمیم مې ونیولو چې عربي علومو ته مخه کړم، ما ورته خنډل چې زه عربي له پدې نیت راغلی یم چې په اصول فقه پوه شم؛ ځکه د اصولو ډیری قواعد په لغوي بنیادونو ولاړ دي، او ته له اصول فقه څخه عربي ته راتښتیدلی یې.

همدا راز ماته د علمي نه ښکاري چې زموږ استاذ دې د (سلم) طالبانو ته خپل ټول قوت په (سبحانه ما اعظم شان) کښې مصرف کړي، او په پای کښې دې زموږ طالب د سلم د ویلو په غرض او غایه سر نه وي خلاص. زما هدف دادی چې زموږ استاذان باید د شاگردانو دغه ستونزه په پام کښې ونیسي، او د فنونو د تدریس پرمهال یې باید ځان سره د تطبیق خواته بوزي.

او پدې اړه دې څوک دا نه وایې چې دا خو زموږ د پخوانیو علماوو نصاب دی، او ځانونه په هغوي قیاس کوي، نه!! دا غلطه ده، بلکې پدې اړه دهغوي اتباع پکار ده، او هغه داسې چې هغوي په ذاتي محنت او کوشش دا نصاب د تطبیق وسیله گرځولې وه، نه غایه. د مثال په توګه تاسو خو په مقامات د مولانا ادریس کاندهلوي - رحمه الله - حاشیه وګورئ، بیا درته خپله دهغه په عربي علومو کښې تبحر او وسیعه مطالعه معلومېږي، نادري لغوي نکتې بیانوي، په بې شمیره قرآني آیاتونو استشهاد کوي. یا د مولانا عبد الحی لکنوي - رحمه الله - تالیفات وګورئ، د بیلګې په توګه په علوم حدیث کښې دهغه یوه وړه رساله ده، د الرفع والتکمیل په نامه، نږدې له یونیم سل مصادرو څخه یې پکښې استفاده کړیده، داسې نور علما درواخله. څوک دا نشي ویلی چې دغو علماو دې په

دغه محدود نصاب اکتفا کړيوي. بل دا چې زموږ د شاگردانو لپاره هغه سویه، هغه محیط، او هغه چاپیریال اوس چیرې پاتې دی؛ نو پکار ده چې استاذان دخپلو اوسنیو شاگردانو سره پدې مورد کښې زحمت وباسي.

ج: د علمي سیالیو او بحثونو نشتوالی:

زموږ د شاگردانو بله ستونزه چې د ادارې سره تړاو لري داده چې زموږ اکثره مدارس د شاگردانو تر منځ د علمي سیالیو او بحثونو د ایرولو خواته بیخي پاملرنه، نه کوي، چې دنه شتون له امله یې زموږ اکثره فارغان جامد او غیر متحرک وي. د علمي سیالیو او بحثونو د ایرولو د شاگردانو په فکري روزنه کښې دملا د تیر حیثیت لري، د علم د اهدافو سره یی اشنایي پیدا کوي، دهغه داخلي جوهر صیقل کیږي، بالقوه استعداد یې په بالفعل بدلیږي. په ګانده کښې په ټولنه کښې دیو واقعي لارښود، قاید او ژوندي معلم کردار لوبولی شي. امام بخاري - رحمه الله - په کتاب العلم کښې درسول الله - صلی الله علیه وسلم - د علمي حلقې په میتود او طریقه یو باب ایښی (باب طرح الإمام المسألة على أصحابه لیختبر ما عندهم من العلم) چې دا موږ ته را په ګوته کوي، چې کله ناکله د شاگردانو ترمنځ سیالی ترتیبول ځکه لازم دي چې یو بل ته یې علمي ذوق او علمي مقام ورمعلوم شي. د یته ورته بله ستونزه د لیکوالی دفن سره زموږ د شاگردانو نا اشنایي ده، له بده مرغه ډیری مدارس پدې اړه بیخي بې تفاوته دي.

موږ د میدیا په عصر کښې اوسېږو چې په ټولنه کښې دیو فعال قوت په توګه په عامه اذهانو سیطره او واک لري، او هر لورې ته دهغوي د سوق کولو توان او ظرفیت لري. د مدارسو هدف په ټولنه کښې د فکري پلوه د قدوه کدرونو روزنه ده، چې ټولنه به رهبري کوي، عوامو ته به د ژوند په هر اړخ کښې لارښونه کوي،

ځينې شاگردان مونږ وينو چې دخپلو ورځنيو درسونو او تعليمي دندې اړوند مهملانه او بې رغبتنه چلند کوي، له درسونو څخه پټيږي، غير حاضري کوي، او که کله حاضر هم وي؛ نو په ذهني لحاظ مستحضر نه وي، دورځنيو درسونو مراجعه نه کوي، که پوښتنه ځينې کوی ځواب نه وايي، په صنفی فعالیتونو کېنې دشوق له مخې برخه نه اخلي، چې ددې ټولو جرړه او اساس بې رغبتې او اهمال گڼل کېږي، چې دا يوه ستونزه ده او زموږ په تعليمی ادارو کېنې شتون لري، چې تر شاه يې ډير عوامل ممکن وجود ولري، او اداره او استاذ يې بايد په گډه ددرک کولو او له منځه وړلو هڅه وکړي، چې ددغې ستونزې ممکنه عوامل په لاندې توگه څيړو: کله کله ددرسونو سره ديو شاگرد بې رغبتې دکورنی محيط له امله وي؛ يعنې کورني نا مساعد حالات ديو شاگرد دبې رغبتی لامل شوی وي. کله کله ديو استاذ ناسمه رويه ديو شاگرد داهمال او بې رغبتی لامل کېږي. کله په ټولگي او صنف کېنې دملگرو له خوا يو شاگرد د فشار لاندې راځي او دهغه دبې رغبتی لامل کېږي.

کله کله په يو مضمون کېنې ديو شاگرد نه پوهيدل ددې سبب کېږي چې هغه دنورو درسونو اړوند هم داهمال خوا نيسي. کله کله يو استاذ په صنف کېنې دلور استعداد دشاگردانو په سويه درس مخ ته وړي، او دکمزورو شاگردانو داهمال سبب کېږي. کله فقر او مالي بې وسي ديو شاگرد دبې رغبتی باعث شي، او نه شي کولی په ارامه ذهن خپلو درسونو ته دوام ورکړي.

دا ډول ستونزې هغه ستونزې دي چې دشاگرد سره تړاو لري، خو دا قابل علاج ستونزې دي، او په حل کولو کېنې يې اداره او په ټوله کېنې استاذ کليدی کردار لوبولی شي. اداره بايد ديوې مشفقې او مهربانه مرجع په توگه دشاگردانو په زړونو کېنې ځای ونيسي، او استاذ

دبيگانه وو دفکري يرغل په وړاندې به لکه دسپر دريږي. ولې زموږ مدارس دې ډگر ته يا ندي متوجې شوي او يا ورته بيخي مهم نه بريښي. دشاگردانو داستونزه په ډيره اسانه توگه مهاريدی شي، که چيرې کومه مدرسه داڅار يا مجلې دچلولو امکانات نه لري، اقلا دوه دوه درې ورزیده استاذان دي مکلف کړي، چې دشاگردانو لپاره ديوالي جريدې ايجاد کړي، او دبيلابيلو مستوياتو او ټولگيو شاگردان دپته وهڅوي چې دغو جريدو ته خپلې ليکنې دنشر لپاره وروړي.

دا کار دشاگردانو په فکري روزنه کېنې خورا عمده رول لري، په شاگرد کېنې فکري وسعت او بصيرت پيدا کېږي، او هم په راتلونکي کېنې دخپلې ټولنې په درد خوري.

د: په تعامل او رويه کېنې تشدد:

له بده مرغه په ځينو مدارسو او تعليمي ادارو کېنې يو ډول تشدد لا اوس هم حاکم دی چې کله شاگرد آن له درس څخه زړه تون کړي، دشاگردانو وهل، په يوه ځانگړی او مخصوصه طريقه په درسي حلقه کېنې دشاگردانو جبرا کېنول، دنورو شاگردانو په منځ کېنې ديو شاگرد توهينول، دا او دپته ورته په رويه او تعامل کېنې تشدد او سختي دافغاني شاگردانو هغه ستونزه ده چې په هيڅ توگه دشاگرد دمستقبل لپاره بڼه پيغام نه لري. اداره بايد استاذان پدې اداره کړي چې دخپلو شاگردانو سره په رويه او سلوک کېنې له نرمی کار اخلي، ددې بڼه مثال ديو معلم او مشر په توگه درسول الله - صلی الله عليه وسلم- هغه تعامل او رويه ده چې دهغه - صلی الله عليه وسلم- داوږدې مودې خادم او شاگرد انس -رضی الله عنه- مونږ ته رانقل کړی. دشاگرد سره تړلې ستونزې:

باید داستاذې ترڅنگ د یو صمیمي دوست او خواخوږي په توګه شاګردانو ته خپل باور ورکړی وي. بیانو که چیرې دکورنۍ نا مساعد حالات د یو شاګرد د بې رغبتۍ سبب وي، اداره او استاذ کولی شي دنوموړی شاګرد دکورنۍ سره په بیلا بیلو وختونو کښې ناستي ولري ترڅو د پېښې ستونزې اړوند حل او تفاهم ته ورسېږي. که فرضا داستاذ رویه د بې رغبتۍ لامل وي، نو صمیمي اړیکې یواځینې لاره ده چې د شاګرد په رشد او پالنه کښې محوري رول لري، او یوه فعاله اداره باید پدې اړه ناخبره ونه اوسي.

که چیرې په یو مضمون دنه پوهیدا له مخې یو شاګرد اهمال کوي، نو باید استاذان په هماغه مشخص مضمون کښې د شاګرد نیمګړتیاوې ورحل کړي، ترڅو د فهم کچه یې له نور سره برابره شي. دلته غواړم خپله یوه خاطره درسره شریکه کړم، دمدرسې د پیل په وخت کښې مې د صرفي گردانونو د زده کولو سره بلا ورانه وه، د زده کولو هیڅ هڅه یې ما نه کوله، میزان الصرف مو ویلو، او د منشعب برخې یې بیخي زړه رانیولی وو، زمونږ استاذ وو مولوی صیب حضرت محمد - رحمه الله - الله تعالی په جنت کښې لوړ مقام ورپه برخه کړي، نورې ورزې به یې درس ویلو او د چارشنبې په ورز به یې پوښتنې کولې، او سخت وهل به یې کول، زه به دغه ورز مدرسې ته نه تلم؛ ځکه گردانونه مې نه زده کول، آخر مې فکر وکړ چې تر څو به له مدرسې پټیږې، بس عزم مې وکړ چې دا گردانونه به یادووم، سل دانې تسبی مې پیدا کړی، اول مې دفعل ماضی گردان پوره سل ځل وویل، او ښه مې یاد شو، بیا مې دفعل مضارع، بس نور مې بیا تر آخره نه بې ضرورته غیرحاضري وکړه، او نه راته نور په صرف کې ستونزه وه. که چیرې د شاګردانو فشار د یو شاګرد روهي مورال ګواښلی او دهغه د بې رغبتۍ باعث شویوي؛ نو د ادارې دنظم کمیټه باید دغه ستونزه برسي او تعقیب کړي، او د شاګردانو ترمنځ

د همکارۍ او تعاون روحیه تلقین کړي. همدا راز که فقر د یو شاګرد د درس مانع کیږي، باید اداره د متمولو اشخاصو له لارې ممکن د شاګرد ستونزه حل کړې چې دا زمونږ داسلافو سیرت دی، او د معاصرې نړۍ ډیرې تعلیمي ادارې دنادارو زده کوونکو لپاره د (وجهي صندوق) په نامه ځانګړی بخش لري.

ب: له درسونو تینښته:

ځینې مهال په بالقوه توګه ذکي طالبان وینو چې شوخ طبیعتونه لري، خپله هم درس نه وایي او نور هم له درسونو کاږي، داهم یوه ستونزه ده چې حل یې له څو لارو ممکن دی:

۱- داستاذ گذشت:

دا ډول شاګردان عموماً استعداد لري، خو شوخي او له درسونو تینښته یې عادت ګرزیدلی، که چیرې استاذ د حکیمانه رویې له مخې دغه ډول شاګردان له ناکامۍ وژغوري، او کامیاب یې کړي، دا کار ډیر ځله پدوي کښې مثبت احساس پیدا کوي، درسونو ته را مایل کیږي، او پدې فکر یې مجبوروي، که چیرې درس ووايي نو ښي نمرې او لوړ مقام به ترلاسه کړي.

۲- تنبیه :

که چیرې له معقول گذشت سره سره بیا هم سم مسیر ته را ونه ګرځي نو اداره یا استاذ باید دا ډول شاګردان تنبیه کړي چې دا څو لارې لري:

۱- توصیه ورته وکړي.

۲- نمرې یې قصدا ورکمې کړي، او د بې نظمو شاګردانو په کتګوری کښې یې وشميري.

۳- مناسبه تادیبي جزا ورکړي.

لنډ تاریخي حقایق

د پیسو په مقابل کې کومې فحشاوی وشوې قلم یې دافغانی عزت په خاطر له لیکلو عاجز دی.

۱۸ - دمزدورې او ګوداګې ادارې په سر کې اکثره دشر اوفساد هغه مفسدزری مقرر شول چې حتی ابتدائی لیک او لوست ئې سرته نه وو رسولی د عسکری او امنیتي ادارو مسئولین چې یوه ورځ هم د امنیتي ادارې اصولنامه هم نه وه لوستی ډیر لوړ او آخرنې منصبونه ورکړه شول سره لدې چې هغوی د دولسم صنف دلوستی سره آشنائی نه درلوده یعنی مارشالی او سترجنرالی خو دهغوي ذاتې او فطري حق وګرزیده.

۱۹ - په ادارې تشکیلاتو کې پخوانې سرې وژونکې کمونستان، ماتوئست غربي لنډه غرو دشر او فساد دپیژندل شویو خپرو ترمنځ ددوي دهغه صداقت په نتیجه کې چې د ډیر پخوا څخه یې د اشغالګرو د جاسوسی سازمانونو سره د ارتباط له وجې درلودل ورکړه شول.

۲۰ - دپارلمان په نامه هغه ناافغانان چې له هره جهته یې اسلامي ضد، افغانی ضد او انساني ضد عملونه سرته رسولی وه ټول یوډبل سره پخوانی نه پخلاکیدونکی دښمنان ولیکن اوسنی ورک وروڼو سره پیدا کړل او داشغالګرو پر یو دسترخوان باندې تیر پر تیر او هیر پر هیر دا پخوانې مجاهدین او داوسنې غربي سوتکراسی دشرابوپیالی یو له بله سره وجنگولی دېوش او اوباما

۱۷ - دښځو د تیرایستلو او بی عفته کولو لپاره دامن په نامه فاحشه خانې په لویو لویو ښارونو کې او دهغوی هڅه ول وغیره مشروعه کارونو ته او په کورنیو کې نفاق او د خودسری او دکورنۍ د داخلی جوړښت له منځه وړل دجهنمی دیموکراسی اصلی مقصد او غایه ده چې موږ یې پخپلو سترګو وینو، که تاسې ودی څوارلس کلن تاریخ کې په هیڅ اسلامي ملک په دومره اندازه ځان سوځونه نده کړی لکه چې پدې څوارلسو کالو کې په افغانستان کې خصوصاً په هرات، جوزجان، مزارشریف او نورو شمالي ولایاتو کې کله چې د زورواکو او چارواکو لخوا بی عفته شوې نو ځکه هغوي خپلو ځانونه اور ورته کړه او دخپل ژوند څخه یې ځانونه خلاص کړل.

دغه رنگه کومی ښځی چې د موجوده بریځو له خوا متهم او یا محبوس دی دهغوي سره جبراً دمستنطیقینو او یا څارنوالانو او یا قاضیانو له خوا تجاوز او تیری شوی دی چې ددوی دخپلو میډیاوو لخوا اعلان او نشر شول چې ډیر دافسوس او شرم حالت دی. خلاصه څومره جنایتونه چې دښځو سره دچارواکو له خوا په دې څوارلسو کالو کې ترسره شول قلم یې د لیکلو څخه عاجز او بس په اعلانولو سره هیر شول او هیڅ جانی ته دهغه دجنایت جزا ور نه کړه شوه. دغه رنگه څومره چې داشغالګرو قواوو د اوسیدلو ځایونو ته د منطقی دمفسدو او جنایت کارانو پواسطه

د سردسلا متی په خاطر افسوس مطابق دکلام الهی ددی
ایت مبارکه .

ژباړه: چې الله جل جلاله فرمایي (داسی مه کیږي
لکه هغه کسان چې الله یې هیر کړ او خپل ځانونه یې
هم هیر کړل او داسې کسان دال جل جلاله د حکونو څخه
د سرغړونکو ملگري دي) اعاذن الله من ذالک، او ځینې ناپوه او
جاهل مفتیان خو بیا د اهل کتابو تر نامه لاندې دهغوې
اشغال ته جواز ورکوي، او وایي چې دشوروی په مقابل کې
د غرب کومکونه د جهاد تر نامه لاندې منظور وه، ولیکن
اوس چې دوی زمونږ کومک ته مستقیم راغلی دي
نامشروع عمل وایاست؟ د غرب دکمونو نتیجه خو هم دا
نن موږ وینو چې داننی دشر اوفساد لیدلېږان خو په هم هغه
وخت کې پراستخباراتي سازمانونو خرڅ شوی وه، چې د
پرون د علت سبب نن وینو.

۲۱ - داشغالگرو له خوا په افغانستان کې دوه متوازن
اوله هره حیثه مساوی الحقوق حکومتونه خو لیکن متضاد
او نه پخلا کیدونکې ادارې چې په هر لحاظ سره د ټولو
بشری ادارو مغایر حکومتونه دي، په انساني تاریخ کې
ساری نه لري او نه هم دبشری ټولو په ادارو کې تر نن
پورې لیدل شوی. نه د پارلمان سیستم سره سمون
خوړی او نه د اشتراکي او نه مطلق العنان حکمتونو
د سیستم سره سر خوړی او نه د اشتراکي او نه مطلق
العنان حکومتونو د سیستم سره سر خوړی، نو ځکه دا
حکومت داشغالگرو پواسطه جوړه او ناکامه او شریذلی
اداره ده، داشغالگرو په اصطلاح دا هغه دنوی شکل
دموکراسي ده چې هر عاقل انسان یې نوم اخیستو سره
شرمېږي. دملک په ټولو ادارو کې فقط کش مکش او یوه
ډله د بلی ډلې دخنثی کولو لپاره دبزکشی میدانونه جوړ
کړي دي.

۲۲ - دافغانستان هغه ښاري سیمي چه ددی دوو
حکومتونو تر حاکمیت لاندې دي د اوسیدونکو ژوند د ټولو

بشری کړاوونو او ازمايښتونو سره مخامخ دي دهیڅ چا مال
عزت او ژوند دخطرو خالی ندی نه د امنیت به لحاظ او نه
د تعلیم او تربیې او نه دصحت له درکه نو ځکه د پېښور د
ډبگري منډوی د افغانانو دصحت مندلو لپاره دبولی لوی
میدان گرزیدلی دی.

د څلورو میاشتو په تیریدو یوازی دغرب وخوا ته د
افغانستان څخه د ټولنی ځوان قشر تریونیم لکو زیاد
ځوانان تښتیدلی دي چې دا حالت دهر باشعوره انسان
لپاره دقبولولو ندې دولس سره دغه ښامارانو وینې او
غوښی دخوړلو نه وروسته اوس دولس دهېکو په ژولو
شروع کړیده.

۲۳ - پدې څوارلسو کالو کې غربی میډیا دهندوستان
داستخباراتي ادارې په شمول دتصور نه خارج زهری او
منافقانه نشرات د دیورند لاین دواړو غاړو پراته وروڼه
قومونه چې په ژبنی، قومی، دینی، او مذهبی لحاظ او
همدارنگه درنگ، فرهنگ، رسومو او عاداتو په لحاظ د
سیحون او جیحون څخه بیا تر اباسین پوری دخپل
پیدایښت څخه بیا تر نن پوری هیڅ یو استعماری قوت او
طاقت بیل نه کړای شول خو لیکن اوس پورته ذکر شوی
منحوسی استخباراتي کړی خپل ټول قوت ددی یو قوم پ
منځ کې دنفرت او یوله بل څخه دلیری والی زهرجن تخم
پاشی خو الله الحمد لکه چې متل دی، دچې اوبه په ډانگ
نه بیلېږي، او ان شاء الله ترقیامته به ددی قوم دپاشلو او
بیلولو ارمان خاوروته له ځان سره یوسی ددی قوم میرانه
دسکندر نه نیولی بیا د ټول تاریخ په اړدو کی دمغلو،
افشاریانو، سیکانو، ساسانیانو، گرگینیانو، فرنگیانو،
دشوروی سور ښامار اوهمدا اوس د ټولی دنیا دزبرځواکونو
په شمول د اسلامی ملکونو دفاسدو حاکمانو پدی
څوارلس کاله کې ونه توانیدل چې ددنیا پر دی غریب،
ناداره لین د ایمانه او غیرته څخه ډک اولس باندي خپله
پلیده او دوحشته ډکه سوتکراسی ومنی، د خوشحال خان

گل خونہ

اگر برای یک اشتباه هزار دلیل
بیابید، در واقع هزار و یک اشتباه از
شما سرزده است.

ابن سینا

شان دوست ندو آنت که
خطای تو را بیوشاند، تو را پند دهد و
رازت را آشکار نازد.

ابن سینا

خیاند بریدونه

عرفان الله عرفان

د انقلاب د شپېلى شور دې پرگنې پاڅوي
د تکبير څوړ دې خوبولې حماسې پاڅوي

د سوبې گام دې دغليم پرېتر بيا کېښودو
د تورې شرنګ دې بيا خاموشه زلزلې پاڅوي

د سپين سبا د ازادۍ د آذان غږ دې راځي
د تيارو غېږ نه ښايسته سپېنې سپېدې پاڅوي

مړاوو رگونوکې دې وينې دکسات په جوش کړې
څپاند برېدونه دې د ټول ملت جذبې پاڅوي

د وخت طالبه په رښتيا يې د غزاوو امام
دا جهادي خوځښت دې نوې معرکې پاڅوي

چې په تياکو پښوکوې اغزن اغزن مزلونه
د اوږدو لارو سترې سترې قافلې پاڅوي

بيا به يې وايي بلبلان په داؤدې ترنم
د عرفاني قلم بيا نوې ترانې پاڅوي

رباعيات

آزادی شهر از حصارش پیداست
از کینه ی چوبه های دارش پیداست
فردای من و تو باز هم تاریک است
سالی که نکوست از بهارش پیداست

.....

افسوس که عمر خود تباهی کردیم
صد قافلهء گناه، راهی کردیم
در دفتر ما نماند یک نکته سفید
از بس به شب و روز سیاهی کردیم
شیخ بهایی

پرفیس بوک آنالین فی البدیة مشاعره

د ټري جمعي د شپي لسمه (آنالین فی البديہ مشاعرہ) چې د ښاغلي (عرفان الله عرفاني) صاحب دفیس بوک پر دېوال تر سره شوه په لاندې ترتيب يې کلي شئ! د معمول سره سم دا دی مشاعرہ د ښاغلي (احمدی صاحب دنت شریف په مطلع پيلو، په همدې قافیه او ردیف يې راپیل کړی!

بلال خو کله دا ویلو چې جانان به نوي
د مدینې کوڅې به وي نبي سلطان به وي

دامې احساس دامې ضمير او دامې زړه نه مني
چې انقلاب به وي اوبشکلی طالب جان به نوي
مالک وفا

دوی خو په فکر د عراق او فلسطين راغلي
گوته په غاښ شول ويل يې دا افغانستان به نوي
خالق یار احمدزئ

که خدای کول دا سپين بيرغ به په ارگ ورپیږي
د امارت واگي به ټینگ شي ظالمان به نوي
عبدالله ذکر

زمونږ جونگرې ته اوبه راغلې راوڅڅېده
هغلته و گوره جانانه چې یاران به نوي
زرقاوي ځاځی

دا سپرې دښتې به راوټوکوي بیا گلونه
تل خو به داسرې سیلۍ بدرنگ خزان به نوي
عرفاني

په توره شپه يمه ولاړ د تود سنگر لمن کې
دروکې گرځم د غلیم چېرته ټکان به نوي
عزيزالله حسيني

د استکمال او استحکام په څو پورېځو هڅو
د مستصحبو شاعرانو عرفان جان به نوي
خالق یار احمدزئ

بیا به جوړه گرځم جانان سره په مینه مینه
دغه بدمخي غمازان او رقیبان به نوي
عرفاني

که کله ستا په پاک بشر-باندې دردونه نوي
پوه شه چې نوره زندگي زمکه اسمان به نوي
صديقي احمدزئ

چې څنگه درز شي اربکیان د یو بل شاته پټ شي
یو بل ته غلي غلي وایي طالبان به نوي
زرقاوي ځاځی

که مې داستالنه کلکه کړله سپینه یاره
تل به مې گټه وي او هېڅکله تاوان به نوي
صديقي احمدزئ

د خوشحالی په انتها به مې الله خبروي
حوض کوثر د جانان څنگ وي او هجران به نوي
مستفید

مونږ افغانان له خپل وطن نه همېشه ځاریږو
د یرغلگرو سره مل هغه افغان به نوي
جبار تنها

زما به کله دارمان پوره شي لویه خدایه
چې زه یواځې ووم په کلي رقیبان به نوي
عبدالهادي احمدي

د غزلونو یو یادگار به درته جوړ کړمه زه
دا یادگار به درسه وي خوریحان به نوي
ریحان جان ذاهد

د یرغلگرو مزدوران دې داله زړه و باسي
چې صلیبيان به دلته وي او فدايان به نوي
مستفید

یوځل به بیا سپین بیرغونه په هر لور ورپی
شي به هېواد ازاد نور دغه کافران به نوي
عبدالستار پرهاري

زما گدو د غزل به لیک وي د تاریخ پر پاڼه
له ډېرو پاتې به اشعار وي شاعران به نوي
عرفاني

د چاپې زړه د خوار یتیم په فریاد نه ځورېږي
ملگرو هغه کس حیوان به وي انسان به نوي
ابدالي اشنا

چې د حساب کتاب په وخت کې شفاعت مې وکړي
که تلاشي مې کړي زرگی خو بل ارمان به نوي
مهربان مجاهد

کبر غرور مکره انسانه تاته څه پته ده
تل خو به دارنگه ځواني او دا دوران به نوي
عبدالمقیم ناقرار

گرانې وطنه خفه نشې انتظار او سپره
نور آزادي راځي نور دغه لوی بحران به نوي
امارتي زلی

د زړه امان به مې پوره شي په فاني دنیا کې
تل به خوښي او خوشحالي وي نور خفگان به نوي
عبدالمقیم ناقرار

څټک دا دوه غیرتی بیتونه ددی قوم دغیرت لوی مثال دی چې وایې :

لاتر اوسه یې ماغزه په قرار ندې
چا چې زما سره وهلی سر په سنگ دی
لاپه خوب کی په لرزه پریوزی له کټه
چې دچاترغور زما د توری شرنګ دی

سره لدی چې په ځینو وختونو کې خاصو ضعیف
النفسو، خودخوا اود مال او بی ځایه گټې مینانو ددی
غیرتی قوم دویشلوبی گټې هڅی کړیدې لکن درسواڼی،
شرمنده گې اوناکامی سره مخامخ شویډې، لکه چې همدا
اوس په سترگو وینو چې په افغانی ټولنه کې اشغالګرو
دلبره کیو څخه دخپل اشغال د دوام په خاطر گټه اخلی او
دراټلونکی لپاره هم پدی امید کی دې، دانا افغانان ګوداګی
بریځی هم پردیو لره مخلص او خپل ژوند بیله اشغالګرو
څخه ختمیدونکی بولی آن اوس هم خپل ځانونه دجهاد او
مقاومت خطر گنی . حال دا چې ددوی عملونه پر افغانی
پاکه خاوره دالهی قهر توری وریځی راخپری کړیدې او ان
شاء الله لیری نده چې دالهی رحمت رڼا ورځ راوخیږی، او
دافغان ولس ددی بی شماره قربانیو، شهادتونو، هجرتونو،
معدومینو، معلولینو له وجهی د الله جل جلاله فضل
اورحمت وشی اوافغان ولس د الهی شرعی بنایسته
خپلواک نظام خاوند شی، وماذالک علی الله بعزیز، پدې
توره تیره شوی زمانه کې دټولو حقایقو په لیدلو سره
چارواکو هیڅ ډل پند او عبرت وانه خیست، او نه یې هم
پردی مظلوم او غم ځپلی ولس څه لږ اندازه زړه سوی هم
ونه کړاونه یې هم دخپلوتیرو جنایتونو په کولو سره دالله
جل جلاله له لوی دربار څخه دعقوی غوښتنه وکړه او لا
نور هم پرخپلو کړونو اسرار او همیشه توب لری، اودهیواد
راتلونکی نوره هم تیاره پریښی او په وطن کی دهیڅ ډول
هوساینی امیدونه ددی سپیرو په وجه په نامیدی سره

لیدل کیږی، لنډه دا چې د انسانی ټولنی خصوصاً
داسلامی نړی والی ټولنی، بریا، سعادت، نیک بختی،
سرلوری ددنیا، عالم برنځ او آخرت ټولی نیک مرغی
دالهی ارشاداتوپه ملنو او عملی کولو سره لاسته راځی،
الهی کلام حکم کوی چې مسلمانان د ژوندون ټول اړخونه
او مسائل دالله اودهغه درسول صلی الله علیه وسلم
دحکمونو مطابق حل او فصل کړی، چې لیکونکی فقط په
لنډ ډول سره دقرآن مجید دڅو مبارکو آیتونو ژباړه رانقل
کړی .

۱ - دسوره احزاب (۳۶) نمبر آیت مبارکه (چې هیڅ
مؤمن که هغه نړوی او یا بنځی مؤمنی لره دا اختیار او
صلاحیت نشته چې الله او دهغه رسول صلی الله علیه
وسلم حکم وکړی چې دوی د ژوند بله لاره غوره کړی اوهر
څوک چې دا کار وکړی هغه په حقیقت کی غوره لاره ورکه
کړه) .

۲ - دسوره حجرات (۱) نمبر آیات چې الله جل جلاله
فرمائی: (ژباړه: ای هغه کسانوچې پر الله یقین اوایمان لری
په هیڅ کار کی د الله او دهغه درسول صلی الله علیه وسلم
څخه نافرمانی مه کوی، ځکه چې ستاسوپه خبروځبر
اواوریدونکی دی) .

۳ - دسوره آل عمران (۳۲) نمبر آیت ژباړه (ورته ووايه
ای پیغمبره چې دالله جل جلاله اودهغه دحکمونو اطاعت
وکړی او که مو له هغه نه مخ واړاوه (بی لاری کیږی) نوپه
هغه وخت کې الله بی لاری (کافران) نه خوښوی .

۴ - دسوره نسا (۱۷۹ او ۸۰) آیت ژباړه (خپل رسول
صلی الله علیه وسلم ته فرمائی چې ماته خلکو ته دنیکی
لاری دښوولو لپاره لیږلی یې او دالله جل جلاله ګواهی
پدی باره کې بس ده، هرڅوک چې درسول صلی الله علیه
وسلم اطاعت وکړی نوپه حقیقت کې یې دالله اطاعت وکړ
او که څوک مخالفت وکړی دهغه دمخالفت بدله به الله جل
جلاله ورکوی) .

۵- دسوره نسا (۵۹) نمبر آیت مبارکه : ژباړه: (چې مؤمنانو دالله جل جلاله او دهغه درسول صلى الله عليه وسلم حکم ومنی او دهغه آمر چې مؤمن او مسلمان دی) .

کله چې ستاسی په منځ کې کومه نزاع یا مشکل پیدا شو نو دالله او دهغه درسول خواته مخ واړوی ، یعنی فیصله په شریعت سره وکړی که په رښتیا پر الله او دهغه پر رسول ایمان لری او پر حساب دقیامت یقین لری، دالله او درسول خواته ورگزیدل ددینا او آخرت کامیابی ده.

۶- دسوره الانفال (۶۱) نمبر آیت مبارکه ژباړه: (دالله جل جلاله او دهغه درسول صلى الله عليه وسلم دحکم اطاعت وکړی او هیڅ کله د اختلاف او منازعی لاره مه نیسی چې د اختلاف په سبب به بیا دالله جل جلاله په لاره کې سست ، ډارن، او کوم معنوی قدرت او عظمت چې الله جل جلاله مسلمانانو ته ورکړی ورڅخه ولاړ شي، بلکه یوزره او صابر اوسی چې الله جل جلاله دصابرانو ملگری دی .

۷- دسوره مائده (۹۲) نمبر آیت مبارکه : ژباړه: (دالله جل جلاله او دهغه درسول حکم ومنیاو دالله جل جلاله نه وویږی او که مو لدی نه مخ واړاوه نو زموږ درسول صلى الله عليه وسلم وظیفه خو د الله جل جلاله دحکم رسول دی تاسو ته او پر هغه نور تکلیف نشته) .

۸- دسوره نور (۶۳) نمبر آیت مبارکه : ژباړه: (الله فرمائی چې ای مؤمنانو کله چې رسول صلى الله عليه وسلم تاسی رابولی او درباندي ږغ کړی نو تاسی داسې فکر مه کوی لکه چې تاسی پخپل منځ کې یو اوبل ته آواز کوی ځکه چې درسول صلى الله عليه وسلم لپاره ادب لازمی دی، او الله رب العزت په هر هغه چا چې درسول صلى الله عليه وسلم دحکم نه سرغړوی او ځان پتوی ښه خبر دی، نو هر هغه څوک چې دالله دحکم مخالفت کوی باید وویږی چې کوم وخت به په لوی عذاب او بلاکې راگیرشي .

۹- دسوره الانفال (۲۴) نمبر آیت ژباړه: (ای مؤمنانو کله چې الله جل جلاله او دهغه رسول صلى الله عليه وسلم تاسو ته دایمان دعوت درکړی چې دا ستاسې لپاره د ابدی ژوند لویه کامیابی ده قبول کړی او پدې پوه شې چې الله رب العزت ستاسې په ټولو پټو اسرارو خبر دی، او ټول دالله جل جلاله حضورته حاضریدونکی یاست .

۱۰- دسوره نسا (۱۳ او ۱۴) آیتونه ژباړه: (هر هغه څوک چې دالله جل جلاله او دهغه درسول صلى الله عليه وسلم اطاعت وکړی نو داخل به شي داسې جنت ته چې تر قصرونو او میوه داره ونولاندې به همیشه وی او دا ستره او لویه کامیابی ده . او هر هغه څوک چې دالله او دهغه درسول دحکم نافرمانی وکړی نو همیشه به په اور کې ځیږی هغه شرمونکی عذاب دی .

۱۱- دسوره نسا (۶۰) نمبر آیت مبارکه ژباړه: (آیا نه وینی هغه کسان چې گمان کوی پر هغه کتاب چې پر تا نازل شوی او یا دقرآن نه وړاندی پر نورو کتابونو ایمان لری نو بیا څرنگه پر شیطان او یا شیطان صفت انسانانو ته دخپلو منازعو حل وړاندې کوی، حال دا چې دالله له طرفه دوی ته حکم دی چې تاسې شیطان دښمن وبولی او شیطان غواړی چې دوی کافر کړی . نو منافقان خو گوری چې څنگه خلک تاته دراتگ او ستادمنلو نه منع کوی .

۱۲- دسوره نور په (۵۲) نمبر آیت ژباړه: (حقیقت دا دی چې مؤمن او مسلمانان کله دالله او دهغه خواته راولېل شي اودهغوی په منځ کې فیصله وشي نو وایي چې اطاعت کوو او منوئ .

۱۳- دسوره حشر (۷) نمبر آیت مبارکه ژباړه: (هر هغه حکم چې رسول صلى الله عليه وسلم تاسې ته کوی ویمنی . او له هر هغه څه چې تاسی منع کوی منع شي . او دالله جل جلاله څخه وویږی . ځکه الله جل جلاله دسخت عذاب مالک او خاوند دی .

۱۴- دسوره احزاب (۲۱) نمبر آیت ژباړه : (ستاسو لپاره تر هر څه بهتره او نیکه اقتدا په پیغمبر علیه السلام پسې دهنو هغه څوک چې دقیامت دورځی او دالله څخه دگټې او ثواب هیله لری، او دالله جل جلاله همیشه ذکر کوی .

۱۵- دسوره نجم (۱ او ۴) نمبر آیت ژباړه (قسم په هغه ستوری چې ولویږی چې ستاسی ملگری نه گمراه شوی دی، او نه هم باطل ته تسلیم شوی او نه هم دخپل ځانه څخه خبری کوی، دا قرآن فقط وحی الهی دی .

۱۶- دسوره نحل (۴۴) نمبر آیت ژباړه (نازل کړی موږ وتاته ذکر، پند، عبرت، قانون، دعمل قرآن ددی لپاره چې ته ئی واخلو ته واضح بیان کړی، او دوی سوچ او فکر وکړی . نو که متوجه شو هر هغه ذات متعال چې پالونکی، روزونکی، مدبر دعلویاتو څخه بیا تر سفلیاتو دتول عالم هستی دی، نومطابق دهر صنف دضرورت، کامیابی ددنیا او آخرت لپاره ددوی دتوان اوطاقت په اندازه مکلفیت غوره کړیدی، چې هغه دکلام الله اواحادیثو نبوی صلی الله علیه وسلم په پیروی کې نغبتی دی او که حقیقت ته تسلیم شونو دعالم بشریت خصوصاً داسلام ټول امت مشکلات، ناخوالی، کړاوونه او ذلت فقط داسلامی شریعت څخه لیری والی او کفری او شیطانی اصول او مقررات منل دی، ځکه چې عمل مصداق له نیت څخه دی، خصوصاً دټولی اسلامی نړی نننی حاکم واکداران ټوله مفسد، پلورل شوی پر کفارو او شیطانیو باندې دی او حتی داسلامی احکامو څخه ددوی بی خبری او ناپوهی ددی لامل گرزیدلی ده چې رعیت هم ځانو سره گمراه او داسلام له لاری څخه بیگانه کړی، که تیرو تاریخی واقعاتو ته نظر وکړو نو وینو چې په نامه مسلمانانو څومره د الله او دهغه درسول صلی الله علیه وسلم داحکامو په نه منلو او نه عملی کولو سره ستره جفا، خیانت او بی پروایي کړیده، لنډه دا چې دخپلی ټولنی (گران افغانستان) دا تیر شوی لنډ څلویښت کلن تاریخ په څومره زیاته پیمانه له غمونو او

کړاونو څخه ډک دی، او ددی ټولو ناخوالو مسئولین پخپله افغانی چارواکی دی او دالله جل جلاله اودهغه درسول صلی الله علیه وسلم په مقابل کې یې دجنگ اعلان کړیدی اکثره واکداران کفری نړی ته دخپلو جنایتونو له درکه تبتیدلی او بیرته هم هغو کفارو پر افغانی ټولنی مسلط او واکدار کړل، صلیبان او دهغوی بریځی چې دمال اومتاع پخاطر له خپل الله نه منکر دی، نوایا دوی به دافغان مسلمان ولس څه درد دواکړی، تیرو پنځلسو کلونو ته وگوری چې اشغالگرو کفارو دمجاهدینو اوماومت ددړی وړی کولو او تفرقی له لاری ټولی شیطانی دسیسی اوطوطعی پکار واچول خو الله الحمد چې دالله په فضل سره خنثی شوی، دمفسیدو چارواکو څخه افغان میرنی ولس آن تر دی اندازی ستړی اوخواشنی دی چې اسلام خو پریږده دیو انسانی نظام او رژیم په امید شپي سباکوی، دی افغانی اسلامی ټولنی ته کفارو او شیطانیو دانسانی نړی تر ټولو ځیرونکی او انسان وژونکی لیوان پر سر دقدرت کړیدی، اوبیا کله دولسی پاڅون او کله ژبنی، قومی، انشعابی، او تکفیری پاڅونونه په خپلو شیطانی کومکونو تقویه کوی، (ومکرو ومکرالله والله خیر الماکرین) فقط دا یو آیت مبارکه دقرآن عظیم الشان پخپل اصلی عبادت کی دمومنو مجاهدینو لپاره پډی شرط بس او کاپی دی چې د کفاروپه مقابله کې چې دجهاد او مقاومت مرچل وال تقوی او ویره دالله جل جلاله څخه خپله کړی او دصبر څخه کار واخلی او پر الله توکل وکړی نور اتلونکې نیک اودسعادت ابدی ژوند به ئی نصیب شی ان شاء الله .

بحران اخلاق در دنیای امروز

سید حسن

قرآن در مراحل مختلفی، پیروان خود را به سعی صدر و دوری از تندروی و توهین نکردن به ادیان دیگر امر می‌کند؛ چرا که اسلام دین کشتار و خونریزی نیست، بلکه ساحر قلوب و عقول است. تمام گُشته‌های غزوات پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم از هر دو طرف (مسلمانان و مشرکین) به سیمصد نفر هم نرسید!

چطور می‌توان گفت این دین روشی اربابی و خونریز دارد؟

اسلامی که با کمترین هزینه‌ی کشتار در شبه جزیره جای گرفت، چطور ناجوانمردانه به این دین پرچسب‌های واهی می‌چسبانند؟

در حقیقت شعار اسلام، مسامحت و انسان دوستی است و این مشقی است که سینه به سینه به پیروان این امت رسیده و زندگی خلفای راشدین گواهی زرین بر مکارم اخلاق و دوری از فتن و افراط‌های بی جا است. حضرت عمر هنگامی که به شکلی ناجوانمردانه مجروح شد، به قتل عام تمام برده‌های مجوسی دستور نداد؛ بلکه یک جان در مقابل یک جان. گرچه با قتل سیدنا عمر دروازه‌ی فتنه شکسته شد، ولی سیدنا عثمان، خلیفه‌ی مظلوم و الگوی تسامح و از خودگذشتگی با فتنه همراه نشد و قول زرینش تا ابد در صفحات تاریخ جاودانه خواهد ماند: «وَاللَّهِ إِنَّ رَحَى الْفِتْنَةِ لَدَائِرُهُ، قُطُوبِي عُثْمَانَ إِنَّ مَاتَ وَلَمْ يَحْرُكْهَا»؛ به خدا قسم، چرخ فتنه در حال گردش است، چه خوب است که عثمان بمیرد و این چرخ را حرکت ندهد!

حکام مسلمان باید با تعمقی بیشتر به سیرت حضرت عثمان بنگرند؛ با اینکه حاکم سرزمین‌های پهناوری از آسیا و آفریقا است، اما حاضر نمی‌شود به خاطر خودش حرمت مدینه و ساکنین این شهر را پایمال کند. متأسفانه شاهدیم که اکنون به خاطر یک سرزمین کوچک، صدها هزار نفر آواره و کشته می‌شوند. آفتنه‌ایی که در خاورمیانه شعله گرفته، معلوم نیست دامان چند سرزمین دیگر را بگیرد و چند هزار خانواده‌ی دیگر بی سر و سامان، و چه بسا کودکانی دیگر را بی‌خانمان گرداند.

اسلام دینی وحدت طلب و انس‌پذیر و راهگشا برای معضلات و ناهنجاری‌های اجتماعی در جوامع بشری است. پیامبر رحمت صلی الله علیه وسلم این نمونه را در جامعه‌ی مدنی نه تنها با مسلمین پیاده کردند، بلکه با یهود نیز تعهد شهروندی بستند و آنها را به عنوان یک شهروند پذیرفتند و تا وقتی که به تعهدات خود پای‌بند بودند، به آنها بها دادند و حرمت‌شان را به عنوان یک شهروند حفظ کردند. در فتح مکه، عفو عمومی اعلان شد: «إِذْهَبُوا وَأَنْتُمْ الطُّلُقَاءُ»؛ بروید شما آزاد هستید. سبحان الله! نبی رحمت حتی شرط آزادی مشرکین مکه را مبنی بر اسلام آوردن آنها نکرد.

کجای تاریخ می‌توان این عفو، بخشش و اخلاق نیکو را یافت؟! مشرکین مکه که دشمنان سرسخت آن حضرت صلی الله علیه وسلم بودند، مدهوش از این فعل و اخلاق پیامبر، و عاشق و دیوانه‌ی الگوی رحمت، و از جان بر کفان اسلام و شهبسواران میدان عشق و دلباختگی شدند.

رهبر کره شمالی چه بیماری ای دارد؟

به گزارش جهان، رهبر جوان کره شمالی در چهار سال گذشته ۴۰ کیلو اضافه وزن داشته که خود نشانگر این است که وی احتمالا بیمار است.

به نقل از خبرگزاری یونایتدپرس، کیم کوآنک جین، محقق موسسه مطالعات استراتژیک امنیت ملی کره جنوبی گفت: وضعیت کیم جونگ اون، رهبری کره شمالی نرمال نیست. اواخر ۲۰۱۱ که زمام امور کشور را به دست گرفت، ۸۹ کیلوگرم بود. اما حالا تخمین زده می شود بین ۱۲۰ تا ۱۳۰ کیلوگرم وزن داشته باشد.

این تحلیلگر کره جنوبی ادامه داد: رهبری کره شمالی احتمالا از استرس زیادی رنج می برد و شواهدی از مصرف بالای الکل و استعمال زیادتر دخانیات وجود دارد. همچنین احتمال دارد وی دچار فشار خون بالا و مشکلات تنفسی باشد. استرس وی ممکن است از چالش های موجود در قدرت و خانواده اش ناشی شود.

وی گفت: اطلاعات مربوط به دولت و حکومت کره شمالی را از مردم عادی این کشور مخفی نگه می دارند بنابراین، نمی توان انتظار داشت که مسائل مربوط به وضعیت سلامت کیم جونگ اون علنی شو.

سرزمین شام، سرزمین برکت های الهی در امواج فتنه، گیر کرده و راه برون رفتی ندارد؛ این روایت مشهور چه قدر در این ایام معنای واقعی به خود گرفته است: «الْفِتْنَةُ نَائِمَةٌ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَيْقَظَهَا»؛ فتنه خوابیده است، لعنت خدا بر کسی که فتنه را برانگیزد.

سرزمینی که وجب به وجب آن مدفن مصابه ای هم چون بلال و معاویه؛ و پهلوانانی هم چون خالد و صلاح الدین؛ و اندیشمندانی هم چون اوزاعی و ابن تیمیه است، در اوج خشونت و درگیری های خونین غوطه ور شده، دیگر حلقات درس و حضور هزاران نفر در مساجد را باید در تاریخ نظاره کرد و بر این سرزمین گریست.

بی اخلاقی، خشونت، تحمل نکردن یک دیگر، عدم تعامل و فتنه ها به اوج خود رسیده است و متأسفانه این موارد در تمام سطوح جامعه به وضوح حس می شود. ملتی که باید برای دنیا نظام اخلاق را برنامه ریزی می کرد، اکنون در منجلاب بحران اخلاق به دام افتاده و روز به روز بر این منش بی اخلاقی اش افزوده و صفات نیکوی سلف خود را به باد فراموشی سپرده است: ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ﴾. این آیه حال بغرنج مسلمانان است، حتی مصلحی وجود ندارد که اوضاع نابسامان کشورهای اسلامی را به هم پیوند زند.

غرب، نظام بد اخلاقی و خشونت را در کشورهای اسلامی گسترانیده و متأسفانه مسلمانان هم در این نظام بدبو دست غرب را گرفته و همراه نسجیده ی بد اخلاقان و بی نزاکت های دنیا شده اند.

راه حل این اوضاع نابسامان بسیار ساده و فقط یکی است و آن هم رجوع به قرآن و سنت و مطالعه ی دقیق نیاکان و اسلاف این امت؛ به امید آن روز!

آفریقا و هفتاد سال واحد پول مشترک

بر مبنای همین ساختار و براساس توافقی، از سال ۱۹۶۵ یعنی زمان شکل گیری واحد پولی مشترک آفریقا تا سال ۱۹۷۵ میلادی صد درصد ذخایر ارزی کشورهای آفریقایی دارای 'واحد پولی مشترک' در بانک مرکزی فرانسه نگهداری می شد.

این میزان از سال ۱۹۷۵ میلادی تا به بعد به ۶۵ درصد کاهش یافت و در سال ۲۰۰۷ میلادی براساس توافق جدیدی ۵۰ درصد ذخایر ارزی کشورهای آفریقایی دارای واحد پولی مشترک در بانک مرکزی فرانسه نگهداری می شود.

نکته جالب توجه دیگر در واحد پولی مشترک آفریقا این است که هریک از کشورهای عضو این توافق می توانند تصاویر و طرحهای مورد نظر خود را بر روی پول ملی خود درج کنند ولی ارزش هر واحد از این پولهای ظاهرا متفاوت با یکدیگر برابر است.

این وضعیت موجب شده که طی ۷۰ سال گذشته بخش عمده ای از ذخایر ارزی و پولی آفریقا در بانک مرکزی فرانسه نگهداری شود و بر همین اساس دولت فرانسه توانسته است نفوذ قابل ملاحظه ای بر اقتصاد و گردش پولی در آفریقا داشته باشد که بی شک منافع سرشاری از این طریق نصیب پاریس شده است.

آمار موسسات مالی مستقل بین المللی نشان می دهد که در سال ۲۰۰۵ میلادی بیش از ۳ هزار و ۶۰۰ میلیارد فرانک آفریقا معادل ۷۲ میلیارد یورو از ذخایر ارزی آفریقا در بانک مرکزی فرانسه نگهداری می شد و این به منزله

کشورهای آفریقایی ۲۶ دسامبر سال ۱۹۶۵ میلادی به یک واحد پولی مشترک رسیدند که به 'فرانک آفریقا' موسوم شد. این واحد پولی که به ابتکار دولت فرانسه ایجاد شد با گذشت دقیقا ۷۰ سال و به رغم بروز فراز و نشیب های اقتصادی هم در اروپا و هم در آفریقا توانسته است تا کنون در بسیاری از مناطق آفریقا به بقای خود ادامه دهد.

کشورهای آفریقایی 'بنین'، 'بورکینا فاسو'، 'گینه بیسائو'، 'ساحل عاج'، 'مالی'، 'نیجر'، 'سنگال'، 'توگو'، 'جمهوری آفریقای مرکزی'، 'چاد'، 'کنگو'، 'گینه'، 'گابون' و 'کامرون' از جمله کشورهای هستند که واحد پولی مشترک آفریقا همچنان بر اقتصاد آنان حاکم است.

بسیاری از کشورهای آفریقایی طی ۷۰ سال گذشته یکی پس از دیگری به استقلال دست یافتند و به تبع آن تلاش کردند از چتر اقتصادی کشورهای استمارگر نیز خارج شوند.

برای مثال با استقلال کشورهای غنا، نیجریه و سیرالئون از استعمار انگلیس، واحد پول پوند نیز از این کشورها رخت بر بست ولی نکته حایز اهمیت اینکه واحد پولی 'فرانک آفریقا' که کاملا تحت نفوذ و مدیریت فرانسه است همچنان در بسیاری از مناطق آفریقا حکمفرماست.

از جمله ویژگی های واحد پولی مشترک آفریقا آن است که بانک مرکزی فرانسه پشتوانه آن محسوب می شود.

مدیریت اقتصادی بخش بزرگی از آفریقا توسط فرانسه است.

گرچه طی سالهای گذشته و با ورود فعال و گسترده چین به آفریقا و سرمایه گذاریهای عمده پکن در قاره سیاه رقیب بزرگی برای فرانسه در این منطقه ظهور کرده ولی پاریس تا کنون توانسته است بخش بزرگی از برتری

اقتصادی خود را در کشورهای آفریقایی حفظ کند.

با این وجود به نظر می رسد که تمایل کشورهای آفریقایی برای همکاری با تمامی سرمایه گذاران از جمله چین از یک سو و نیز رقابت تنگاتنگ قدرتهای بزرگ از سوی دیگر، موجب خواهد شد آفریقا در آینده نزدیک به یک منطقه چند قطبی تبدیل شود و از حیطة نفوذ و انحصار یک یا دو قدرت خارج گردد.

در همین راستا 'آنگولا' از ابتدای ماه میلادی جاری 'یوان' را به عنوان واحد پول دوم خود پذیرفت.

آفریقای جنوبی به عنوان نخستین شریک تجاری چین در قاره آفریقا و زیمبابوه نیز پیش از این، واحد پول چین را به عنوان واحد دوم پولی خود پذیرفته بودند.

این در حالی است که 'اغنا'، 'نیجریه' و 'جزیره' موریس نیز ذخایر ارزی خود را به صورت 'یوان' نگهداری می کنند.

این روند بیانگر آن است که 'یوان' به تدریج در حال تبدیل شدن به واحد پولی فراگیر در آن دسته از کشورهای آفریقایی است که عضو واحد پول مشترک یعنی 'فرانک آفریقا' نیستند.

چین از سال ۲۰۰۹ میلادی به عنوان نخستین شریک تجاری آفریقا وارد مبادلات اقتصادی این قاره شد. در سال ۲۰۱۴ میلادی مجموع مبادلات اقتصادی چین با کشورهای آفریقایی بالغ بر دوهزار و ۲۲۰ میلیارد دلار برآورد شده است که تقریباً ۲۰ برابر مبادلات اقتصادی این کشور با آفریقا نسبت به سال ۲۰۰۰ میلادی است.

د همیشه اودی

ساتو ۱۳ برکتونه

۱- هر اندام یی د الله ج ذکر کوی.

۲- تکبیر اولی تری نه پاتی کیری.

۳- کله چی ویده کیری نو ملائکی یی ساتنه کوی.

۴- د رسول الله ص د سنتو پابندی به یی نصیب شی.

۵- الله ج به یی فقیری لری او حاجت به یی پوره کری.

۶- په اسمان کی موجودی تولی ملائکی ورته له الله ج نه د

بننی دعاگانی غواری.

۷- د مرگ پر وخت به یی غوږ کی داسی غیبی اواز وشي ای

زما بنده! غم او ویره مه کوه خکه چی زه له تا نه راضی یم.

۸- د مرگ سختی به پری اسانه شی.

۹- د کرام الکاتبین ملائکو قلم به هر وخت د ته د ثواب په

لیکلو بوخت وی.

۱۰- الله ج به ورته د عبادت توفیق ورکړی.

۱۱- زړه به یی هر یی هر وخت نرم وی.

۱۲- د الله تعالی د نیکو بندگانو په صف کی به راپورته شی.

۱۳- الله ج به پری د جنت هغه شراب وخبی چی تر اوسه

پوری یی مهر ندی لری شوی.

دامير المؤمنين د ټاکنې په اړه

د هیواد د وتلي، فقیه او محدث عالم

شیخ القرآن والحديث مولانا محمد اسماعیل رحمانی صاحب تحقیقی بیان

ان الله وملائكته يصلون على النبي يا أيها الذين
امنو صلوا عليه وسلموا تسليما.

اللهم صل على سيدنا وشفيعنا و مولانا محمد وعلى
اله واصحابه وذرياته و اهل بيته اجمعين.

مولای صل وسلم دائما ابدا = على حبيبک خیر
الخلق کلهم

هو الحبيب الذي ترجى شفاعته = لكل حول من
الاحوال مقتحم

اما بعد : محترمو مومنانو وروڼو! په اسلام کې یوه
اهمه او ضروري مسئله د امامت کبری ده چې دا یوه
اهمه او ضروري مسئله ده چې علماوو پرې اوږده اوږده
بحثونه کړي دي، زه تاسې ته په مختصرو الفاظو باندې
په لسو مادو کې د دې مسئلې تشریح کول غواړم، الله
دې مونږ او تاسې ټولو ته پرې د عمل کولو توفیق
راکړي.

اول : دا چې امامت کبری څه ته ویل کیږي،
دوهم : فضیلت د امام عادل، دریم ؛ شرعا د امامت
حکم یعني نصب الامام څه حکم لري، څلورم : حکم د
امامت په شکل د کفایت سره ده او که په شکل د عین

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وكفى والصلاة والسلام على رسوله
المصطفى وعلى اله واصحابه المجتبى

فأعوذ بالله من الشيطان الرجيم بسم الله الرحمن
الرحيم

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً
قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ
نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا
تَعْلَمُونَ صدق الله مولانا العلي العظيم.

قد قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمْ
اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ : الإمام العادل ، وَشَابَّ نَشَأَ
فِي عِبَادَةِ رَبِّهِ ، وَرَجَلَ قَلْبُهُ مَعْلَقٌ فِي الْمَسَاجِدِ. رواه
البخاري.

و قد قال عليه الصلاة والسلام: سُلْطَانُ الْعَادِلِ ظِلُّ
اللَّهِ فِي الْأَرْضِ؛ فَمَنْ أَكْرَمَهُ أَكْرَمَهُ اللَّهُ؛ وَمَنْ أَهَانَهُ أَهَانَهُ
اللَّهُ.. رواه البيهقي.

وقد قاله عليه السلام: الإمام جَنَّةٌ ، رواه البخاري.

سره ده، پنځم : د امام په نصب څوک مکلف دي ، که چا مخالفت وکړ نو څوک به گنهگاريږي، شپږم : نصب د امام څه حکم لري، دا حکم فوري ده او که بالتراخي ده، يعني ژر به امام درول کيږي او که به وخت ورکول کيږي، اووم : هغه خلک چې امام نصب کوي د هغو لپاره څه شرائط دي، اتم : دا چې د امام لپاره کوم شرائط دي، نهم : په يو ځای کې که درې ، څلور يا پنځه کسان د امامت لپاره وړ وبلل شي نو ترجيح به چا ته ورکول کيږي او لسم : طرق د نصب د امام.

دا څو خبرې دي چې کونښ به وکړو چې په مختصر ډول يې بيان کړو.

اول : علماوو بيان کړی چې امامت کبرا څه ته ويل کيږي، الموسوعة د دين يو مشهور کتاب ده چې ډيرو لويو علماء کرامو تصنيف کړی ده، په هغه کې يې د امامت کبرا بهترين تعريف کړی ده.

الرياسة العامة في الدين والدنيا، خلافة عن النبي صلى الله عليه وسلم

امامت کبرا عبارت ده له هغې لويې مشرې نه چې دا مشري به هم په امورو د دين کې وي او هم به په امورو د دنيا کې وي، يعني رئيس عامه / اميرالمؤمنين / امام کبير مکلف ده چې د دين کارونه به هم برابروي او د دنيا کارونه به هم برابروي په داسې حال کې چې دی د نبی عليه السلام خليفه ده.

اوس دغه امير ته چې په رياست عظمی باندې مقرر شو، دې ته څه ويل کيږي؟، علماء بيان کوي چې دې سړي ته درې لفظونه استعماليدلی شي، امام هم ورته ويل کيږي، اميرالمؤمنين او خليفه هم ورته ويل کيږي، دا تعريف الموسوعة، الفقه الاسلامي او نورو علماوو هم رانقل کړی ده، علماء وايي چې دا الفاظ

متصادقه دي خو مترادفه نه دي، چې په کوم څه امام کبری صادقېږي په هغه اميرالمؤمنين او خليفه هم صادقېږي.

د امام فضيلتونه : نبی عليه السلام فرمايي : هغه ورځ چې ډيره سخته ورځ ده او هر سړی به په خپل غم کې وي، حتی روح او جسد به سره په مقابلې کې وي، روح به وايي چې زه له بدن سره نه وم او بدن به وايي چې زه له روح سره نه وم، په هغه ورځ کې چې چاته خوشحالی حاصلېږي په هغو کې يو عادل امام دی، رسول اکرم صلى الله عليه وسلم فرمايي: سبعة يظلهم الله في ظله يوم لا ظل الا ظله، اوه ډلي دي چې الله تعالی به يې د عرش عظيم تر سيوري لاندې کينوي، هغه سيوری چې تر هغه علاوه بل سيوری نشته، يو له هغو نه عادل امام دی، د عادل مطلب دا چې د هر چا د حق خيال ساتي، حقوق ورکوي، د ظالم دظلم مخه نيسي- او په مظلوم باندې لاس نيسي، د عالم، عام سړي، مجاهد، يتيم او کونډې حيثيت ساتي، دې ته امام عادل وايي، الله جل شانہ دې ته دا منقبت ورکوي چې د قيامت په ورځ به د عرش عظيم تر سيوري لاندې وي.

نبی عليه السلام فرمايي: الامام العادل ظل الله في الارض، عادل امام په ځمکه کې د الله تعالی رحمت دی، دې کې شک نشته چې په کوم ملک کې عادل بادشاه وي، دا ملک ظاهرا او باطنا برابر وي، امن وي، کفار هلته ممنوع وي او د مسلمانانو حقوق ټول مکمل او پوره وي، نو دا رحمت ده، دې کې شک نشته.

نو رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي چې تاسي د دې عادل امام عزت کوئ: فمن اكرمه الله، چا چې د امام عامة عزت وکړ، عزت دا معنی چې ويې مني او بيعت ورسره وکړي، نصرت ورسره وکړي، د امير او د پاچا اعزاز دا ده چې هغه ته دعاگانې وکړي، غيبت يې

ونه کړي، په هغه باندې خروج ونه کړي او مقابله ورسره ونه کړي، دا د امام عزت او اکرام ده، نو نبي عليه السلام فرمايي چې څوک د امام او سلطان اکرام وکړي نو الله تعالى به هغه سړی مکرم کړي.

دلته دوه احتمالونه دي، لومړی دا چې اکرمه الله يا خبر ده، يعني جمله خبریه ده، په خپل حال پاتې ده او يا خبریه ده خو په معنی د دعا ده، دواړه صحيح کيږي، نبي عليه السلام دعا کوي چې چا د امير عزت وکړ الله تعالى دې يې عزت وکړي، د نبي عليه السلام دعا مستجاب ده، نو چا چې د امير اکرام وکړ الله تعالى به په دنيا کې هم عزت ورکوي او په اخرت کې هم، او يا اخبار ده، نبي عليه السلام فرمايي چې څوک د امير اکرام وکړي الله جل جلاله به يې اکرام وکړي، نو د الله تعالى اکرام دا ده چې په دنيا کې به په امن وي، په دين کې به يې کمال وي، له ظالمانو په خلاص وي او په اخرت کې دا ده چې جنت ته به يې داخل کړي، او نبي عليه السلام وايي څوک چې د امير اهانت وکړي، د امير اهانت دا ده چې بيعت نه ورسره کوي، نصرت يې نه کوي، دعا نه ورته کوي، په امير پسې خبرې کوي او د امير په مقابل کې باغيان تقويه کوي، نو نبي عليه السلام وايي چې: اهانته الله، دی به په دنيا کې هم بې عزته کيږي او په اخرت کې به هم سپکيږي، يعني دوزخ ته به داخلېږي.

امير ته الله تعالى ډير عزت ورکړی، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: الامام جنة. يعني امام سپر ده، مطلب دا چې د ظالمانو او دښمنانو ظلم بندوي او توري بندوي، په ده باندې اثر نه راځي، نو دی داسې حيثيت لري لکه سپر، نو چيرته چې صحيح امام حاکم وي نو هغه ملک به له کفارو او ظالمانو محفوظ وي، هلته به اسلام حاکم وي، امن به وي، د ظالمانو لاس به نيولی وي

او په مظلومانو به لاس راکش کول وي، الله جل شانہ امير ته ډير عزت ورکړی ده نو اکرام او عزت ضرور ده. اوس خبره دا ده چې د امير جوړول څه حيثيت لري او په اسلام کې څه حکم لري؟، علامه نسفي په عقائد نسفي کې بيان کوي چې د امير جوړول د مؤمنانو لپاره د وجوب حيثيت لري، دی ليکي: لا بد لهم من نصب الامام، لتنفيذ الاحكام و اقامة الحدود، و سد الصغور، و اخذ الصدقات، او.....، دلته لاند لفظ ويل شوی، دا لفظ په واجبو امورو کې استعمالېږي، نسفي صاحب په عقائد نسفي کې بيان کوي چې د شرح عقائد په ۱۱۰ صفحه کې دا ليکل شوي چې د مومنانو لپاره ضرور ده چې خامخا به امام جوړوي، دا په مرتبه د وجوب کې ده، علامه تفتازاني رحمه الله د شرح عقائد په ۱۱۰ صفحه کې ليکي چې نصب د امام واجب دي، ده د وجوب لپاره اجماع دليل وړاندې کړی ده، فرمايي چې د ټول امت اجماع ده چې د امام تقرر واجب دی، خامخا به امام مقررېږي، که څوک امام ونه دروي نو دا خلک گنهگارېږي، علامه نووي رحمة الله عليه د مسلم شريف د شرحې په ۱۲۰ صفحه کې ليکي چې نصب د امام واجب ده، وجوب يې په اجماع د امت سره ده، علامه ماوردي رحمه الله د احکام سلطانية په ۵۵ صفحه کې دا بيان کړی ده چې په اجماع باندې ثابته ده چې د امام درول په مؤمنانو باندې واجب ده، علامه قرطبي رحمه الله په خپل تفسير کې په صفحه ۲۶۴ او ۲۶۵ کې بيان کړی چې په مؤمنانو باندې واجب ده چې نصب د امام به کوي، او دا وجوب يې هم په اجماع سره ده او د موسوعة د دريم جلد په ۲۱۷ کې هم همدا بيان رانقل شوی او په ډيرو کتابونو باندې حوالې ورکړل شوې دي، ليکلي يې دي چې نصب د امير او امام په مؤمنانو باندې واجب ده او وجوب يې په اجماع د امت سره

ثابت دی، اجماع د امت له دلائل اربع نه یو قطعي دلیل دی، او نورو فقیهو علماوو هم په دې اړه بیانونه کړي دي خو موږ په دې باندې اکتفی کوو.

اوس راځو دې ته چې دغه وجوب کفایي ده او که عیني ده، په هر سري لازم ده او که نه، لکه د جنازې نوڅ دغسې ده او که د صلاة ظهر غوندې ده، صلاة ظهر په هر مکلف مومن باندې لازم ده او صلاة جنازه بیا په هر سري نه ده لازم، ټول علماء کرام وایي چې دا واجب کفایي ده، علامه ماوردي رحمه الله لیکي چې واجب کفایي ده، په ټولو نه بلکه په بعضو باندې لازم ده، که بعضي پرې عمل وکړي او امام قایم کړي؛ د نورو غاړي پرې خلاصي دي، د موسوعي د دریم جلد په ۲۱۷ صفحه کې لیکي چې دا واجب ده خو کفایي.

اوس خبره په دې کې ده چې اقامت یې هر مومن کولی شي؟، علماء وایي چې داسي نه ده چې هر مومن کولی شي امام ودروي، داسي نه ده بلکه دوه ډلې په دې باندې مکلفي دي، هغه اهل اختیار، یعنی هغه چې شریعت ورته د امام درولو اجازه وکړي چې اهل حل والعقد ورته ویل کیږي او بل هغه کسان چې اهلیت د امامت پکې وي، مثلاً لس کسان دي، په دوی کې هر یو د امام کیدو اهل ده، او بل اهل حل والعقد مثلاً لس زره کسان دي، دوی هر یو د کولی شي چې د امام انتخاب وکړي، په دوی کې که لس کسان، شل یا سل کسان دا کار وکړي، د نورو غاړي پرې خلاصي دي، او که لس یا پنځلس کسان چې د امامت اهل دي او یا لس زرکسان چې د امام د انتخاب کولو اهل دي، دوی که ټول غلي کيني نو د ټولو غاړي بندي دي، نو د امام په انتخاب خاص کسان مکلف دي؛ ځکه دا د هر چا کار نه ده بلکه د خاصو خلکو کار ده، علماوو د دې بیان کړی ده، موسوعي د جلد ثالث په ۲۱۷ کې دا خبره کړې او ماوردي

صاحب د احکام سلطانيه په ۵ او ۶ صفحه کې دا بیان کړی.

اوس خبره دا ده چې پخوانی امام وفات شو یا معزول شو یا په یو شکل د اشکالو مخکینی امام ختم شو؛ نو انتخاب د امام واجب فوري ده او که واجب بالتراخي ده؟، علامه قرطبي او علامه ماوردي رحمهم الله فرمایي چې دا واجب فوري ده او وخت ورکول پکې روا نه دي، اهل حل والعقد او د امامت اهل خلک دا حق نه لري چې ټیم ورکړي او ووايي چې یوه میاشت یا زیات وخت ورته وگورو او مشورې پکې وکړو، په دې ډیر دلائل دي، یو دا چې رسول الله صلی الله علیه وسلم له رحلت مخکې داسي خبرې کړې چې هغه د ابوبکر صدیق رضی الله عنه په امامت باندې دال دي، نبی علیه السلام حکم وکړ چې د مسجد نبوي ټولي دروازې بندې کړئ، یوازي خوځا دروازه چې د ابوبکر صدیق رضی الله عنه دروازه وه، هغه دي خلاصه وي، محدثین حضرات له دې نه دا استنباط کوي چې د بني علیه السلام له وفات وړاندې دا خبرې په دې باندې دلیل شو چې ابوبکر صدیق رضی الله عنه به خلیفه کیږي، نو نبی علیه السلام مخکې له مخکې داسي اشارې وکړې، دا اشاره دې ته ده چې امام درلود او د امیر انتخاب بالفور ضروري ده، او بل امام بخاري صاحب حدیث را نقل کړی چې رسول اکرم صلی الله علیه وسلم فرمایلي چې: ما قصد وکړ چې ابوبکر صدیق او د هغه زوی را وغواړم او وصیت ورته وکړم خو بیا دا خبره راته واضحه شوه چې الله تعالی کومه اراده وکړي هغه اراده یې نه بدلېږي، نو الله تعالی له ابوبکر صدیق رضی الله عنه نه خبره بلې خوا ته نه اړوي، مومنان بل څوک نه مني، نو له دې وجې مي دا وصیت ونه کړ، علماء کرام استنباط کوي چې دا د ابوبکر صدیق رضي الله عنه ته اشاره ده،

نشی تعینولی، هغو ورته وویل چې (منا امیر ومنکم امیر)، یو امیر به ستاسې وي او بل زموږ، ابوبکر صدیق رضی الله عنه ورته وویل چې امیر به یو وي او له موږ نه به وي، ما له نبی علیه السلام نه اورېدلي چې امر به له قریشو وي، هغوی ټول تابع شول، فی الحال بیعت وشو و خلیفه تعین شو نو پس له هغه نه جنازه او تدفین وشو، دا ټول په دې لاندې دلایل دي چې فوریت لازم دی، او علامه قرطبي رحمه الله د خپل تفسیر په اول جلد کې رانقل کړي چې امیر د مومنانو په کومه علاقه کې اوسېږي او وفات شي نو د هغې نژدې علاقې علماء او اهل حل والعقد به راجمع شي او امیر به تعین کړي، نو له دې ټولو نه معلومیږي چې فوریت لازم ده وخت ورکول غلط ده، نو اوس که څوک وایي چې په دې کې باید ټیم ورکړو، تغیر ورکړو نو په دوی کې خو یا دا ده چې مطالعه یې نه ده کړې او یا دا چې تجاهل کوي، خامخا په دې دوو کې یوه خبره شته، یا یې مطالعه نه ده کړې او حدیثو ته نه دي متوجه شوي او یا دا ده چې تجاهل کوي، خبر دي خو قصدا داسي کوي، داسي باید ونشي، سړی باید حق ته تابع شي، امیر فی الحال باید تعین شي؛ ځکه په تاخیر کې خامخا فساد راځي، یوه ډله هلته، بله هلته او بله هلته راپورته کیږي؛ نو فتنه او فساد راځي او د مومنانو اتفاق او اتحاد ختمیږي؛ نو په دې کې تعجیل ضرور ده او تاخیر نه ده روا.

د امیر د تعین لپاره اکثره علماء کرامو دوه طریقې رانقل کړې دي؛ مگر علامه قرطبي، ماوردي او د مسوعې علماء کرامو رحمهم الله درې طریقې ښيي خو علامه قرطبي یوه طریقه بله هم زیاتوي او څلور یادوي.

علامه ماوردي او موسوعه په دوو طریقو کې یوه دا ښيي چې مخکینی امیر یو کس د امارت لپاره تعین کړي، دا په اجماع د امت سره ثابت ده چې هیڅ شک

پکې نشته، دوهمه طریقه دا چې شورا تعین کړي او هغه بیا امیر مقرر کړي لکه د عمر رضی الله عنه په کیسه کې چې یاده شوه او بله طریقه دا چې اهل الحل والعقد امیر تعین کړي، دا درې طریقې علماء کرامو رانقل کړې، خو علامه قرطبي رحمه الله څلورمه طریقه دا ذکر کړې ده چې یو کس په زور یوه باچایي ونیسي، دا باچا داسي سړی وي چې د کفر شائبه پکې نه وي، نور که فاسق او یا گنهگار هم وي، نو ده چې کله تغلب حاصل کړ نو دی امیر دی، علامه قرطبي او نور علماء کرام وایي چې که دی امیر نشي او بیعت ورسره ونشي نو له دې فتنې نه نورې فتنې پیداکیږي او اختلافات زیاتیږي، نو خلک به د فتنو د زیاتیدو د مخنیوي لپاره له دې امیر سره بیعت کوي.

نو د امیر د ټاکلو یوه طریقه دا ده چې اهل حل او عقد به یې ټاکي، اهل حل والعقد هغه کسان دي چې دغه شرطونه پکې وي، اول دا چې عادل به وي، فسق به یې نه وي معلوم او د دین خلاف کارونه به نه کوي، دوهم دا چې د امام په شروطو علم لري او دریم دا چې مدبر به وي او د دنیا په کارونو به هم پوهیږي، دا درې شرطونه چې په هر چا کې وي هغه د اهل حل والعقد او صاحب اختیار کیدلی شي، هغه که لوی عالم مدرس وي او که نه وي خو له مخورو څخه وي.

او د امیر لپاره شرطونه علماء کرامو یو څو شرطونه اتفاقي بیان کړي دي، لومړی دا چې مسلمان به وي، دوهم دا چې نارینه به وي، دریم دا چې مکلف، یعنی بالغ او عاقل به وي، څلورم دا چې حر، یعنی ازاد به وي، پنځم شرط یې کفایت ده، یعنی د ملک کارونه به کولی شي، دا کفایت عام ده که خپله یې کولی شي او که یې د مرستیال او معاون په واسطه کولی شي.

او د کفایت شرطونه بیا دا دي چې سیاسي انسان به وي، شجاعت به لري، علم به ورسره وي، د کفارو مقابله به کولی شي، دغه هغه اتفاقي شرائط دي.

علما بیان کوي چې په یو ملک کې درې یا څلور داسي کسان وي چې په یادو شرطونو پوره وي نو په دوی کې به څوک انتخابیږي؟ دوی بهترینې خبرې کړي دي، که داسي وي چې په هغه ملک کې جهاد راوان وو او جرأت ده ضرورت وو؛ نو دلته به په دوی کې باجراته سړی او ډیر شجاع سړی مقررېږي، علمیت ته به یې نه کتل کیږي بلکه جرأت ته به ترجیح ورکوي، او که داسي وي چې په یو ملک کې فتنې، بدعتونه او اختلافونه زیات پیدا شوي وو نو په دې صورت کې به هغه څوک امیر ټاکل کیږي چې ښه علمیت لري او قوي عالم وي، او که په دې ټولو کې سره برابر وو نو بیا به مشر غوره کیږي او که په دې کې هم سره برابر وو نو بیا به هغه څوک امیر ټاکل کیږي چې ملگري ډیر لري او اتباع یې ډیر وي.

اوس خبره دا ده چې کوم کسان امیر ټاکي، یعني اهل الحل والعقد، په دوی کې اندازه او عدد شته که نشته، یو قول داسي را نقل شوی چې په دوی کې به د ټولو اطرافو اهل حل او عقد خلک وي، خو دا قول د ټولو علماء کرامو په نزد مردود قول ده، دوی وایي د ټولو اطرافو اهل حل او عقد ضروري نه دي بلکه هغه کسان چې تولید یې په اسانه سره کیدلای شي، هغه که لږ وي او که ډیر وي، دا کفایت کوي، د دې کسانو په تعداد کې هم قولونه دي، لومړی دا چې دوی به ۴۰ کسان وي، دا قول هم رد شوی، بل دا دی چې ۵ کسان به وي، بل قول دا دی چې ۱ سړی هم کفایت کوي، احناف وایي چې څو کسان به وي خو متعین عدد ضروري نه ده، که ۵ وو

که ۱۰ وو او که ۲۰ وو؛ نو دا کافي دي د امیر د تعیین لپاره.

ټولو علماء کرامو رانقل کړي چې کله امیر تعیین شو نو بیا یې په ټولو مومنانو بیعت او اطاعت واجب ده، که څوک یې اطاعت نه کوي هغوی عاصیان دي، ځکه مخالفت کوي له واجبو نه، مخالفت کوي له اجماع نه او مخالفت کوي د نبی علیه السلام له قول نه، هغه فرمایي: اسمعوا و اطیعوا و ان استعمل علیکم عبد حبشي رأسه کزبیه، نبی علیه السلام وایي چې که په تاسي باندي امیر مقرر شو هغه اگر که حبشي- وي تک تور وي او سړي هم وړوکی وي نو د دې به خامخا خبري اورئ او اطاعت به یې کوئ.

اوس به اخيري خبرې ته راشو، په دې اواخرو کې امیرالمومنین ملامحمد عمر مجاهد رحمه الله وفات شو، امیر ته اشد ضرورت ده، اهل حل والعقد علماء را ټول شول چې تعداد یې شلوکسانو ته رسید، دوی ملا اختر محمد منصور حفظه الله د امیر په توگه تعیین کړ، اوس دې ته گورو چې د ده تعیین بالکل شرعي حیثیت لري؛ ځکه د امام شرائط پکې موجود دي، مسلمان ده، حر/ازاد ده، مکلف ده او د باکفایتی امتحان یې ورکړی، علم لري او ملگري یې هم قوي خلک دي، دی په شرعي حیثیت کې امام ده او د امام شرائط پکې موجود دي.

منصور صاحب چې هر چا تعیین کړی دی، هغه خلک علماء دي، د همدې وخت زبدة خلک دي، عادلان دي، عالمان دي او مدبرین دي، په دې ټولو اړخونو کې یې امتحان ورکړی، نو دې کې شک نشته چې منصور صاحب شرعي امیر دی، اوس په ټولو خلکو د ده اطاعت او بیعت واجب دی، که څوک مخالفت کوي هغه بې له شک او شبهې نه په حرامو کې ده، او که څوک په دې کې څه خبره لري چې دا ستا خبره غلطه ده نو دا

خوره وينا

ابو دردا رضي الله عنه دمرگ په مهال کي وويل: زه تاسو ته يو حديث بيانوم کوم چي ماله رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه اورېدلي دي، نبي عليه السلام وويل: دالله جل جلاله بندکي داسي کوه، لکه چي ته هغه ويني، که داسي کيفيت ستا په برخه نشي، نو بيا په خيال کي داسي ساته، چي الله جل جلاله تا ويني، خپل ځان په مرو کي شمېر کړه، خپل ځان په ژونديو کي مه شمېر ه، چي بيا نه په کوم خبره خوشحاليږي اونه په کومه خبره غمجن کېږي، دمظلوم له بېرا څخه ځان وساته، ځکه چي دمظلوم بېرا سمدستي قبلېږي، په تاسو کي چه څوک دماخستن اودسهار لمانځه ته په هرڅومره تکليف کي هم په جماعت کي کړوند کولايشي، ودي کړي. (رواه الطبراني، ۶/۱۶۵)

علامه جلال الدين سيوطي رحمه الله عليه

په ۹۱۱ هجري کې وفات شوی. فرمايلي يي دي. چې ۹ سورتونه بنده له ۹ شيانو نه بچ کوي.

- ۱-سورت الفاتحه سړی د الله تعالی له غضب نه ساتي.
  - ۲-سورت یاسین سړی د قیامت په ورځ له تندې څخه ساتي.
  - ۳-سورت الواقعة سړی له غریبۍ او فقر څخه ساتي.
  - ۴-سورت الملک (تبارک الذی) سړی د قبر له عذاب څخه ساتي.
  - ۵-سورت الکوثر سړی د دښمنانو له دښمنۍ څخه ساتي.
  - ۶-سورت الکافرون سړی د مرگ پر وخت له کفر څخه ساتي.
  - ۷-سورت اخلاص (قل هو الله احد) سړی له منافقت څخه ساتي.
  - ۸-سورت الفلق سړی د حسد کونکو له حسد څخه ساتي.
  - ۹-سورت الناس سړی له وسوسو څخه ساتي.
- (د علم او حکمت ويناوې)

گزاو دا میدان، کتابونه به راواخلو، کتاب نه زما خیال او پروا ساتي او نه ستا، بس په کتاب به کینو، که په کتاب کې پر شوو نو بس بیا چې څوک څه وایي او مخالفت کوي، بالکل موږ ورسره یو او که پره شول نو باید له دې مخالفت نه لاس واخلي، دا اجتماع دي نه خرابوي او دا پاکې ویني چې په اسلام باندې تویه شوې دا دي نه خرابوي، او که مخالفت کوي نو ټوله مظلومه په دوی باندې ده، بس دوی او الله تعالی یې سره پوهیږي.

دا زما څو خبرې وې چې تاسي ته مي وکړي، دا مې ذمه واري وه، دا د هر عالم ذمه واري ده چې باید پوره یې کړي، الله تعالی دې موږ ټولو ته په دې خبرو باندې د عمل توفیق راکړي او الله تعالی دي ټولو ته د خپل امیر ښه اطاعت ورکړي او الله تعالی دي امیر ته توفیق ورکړي چې په صحیح طریقه د مسلمانانو، مجاهدینو او اسلام خدمت وکړي.

سبحان ربك رب العزة عما يصفون وسلام على المرسلين والحمد لله رب العلمين.

غربي اشغالگر

اوپه اسلامي نړۍ کې د تعليم سيکولريزه کول

ليکنه: مولوي عبدالهادي (مجاهد)

بنسټ اېښودونکي (لورد ميکالي) استراتيژي ډېره واضحه وه چې ويل به يې: (مونږ بايد په هندوستان کې داسې يو نسل وروزو چې وينه او جسم يې هندوستانی، خو فکر، فرهنگ او اراده يې انگليسي-وي، ترڅو د هندوستان دنيمې وچې د پراخو پرگنو په تسخيرولو کې زمونږ خدمت وکړای شي).

د عربي نړۍ د تسخير لپاره هم انگريزي استعمار د تعليم له وسيلې څخه کار واخيست. کله چې په ۱۸۸۲م کې مصر د انگريزانو په لاس سقوط وکړ، نو د انگلستان د هغه وخت حکومت د مصر له انگريز حاکم (لارډ کرومر) څخه وغوښتل چې په مصر کې د انگريزي تسلط د ټينګولو لپاره يې چې هر څه ته ضرورت وي د برتانيې له مرکزي حکومت څخه دې يې وغواړي.

د دې پر ځای چې (لارډ کرومر) د برتانيې له حکومت څخه پوځي وسائل او پوځونه وغواړي هغه ورڅخه د (تعليم ماهرين) وغوښتل. د برتانيې حکومت د (لارډ کرومر) د غوښتنې په ځواب کې هغه ته (ډوګلاس ډنلوپ) چې د لاهوت (مسيحي دينياتو) د شاهي فاکولتې فارغ التحصيل مسيحي عالم وو وروبلېره.

(ډوګلاس ډنلوپ) د مصر- لپاره داسې يو د تعليم نظام او نصاب جوړ کړ چې هم يې د (الأزهر) د تعليمي او

د تعليم عمليه او تعليمي نصاب د نسلونو د جوړولو قالب دی، او قالب چې هر شکل ولري په هغه کې اچول شوی شي به هم په هماغه شکل راوځي. دا نامعقوله ده چې قالب دې مستطيل شکل ولري، خو څوک دې له هغه څخه د دايروي شي د جوړېدلو تمه وکړي. که تعليمي نظام او نصاب د غرب په خوښه جوړ شوی وي نو په طبيعي ډول به د هغه نصاب لوستونکي د غرب پر لاره ځي. او که نصاب د اسلام مطابق جوړ شوی وي، نو لوستونکي به يې هم د اسلام پر لاره ځي.

غربي هېوادونه چې څومره د مسلمانانو له جهاد څخه په وېره کې دي په هماغه اندازه په اسلامي نړۍ کې د پوهې او ويښتيا به له خپرېدلو هم په وېره کې دي.

همدغه سبب دی چې هر کله غربي استعمار کوم اسلامي هېواد لاندې کړی نو تر هر څه دمخه يې دهغه هېواد تعليمي نصاب دخپلو اهدافو د خدمت لپاره عيار کړی او د نصاب مضامين او مفردات يې په داسې ډول انتخاب کړي چې لوستونکي يې بايد په پوره اخلاص د استعمار په خدمت کې پاتې شي، او نور هېڅ ډول مفکوره او د آزادۍ احساسونه لري.

د تعليم له لارې د ولسونو په اشغالولو کې په هندوستان کې د برطانوي استعمار د تعليمي نصاب د

معنوي تأثير مخه ورباندې ونيوله، او هم يې د وخت په تېرېدلو په مصر کې د داسې يونسل روزنه او پالنه وکړه چې د مصر راتلونکي يې له اسلامه بيگانه او د انگرېز په رنگ کې رنگ کړ. او کله چې د مصر- تعليمي نصاب سيکولر (بې دينه) شو نو په هغه پسې تقريباً د ټولې عربي نړۍ تعليمي نصابونه (سيکولر) شول، او حکومتونه يې هم د غرب پر لاره روان شول، چې تر ننه لاهم روان دي.

د همدغې استراتيژۍ پر اساس په نولسمې او شلمې ميلادي پېړۍ کې استعماري دولتونو لکه برتانيې، فرانسې، روسيې، پرتغال، هسپانيې او ايټاليې د اسلامي نړۍ په خپلو مستعمراتو کې داسې نسلونه وروزل چې د مستقيم استعمار تر ختمېدو وروسته هم د سلگونو کلونو لپاره په خپلو هېوادونو کې د استعماري سياستونو د تطبيق او دوام ضمانت ورکوي، او همدغه د استعمار په نصاب روزل شوی نسل د اسلامي شريعت او اسلامي ارزښتونو په له منځه وړلو کې تر استعماري ځواکونو زيات فعال او سخت زړې دي.

د دغې استعماري تعليمي استراتيژۍ نتيجه دا راووتله چې هر څومره چې په اسلامي هېوادونو کې مکتبونه، پوهنتونونه او نورې تعليمي ادارې ډېرېږي په هماغه اندازه خلک له اسلام څخه لرې کېږي او ټولنې د اخلاقي لويدنې په لور سوق کېږي، او حاکمان يې چې د همدغو استعماري نصابونو حاصل دي غلامۍ ته پر ازادۍ ترجيح ورکوي، او ټول هغه خلک چې د ازادۍ پر لرلو تاکيد کوي او کار ورته کوي په ارتجاع، بنسټ پالنې او له تمدن څخه په ليرې والي تورن کېږي، چې سزا يې پرته له زندان، تبعيد او قتل بل څه نه وي.

د دې لپاره چې غرب د ټولې اسلامي نړۍ د هېوادونو په تعليمي نصابونو کې د اسلام تاثير له منځه

وړي وي، او يا يې لږ ترلږه کم کړي وي نو د ملگرو ملتو نړيواله مؤسسه يې وکاروله، او په ۱۹۷۷م کال کې د يونسکو (د ملگرو ملتو د تعليم او فرهنگ د څانگې) په چوکاټ کې يې يوه تعليمي اداره جوړه کړه چې نوم يې (اسلام او غرب) وو. د دې ادارې مشري په ملگرو ملتو کې د برتانيې پخواني سفير (لارډ کارادون) کوله. دې ادارې ۳۵ غړي لرل چې ۱۰ يې د اسلامي ممالکو د (سيکولرو) حکومتونو استازي ول او پاتې ۲۵ يې د اسرائيلو او غربي هېوادونو غړي ول.

د (اسلام او غرب) دغې ادارې پدې موضوع کار کاوه چې څنگه په تعليمي نصابونو کې د اديانو ترمنځ په مشترکو نقطو ترکيز وکړي، او په نصابونو کې د داسې مضامينو او مفاهيمو مخنيوی وکړي چې (دين) ورکې د (سلوک) لپاره معيار ټاکل کېږي.

دې ادارې د ټولو اسلامي هېوادونو نصابونه پداسې ډول جوړ کړل چې د اسلام تاثير ورڅخه له منځه يوسي او يا يې تر ممکنه حده کم کړي. او د اسلام په عوض ورکې نور نظريات لکه (قوميت) (وطنيت)، (ژبپالنه) او داسې نور په تعليمي نصابونو کې د ملي ايډيالوژيو په حيث ورشامل کړي.

د دې ادارې د فعاليتونو يو مثال په مصر کې دا وو چې د نصاب تر تبديلي دمخه د مصر د نصاب د تاريخ په مضمون کې د (فرعوني تاريخ) برخه يوازې ۷۵ صفحې وه، خو تر تبديلي وروسته ۳۱۷ صفحو ته پورته شوه.

او همدارنگه تر تبديلي دمخه په نصاب کې د اسلامي تاريخ برخه ۲۰۷ صفحې وه، خو تر تبديلي وروسته دغه برخه ۳۵ صفحو ته راکښته شوه.

همدغه فارموله تقريباً په ټولو اسلامي هېوادونو کې تطبيق شوه، ځکه چې د نه تطبيقولو په صورت کې

هېوادونه د(یونیسکو) له سازمان څخه وېستل کېدل، او شهادتنامو یې په غربي نړۍ کې خپل (قبولیت) له لاسه ورکاوه.

پورتنیو حقیقتونو ته په پام سره ویلی شو چې رسمي تعليمي نظام په اسلامي نړۍ کې د غرب تر ټولو خطرناکه وسیله ده. او تر څو چې دغه وسیله د غرب په خوښه چلېږي نتایج به یې هم هغه ډول راوځي چې غرب یې غواړي.

په اسلامي نړۍ کې د غرب لپاره د غربي ډوله تعليمي نصاب او نظام د افادیت په اړه د امریکا یو مهم پالیسي جوړوونکی شخصیت دواشنگټن د نږدې ختیځ لپاره دسټراتیژیکو مطالعاتو دانستیتیوټ پخواني مدیر (رابرټ سوتلوف) چې د امریکا حکومت ته د اسلامي هېوادونو په اړه پالیسي جوړوي او د امریکا د نویو محافظه کارانو (مسیحي افراطیانو) له ډلې څخه دی په اسلامي نړۍ کې د تعلیم په اړه وایي :

په عربي او اسلامي نړۍ کې امریکایي تعليمي ادارې یوازې د لوړې سويې تعليمي ادارې ندي، بلکې هغه د عربي او اسلامي ټولنو د امریکایي کولو لپاره د امریکا د استراتیژیکې جگړې سړي (پټ) لښکر دی).

د (رابرټ سوتلوف) دغه امریکایي پټ لښکر رښتیا هم ټوله اسلامي نړۍ له جگړې پرته د امریکا لپاره فتح کړه، ځکه چې دغه تعليمي نظام د مسلمانانو له نویو نسلونو څخه حقيقي اسلام پټ کړ، او د هغه پر ځای یې داسې یو څه د اسلام په نامه ورته معرفي کړل چې هغه یا اصلاً اسلام ندی، او یا یو تحریف شوی، مسخ شوی او د غرب په خوښه برابر شوی اسلام دی.

غرب د مسلمانانو د تعليمي نصابونو په بدلولو کې د روسانو په څېر له بېرې کار نه اخلي، بلکې د هغه انگریزي

متل مطابق چې وایي : (کار په کراره کوه خو پداسې شکل چې تاثیر یې يقيني وي) په کراره او تدریج سره د مسلمانانو د تعلیم او تربیې نصابونه بدلوي.

غربي استعمارګرو هېوادونو د (یونیسکو) او نورو مؤسساتو په توسط د اسلامي هېوادونو په نصابونو او تعليمي نظام کې څو اساسي تغیرونه راوستل چې ځینې یې په لاندې ډول دي:

۱ - په مسلمانو هېوادونو کې د غربي ژبو او ادبیاتو خپرول او بیا همدغه ژبې د تعلیم او سیاست ژبې ګرځول. غرب لدې لارې خپل ټول سیاسي، اجتماعي، اخلاقي او فلسفیانه مفاهیم او نظریات د مسلمانانو د نوي نسل مخې ته کېښودل، او نوی نسل یې ورباندې له اسلام، اسلامي تاریخ، اسلامي تمدن او اسلامي ټولنیزو ارزښتونو مصروف کړ، چې په نتیجه کې غربي فرهنگ او معلومات ورته اصل وګرځېدل، او اسلامي معلومات ورته داسې یو څه وګرځېدل چې د دوی په اند په عملي ژوند او پرمختګ پوري اړه نه لري.

۲ - په نصابونو کې د دیني او اسلامي ټولنیزو مضامینو اندازه لږ کړای شوه، او د هغو پر ځای رسم، هنر، غربي ډوله مدني او اجتماعي زده کړو او د غرب تاریخ او پرمختګونو ته ځای ورکړ شو.

۳ - د ژبې او ادبیاتو کتابونه یې له دیني موادو او مفاهیمو خالي کړل، او دیني مفاهیم یې په بې کیفیته، بي روحه او بې واقعیته شکل یوازې د (دینیاتو) په کتابونو کې محدود کړل.

۴ - له نصابونو څخه داسلام فتوحات، پر نړۍ د اسلامي تمدن احسانونه او د اسلام د مشاهيرو په هکله معلومات لیرې شول، او پر ځای یې د اروپا او امریکا تاریخ، د غرب لشکر کشۍ، د غرب مشاهير، فیلسوفان،

شاعران، مخترعين، سياسي مشران او پوځي افسران د مسلمانانو نويو نسلونو ته د (ماډل) په حيث معرفي شول.

د غرب دې ټولو تعليمي هڅو اسلام په يوه نيمگړي، تحريف شوي او بېرته پاتې شکل نوي نسل ته تقديم کړ، چې نتيجه يې له اسلام سره د نوي نسل په (بې رغبتۍ) کې راووتله. او دا طبيعي خبره ده چې که يو څوک د يو څه په اړه بې رغبت وي نو ولې به له هغه څخه د دفاع په لار کې قربانۍ ته حاضرېږي؟

د شلمې پېړۍ له پيل راهيسې چې امريکا پر اسلامي نړۍ او په عمومي ډول پر شرق د تسلط کومې هڅې پيل کړې دي په هغو کې يې په مسلمانانو کې د سيکولر (لادين) تعليم د مسلط کولو خطرناکې هڅې هم پيل کړې دي چې پدې کار کې تر اروپايي استعماري هېوادونو هم ډېر مخه تللې ده.

امريکايانو د اسلامي نړۍ د تعليم او تربيه تقريبا ټول وزارتونه دېته اړويستلي دي چې خپل نصابونه، لوائح، قوانين او تعليمي ماحول پر سيکولر (په دين نه ولاړ) بنسټونو ودروي، ځکه هغوی پوهېږي چې همدا دين دی چې خلك د غرب د ملحدو نظرياتو او د استعمار د امپريالستي پراخ غوښتنې په خلاف دروي او د مقاومت توان وربښي.

امريکا د افغانستان له اشغالولو وروسته دلته هم همدغه چاره تر سره کړه، او د خپل اشغال په وخت کې يې درې ځلې د افغانستان تعليمي نصاب تبديل کړ، او په هر ځل تبديلي کې يې په تدريج سره هغه مضامين ورڅخه وويستل چې زده کوونکو ته يې د حقيقي اسلام، جهاد، دفاع، آزادۍ او له کفارو څخه د کرکې کولو مفاهيم ورتلقينول. او د دې مفاهيمو پر ځاي يې په سيستماتيک ډول داسې مفاهيم ورکې راوستل چې نوی

نسل د جهاد او دفاع له روحيې څخه محروموي، او په لاشعوري ډول يې له غرب سره په هرڅه کې پيوند اخيستلو ته هڅوي.

امريکا د افغانستان له اشغالولو وروسته د افغانستان تعليمي نصاب د اهدافو مطابق تيار کړ، خو د ډېر تأسف ځای دا دې چې امريکا او غرب خپل تعليمي او فکري جنايات دلته د هغو خلکو په توسط تر سره کړل چې يو وخت يې ځانونه مجاهدين، اخوانيان، اسلامي فرهنگيان او د (نړيوال اسلامي حرکت!!!!؟) منسوبين گڼل، خو نن د همدغو جنايت کارو نومونه د مؤلفينو، مشاورينو او د تعليمي نصاب د پروژې د مشرانو په حيث د هغو کتابونو پر پشتيو ليکل شوي چې د (نبراسکا) د امريکايي پوهنتون تر څارنې لاندې جوړ شوي، د (USAID) لخوا يې بوديجه برابره شوي، او د (آيساف) له لوري چاپ شوي، او دتدريس لپاره د تعليم او تربيه د وزارت په اختيار کې ورکړل شوي دي.

دغه خلک ښايي د خلکو په سترگو کې خاورې واچوي او و وايي چې يو عصري متوازن او له اسلام سره برابر نصاب يې جوړ کړی دی، خو دوی په حقيقت کې هغه نصاب جوړ کړی چې د صليبي جگړې اعلانوونکي (جورج بوش) هغه خپل ملت ته په افغانستان کې د خپلې يوې بريا په حيث اعلان کړ او ويې ويل:

“And before the end of the year, we'll have sent almost ۱۰ million of them [that is, new textbooks] to the children of Afghanistan. These textbooks will teach tolerance and respect for human dignity instead of indoctrinating students with fanaticism and bigotry.”

— George W. Bush, “Weekly Radio Address,” March ۱۶, ۲۰۰۲

د کال تر ختمېلو مخکې به موږ د افغانستان ماشومانو ته تقريباً لس مليونه درسي کتابونه ورلېږلي وي. دغه کتابونه به هغوی ته (د نورو په مقابل کې) زغم او د توندلاريتوب او تعصب پر ځای د انساني کرامت احترام ورزده کوي).

دا خو لا د هغه نصاب اړه خبره وه چې امريکا په اول ځل د (کرزي) حکومت ته تيار کړی وو او ډېرې تبديلی يې لا ورکې نه وې راوستلې. تر هغه وروسته افغاني نصاب دوه ځله بيا د امريکايي مشاورينو تر څارنې لاندې د اسلامي او جهادي مفاهيمو له مفرداتو او تاثيراتو څخه محروم شو، او پر ځای يې د غربي فرهنگ تاثيرات او مفاهيم ورکې ځای پر ځای شول.

د تعليم د لادينې کولو لارې چارې :

غرب په پيل کې له لاندې يادو شويو دوو لارو په مسلمانانو هېوادونو کې د تعليم د لادينې کولو هڅی شروع کړې:

اول: غربي هېوادونو د يوې منظمې استراتېژۍ له مخې هغه مسلمان ځوانان چې غرب ته د علومو د زده کړې لپاره ورغلي وو د علومو ترڅنگ په غربي فرهنگ او مادي فلسفه هم وروزل. دغو هېوادونو له بېلابېلو لارو او سکالرشپونو ذهين او با استعداد ځوانان وروغوښتل، او له فراغت وروسته يې په خپلو مستعمره هېوادونو کې د چارو واگي ورسپارل، چې هغوی بيا خپله هماغه غربي نظريه دلته پلې کړه، او د خپلو هېوادونو تعليمي نصابونه يې پر هماغو غربي نظرياتو ودرول چې دوی هلته منلي ول.

دوهم: استعماري هېوادونو په خپلو مستعمراتو کې داسې مکتبونه، پوهنتونونه او تعليمي اداري جوړې کړې چې نصاب، استاذان، لوائح، قوانين او هر څه يې په

مستقيمې توگه د مستعمرينو له لوري پر مخ بيول کېدل، خو د دغو ادارو متعلمين يې د تر اشغال لاندې هېوادونو د متنفذو کورنيو او چارواکو اولادونه ول چې په طبيعي ډول به په نظام او حکومت کې مطرح کېدل.

دغو دواړو چارو داسې تعليمي چارواکي، استاذان او مفکرين رامنځته کړل چې له اسلام سره دښمني او د مادي ژوند فلسفه يې په سيستماتيک ډول له غربيانو څخه په ميراث اخيسې وه، او د هغې لپاره کار او مبارزه يې د پرمختگ او (رونې اندې توب) تر عنوان لاندې خپل افتخار باله.

د غرب تعليمي مشاورين او ماهرين :

په ټولو اسلامي هېوادونو کې استعماري هېوادونو خپل تعليمي ماهرين او مشاورين د مختلفو فشارونو او يا د تعليم لپاره د مالي مرستو په ورکولو او نورو لارو په کار وگومارل چې له تعليمي نصابونو څخه هر هغه څه وباسي چې د استعماري هېوادونو د اهدافو د تحقق په لار کې خنډ گرځي، چې په لومړۍ قدم کې يې اسلامي تاريخ او بيا وروسته د قرآن ايتونه، نبوي احاديث او ټول ايديالوژيک مضامين يا په مکمل ډول له نصابه و وايستل، او يا يې په مسخه شوي او نيمگړي ډول او په بې اهميته شکل کې متعلمينو ته وړاندې کړل. خو د دې کار په مقابل کې يې د غربي نړۍ سياسي، اقتصادي، فکري او اخلاقي ارزښتونو ته په پراخه پيمانه په نصاب کې ځای ورکړ، او کوبښن يې وکړ چې متعلمينو ته غرب د يوې (نمونه) ټولنې په حيث ور وپيژنی، چې د دې کار نتيجه له شرق او اسلام څخه د يوه کرکجن خو په غرب او غربي ارزښتونو د مين نسل په شکل کې راووتله.

د هرې تعلیمي ادارې پورې او ځوانان له خپل ماحول څخه رنگ اخلي، او په هماغو معیارونو ځان برابروي چې په خپل ماحول کې یې ویني.

نن ورځ په اسلامي نړۍ کې د استعمار د شاگردانو په لاس جوړو شویو تعلیمي ادارو په پوره ډول د غربي هېوادونو د کلتور او ژوندبڼې د نندارتونونو شکل غوره کړی دی. د دې لپاره چې د تعلیمي ادارو محیط په ټولیزه توګه له اسلام او اسلامپالنې څخه محروم شوی وي په ټولو تعلیمي ادارو او د هغو په لیلیو کې د مسجدونو جوړول هېڅ په پام کې ندي نیول شوي، ځکه چې تعلیمي مسئولین په تعلیمي ماحول کې د مسجدونو له رول او تاثیر څخه په وېره کې دي.

د افغانستان په ټولو پوهنتونو او لیلیه لېسو کې یو اساسي مسجد هم ندی ودان شوی، خو په مقابل کې په هر پوهنتون او لیسه کې د سینما او تياتر اسانتیاوې په نظر کې نیول شوې وې، او په هغو کې د زده کوونکو او ځوانانو لپاره د غریبانو د لویدلي او حیواني فرهنگ فلمونه او ډرامې ښودل کېدلې. همدغه سبب و چې په پوهنتونونو کې د پوهانو، مخترعینو او محققینو پر ځای زموږ له تعلیمي ادارو او پوهنتونونو څخه کمونستان، شعله یان، ستمیان، افغان ملتیان او نور د نشنلستي افکارو لرونکې څېرې ټولنې ته راووتلې، چې هېواد ته یې پردي افکار راوارد کړل، او بیا یې د زور او جبر له لارې پر خلکو ور وټپل، چې په نتیجه کې یې د افغانانو ډاډمن ژوند د انقلابونو، کودتاګانو او اضطرابونو په طوفان کې تباہ او برباد شو.

په اسلامي نړۍ کې د تعلیمي ماحول د لا خرابولو لپاره د نجونو او هلکانو ترمنځ د مخلوط تعلیم سلسله

رواج کړای شوه چې مسلمانې ټولنې یې له خطرناکو عواقبو سره مخ کړې. د نجونو او هلکانو ګډ تعلیم په حقیقت کې د غرب د شیطاني دامونو په سلسله کې تر ټولو خطرناک دام وو چې په اسانۍ یې ورکې په ملیونونو پېغلې او ځوانان ښکار کړل. دغه کار نه یوازې دا چې د اسلامي ارزښتونو پر ضد یو اقدام ؤ، بلکې د تعلیم او تربیې په خلاف هم یوه نا اعلان شوې پټه جګړه وه، او دا ځکه چې پېغلې او ځوانان د خپل انساني فطرت د تقاضا پر اساس د عمر په دغه مرحله کې د (جنس) خوا ته ډېر میلان ښکاروي، او تر بل هر کار یې توجه دې خواته ډېره وي.

له بلې خوا مېډیا، نصاب، بې لارې ادبیات او د مخنیوونکو قوانینو نشتوالی دغه ډول تمایلاتو ته نوره هم هوا ورکوي چې په نتیجه کې یې ځوانان له علم څخه پاتې او په عشق او عاشقینو کې اخته کېږي.

که وغواړو چې په رښتیا سره مو تعلیم د پرمختګ او انکشاف په لور حرکت وکړي، او په دغه ډګر کې افغانان هم د نورې نړۍ د سیالۍ جوګه شي نو باید تعلیم او تعلیمي ادارې له بې دینۍ (سیکولریزم) او پردي پالنې څخه پاکې شي، او د اسلام د مترقي تمدن پر اساساتو ودرول شي، ځکه چې د قرآن کریم تر ټولو لومړي آیتونه د علم او قلم په اړه نازل شوي دي، او دا هم ښکاره خبره ده چې اسلامي تمدن چې انساني نړۍ ته کوم مترقي فرهنگ متعارف کړی هېڅ بل دین او مذهب یې ساری نه لري.

د مرحوم ملا

الله داد "طبيب"

ژوند ته ګټنه

عبدالرؤف حکمت

عالم و نو ځکه يې لومړنۍ زده کړې هم له خپل پلار څخه ترلاسه کړې، وروسته د شاوليکوټ په ويان سيمه کې د مولوي عبدالاحد مدرسې ته لاړ او تر پنځلس کلنۍ پورې يې همالته ديني تعليمات تعقيب کړل.

نوموړی د پنځلس کلنۍ په عمر د ديني زده کړو لپاره کندهار ښار ته راغی او په ښار کې يې د حافظ عبدالکريم صاحب په مدرسه کې ديني زده کړو ته دوام ورکړ، حافظ عبدالکريم يو بااحساسه او جهاد پروره شخص و، چې وروسته په کندهار کې د کمونيزم په وړاندې لومړنی مسلح جهاد هم دده لخوا پيل شو، له حافظ عبدالکريم صاحب سره اوسيدو د ملا الله داد طبيب په شخصيت ژور اغيز وکړ او په نوموړي کې يې د جهاد جذبه راوينه کړه.

په افغانستان د کمونيستي واکمنۍ په اوائلو کې هغه وخت چې په جنوبي ولاياتو کې جهاد لانه و پيل شوی خو د هيواد په نورو سيمو کې جهادي فعاليتونه پيل شوي وو، نوموړی د حافظ عبدالکريم لخوا د جهادي خدمت په بهير کې هرات ولايت ته واستول شو، کله چې د ۱۳۵۷ هـ ش کال د حوت په ۲۴ په هرات ولايت کې ستر اولسي- جهادي قيام وشو ملا الله داد طبيب هم د يوه ځوان او زړور مجاهد په حيث ددې قيام برخوال و، چې له دښمن سره په جگړه کې ټپي او بيا په ډير سخت حالت کې د نورو مجاهدينو لخوا د

د ۱۴۳۷ هـ ق کال د صفر المظفر په ۱۵ مه نيټه د اسلامي امارت د کابينې پخوانی غړی او د روس ضد جهاد د مهال وتلی مجاهد ملا الله داد طبيب د هجرت په ديار کې د معدې د سرطان ناروغۍ له امله خپل روح د ارواحو مالک ته وسپاره او له دې فاني دنيا يې سترگې پټې کړې.

ملا الله داد طبيب چې د اسلامي امارت يو له مقدمو او مهمو افرادو څخه و او څو کاله د افغانستان د مخابراتو د وزير په حيث پاته شوی و په دې سربيره په شخصي- لحاظ هم د ښه شخصيت او مؤمن کرکټر خاوند و چې په وفات يې ډير زړونه غمجن شول. په لاندې کرښو کې د نوموړي ژوند او کارنامو ته لنډه کتنه کوو هيله ده دنوموړي مرحوم د ياد تازه کولو تنده مو پرې ماته شي.

له پيدايښته تر وفاته

ملا الله داد طبيب د ملا ولي محمد زوی د سرفراز لمسی په قوم پښتون/ کاکړ د کندهار ولايت د ارغنداب ولسوالۍ د سردې د کلي اوسيدونکی و.

نوموړی له اوس نه شپيته کاله وړاندې په ۱۳۷۷ هـ ق کال کې هغه وخت چې پلار يې مرحوم ملا ولي محمد د شاولي کوټ ولسوالۍ د اخکزو سوزني په سيمه کې ملايي درلوده په ياده سيمه کې دنيا ته راغی، د نوموړي پلار ديني

علاج لپاره ایران ته واستول شو تردې چې هلته يي معالجه وشوه.

په ایران کې له دریو میاشتو تیروولو وروسته ملاالله داد اخند بیرته کندهار ته راغی، دغه وخت په کندهار کې د مجاهدینو یو مهم مرکز په ارغسان کې د حافظ عبدالکریم صاحب جهادی قرارگاه وه، ملاالله داد اخند دغه جهادي مرکز ته ورغی اود حافظ عبدالکریم تر مشرۍ لاندې يي په جهادي مبارزه پیل وکړ.

په سرحدي ولسوالیو کې له بریالیو جهادي عملیاتو وروسته چې د روس خلاف د جهاد په اوج کې حافظ عبدالکریم ارغنداب ته لاړ او د گل کلاچې په سیمه کې په یوه سخته جگړه کې شهید شو ملاالله داد طیب هم ددې جگړې برخوال و، وروسته ملاالله داد طیب د ملا شیرین اخند په جبهه او بیا د ملا عزیزالله په جبهه کې د نظامي قومندان په حیث جهاد ته ادامه ورکړه.

دغه وخت ددوی مراکز په ارغنداب کې و او عملیات يي د کندهار — هرات په لاره، د ښار په مربوطاتو او د دامان ولسوالۍ په مربوطاتو کې ترسره کول، د مرحوم ملاالله داد ورور او د جهاد ملگری ملادادالله وایي چې ملاالله داد یو غښتلی مجاهد و چې یوځل يي په یوه جگړه کې د شورویانو درې ټانگونه په یوازې سر ویشتي او له منځه وړي وو.

د روس ضد جهاد په مهال کله چې په کندهار کې د مجاهدینو د خپل منځي مشکلاتو د حل په موخه یوه عمومي محکمه او نورې د ولسوالیو محکمې جوړې شوې ملاالله داد اخند ته د ارغنداب د محکمې مشري وروسپارل شوه نوموړي څو کاله په ډیر اخلاص دغه خدمت ترسره کړ او بیا د جهاد له وروستیو کلونو د طالبانو د تحریک د پیل تر وخته چې په کندهار کې قومندان بازی او ذات البیني

جگړې روانې وې نوموړی په دنیوي کاروبار یا تجارت بوخت و تر دې چې د طالبانو اسلامي تحریک قیام وکړ او د کندهار له فتحې وړاندې کله چې طالبان په ډنډ کې و نوموړی ورسره یوځای شو، چې بیا د واکمنۍ او جهاد په ټوله دوره کې د امارت یو مخلص خدمتگار پاته شو تر څو يي په همدې لاره کې له اوږده موده زندان تیروولو وروسته د اجل داعي ته لږیک ووايه .

په اسلامي امارت کې خدمت

د طالبانو د تحریک د پیل په مهال ملاالله داد طیب د عالي شوری غړی و او ورسره يي د مالي چارو د مسؤل په حیث هم دنده اجراء کوله، وروسته د کندهار ولایت د گمرک د مسؤل په حیث وټاکل شو چې بیا يي څه موده په هرات ولایت کې هم د گمرک د مسؤل دنده اجراء کړه.

د کابل له فتحې وړاندې ملاالله داد اخند په کندهار کې د مخابراتو د رئیس په حیث دنده اجراء کوله، او کله چې د اسلامي امارت لخوا کابل فتحه شو نوموړی د اسلامي امارت د مخابراتو د وزیر په حیث تعین شو او بیا يي د امریکايي یرغل تر وخته لومړی ډیره موده د مخابراتو د وزیر او په پای کې څه موده د همدې وزارت د معین په حیث دنده اجراء کړه.

ملاالله دادطیب په کابل کې د اسلامي حکومت له پیل سره دمخابراتو وزارت دنده په داسې حال کې په غاړه واخیسته، چې د هیواد د مخابراتي سیستم اتیا فیصده امکانات په داسې ډول له منځه تللي و چې حتی د تېلفوني لین د انتقال پایې هم په برقي اړو باندې غوڅې شوې او د کبار په بیه پلورل شوي وې.

نوموړي د طالبانو د واکمنۍ له پیل سره يي د مخابراتو په برخه کې کار له صفر څخه شروع کړ، په لومړي ځل يي په لویو ښارونو کې د بي سیم او رادیو ریلی زړې دستگاوي

ترميم کړې چې په توسط يې د ولايتي مرکزونو ترمنځ اړيکي فعالې شوې وروسته يې له نړۍ سره د افغانستان د مخابراتي اړيکو دننلولو لپاره په کابل کې د مايکروويف زوړ سيستم فعال کړ چې د ننگرهار او پېښور له لارې يې هيواد له نړۍ سره وتاړه.

خو څرنگه چې د هيواد مخابراتي سيستم ډير زوړ او د استهلاك پړاو يې بشپړ کړی و تردې چې د ترميم لپاره يې پرزې هم نه پيدا کيدلې نو ځکه د اتصالاتو په برخه کې د نويو سيستمونو په فعالولو غور وشو، چې په ټولو لويو ښارونو کې د ډيجيټل تيلفونونو او يا انټرکم شبکې فعالې شوې چې هرې يوې زرگونه لينونه درلودل او هيوادوالو ته يې له کلونو وروسته د تيلفوني اړيکو زمينه برابره کړه.

دغه راز د مخابراتي پرمختگ په برخه کې د نړيوال ستلايت تيلفونونو د گڼ شمير گوشيو جوازات تقسيم شول چې هيوادوالو ته يې د نړيوالې مخابراتي په برخه کې لوی سهولت رامنځ ته راكړ، په دې سربيره د هغه مهال د مخابراتو وزارت يو لوی پلان د عامو مبايل تيلفونونو د شبکو فعاليت و، چې د ملا الله داد اخند په ابتكار يې له يوه امريكايي خصوصي شركت سره تړون لاسليك او په لومړي پړاو کې د ۳ لکه مبايل سيم کارتونو د تقسيم په پروژه تعهد وشو چې دغه پروژه به د افغان بي سيم په نوم د يوه سهامی شرکت لخوا اجراء کيدله چې اتيا فيصده ونډه د کمپنيو او شل فيصده يې د مخابراتو د وزارت وه، امريكايي ظالمانه بنديزونو او د ملل متحد د امنيت شورا بې انصافه پريکړو د طالبانو د گڼو نورو انكشافی پروژو غوندې دا پروژه هم معطله کړه، تردې چې له امريكايي يرغل وروسته يې د بنديزونو له پورته کيدو سره په هماغه نوم پروژه تطبيق شوه چې اوس د گرځنده اتصالاتو په برخه کې پيشرفت د افغانستان تر ټولو مثالي پرمختگ بلل کيږي، هغه چې

کريډيټ يې د کرزي حکومت او دمخابراتو وزير اميرزي سنگين ته ورکول کيږي په داسې حال چې په دې برخه کې لومړنی او بنيادي کار د هيواد او مؤمن اولس د يوه گمنام خادم مرحوم طبيب صاحب لخوا ترسره شوی و.

د مرحوم طبيب صاحب شخصيت او د ژوند وروستي کلونه

له امريكايي يرغل وروسته نوموړی له خپلې کورنۍ سره پاکستان ته لاړ او هلته يې د هجرت له سختو سره مخفي ژوند غوره کړ، خو هميشه له مجاهدينو سره په رابطه کې و او د خپل توان په اندازه خدمت يې ترسره کاو.

د امريكايي يرغل په لومړنيو کلونو کې چې د اسلامي امارت په منسوبينو او مجاهدينو د دښمن لخوا د ژوند کړۍ ډيرې تنگه شوې وه، له يوې خوا د امريکا په مشرۍ نړيوال ايتلاف نيول، وژل او تعذيبول او له بلې خوا په هيواد کې دننه او گاونډيو ملکونو کې هم ورته خطرات متوجه و او يو په بل پسې نيول کيدل او امريکايانو ته سپارل کيدل، ملا الله داد طبيب په همدې حالاتو کې همدا د سختو ژوند غوره کړ او د امريکايانو د تسليمۍ او ورسره د ملگرتيا غوښتنې يې قبولې نکړې، تردې چې يوځل د امريکايانو مشر گوداگي حامدکرزي د نوموړي تيلفوني خبر پيدا کړي و ، تيلفون يې ورته وکړ او به ډير مهارت او مکړي ورته وويل چې تاسو هيواد ته خدمت کړی، که تاسو کابل ته راشئ نو بيرته پخوانۍ د وزارت دنده به درته وسپارل شي او ژوند به مو خوندي وي.

خو ملا الله داد طبيب ورته په ځواب کې وويل چې تاسو ادرس خطا کړی او غلط اټکل مو کړی، موږ دا جهاد او مبارزه ددې لپاره نه کوله چې د کفر تر څغ لاندې وزارت او منصب پيدا کړو، موږ د غلامۍ له ژونده په ازادانه مرگ

خوشاله يو، موږ چې هيواد ته خدمت کاوو د اسلامي نظام تر سيوري لاندې مو کاوو، د کفري اشغال ترسيوري لاندې وظيفه اجراء کول خدمت نه بلکې له دين او اولس سره لويه غداري ده.

ملا الله داد طبيب وروسته د پاکستان د حکومت لخوا رنيول شو چې ۵ کاله دوه مياشتې په کويته او ۱۴ مياشتې په اسلام اباد کې په داسې حال کې بندي وساتل شو چې شپږ کاله يې له کورنۍ سره هيڅ حال احوال نه و او نه يې هم څوک له مرگ او ژوند څخه خبر و.

نوموړي ته د بند په دې شپږ نيم کلنه دوره کې د معدې سرطان ناروغي عارضه شوه، چې له راخلاصيدو وروسته يې معالجه پيل کړه خو گټه يې ونه کړه تر دې چې له زندان وروسته له درې کاله ژوند تيرولو وروسته د ۱۴۳۷ هـ ق کال د صفر المظفر په ۱۵ نيټه د جمعې په مبارکه شپه وفات او د کندهار په ارغنداب کې په خپله پلرنۍ هديره کې خاورو ته وسپارل شو.

دمرحوم ملا الله داد طبيب په اړه دده کشر- ورور ملا دادالله وايي چې نوموړی پاک نفسه او مجاهد سړی و، الله تعالی ورته ستر استعداد، ذهانت او ښه علم ورکړی و، نوموړی له روسانو او کمونيستانو سره په جگړو کې يوځل په هرات او دوه ځله په کندهار کې ټپي شوی و، د دنيايي متاع شوق يې نه درلود، نوموړی د روس ضد جهاد په مهال په کندهار کې د ملا عزيزالله د جبهې نظامي قومندان و خو کله چې له دې جبهې څخه تلو نو ټولې وسلې يې ورته وسپارلې او حتی يوه تفنگچه يا کارتوس يې هم قبول نه کړ او خپل د جبهې مشر ته يې وويل چې ما جهاد د الله تعالی د رضا لپاره کړی هماغه اجر مې بس دی په يوه څادره کې ورته راغلی وم او په همدې څادره کې بيرته درنه ځم.

د اسلامي امارت پخوانی د کابينې غړی او د فرهنگي کميسيون مشاور ملا سعد الدين سعيد چې ډير وخت له ملا الله داد طبيب سره نږدې پاته شوی وايي: مرحوم طبيب صاحب ډير عابد انسان و، که په کابل کې د وزارت په مهال ويا د هجرت د ډار او سختۍ په ماحول کې نوموړی به پنځه وخته لمانځه ته مسجد ته تلو او کله يې هم په کور کې فرضي لمونځ نه اداء کاوو.

څو ډير ښه عادات يې درلودل چې هميشنې معمول يې و، يو دا چې سهار به ډير وختي راوينښده د تهجد لمونځ يې کاوو او بيا د سهار د لمانځه تر وخته په اذکارو مصروف و، د اشراق لمونځ يې هم معمول و او بل دا چې د مسلمان له غيبت او بدگويي نه يې ډير به ټينگه ځان ساتلی و.

د ملا الله داد طبيب د وفات په اړه د افغانستان د اسلامي امارت په خپاره کړي رسمي تعزيتي بيان کې راغلي:

په ډيري خواشينۍ سره مو خبر ترلاسه کړ چې د افغانستان اسلامي امارت د مخابراتو پخوانی وزير محترم ملا الله داد طبيب د سرطان د ناوړغۍ له کبله د تيري جمعې په شپه په حق ورسيد او جنازه يې په خپل پلرني ټاټوبي کې خاورو ته وسپارل شوه.

انا لله وانا اليه راجعون!

اسلامي امارت د محترم ارواښاد ملا الله داد طبيب صاحب د خدمتونو قدرداني کوي، د نوموړي د فراق په غم کي يې له کورنۍ سره ځان شريک گڼي، الله تعالی دي مرحوم ته جنت الفردوس، کورنۍ او دوستانو ته يې دي صبر جميل ورپه برخه کړي. امين

د افغانستان اسلامي امارت

۱۶/۲/۱۴۳۷ هـ ق

قوانین

خانه ی مسلمان

گشتن از هرآنچه از آن نهی کرده باشد، که خداوند متعال اینگونه می فرماید: {وما آتاکم الرسول فخذوه وما نهاکم عنه فانتهوا} [الحشر: ۷] معنی آیه ی شریفه: «و آنچه را پیامبر [او] به شما داد آن را بپذیرید و از آنچه شما را باز داشت بازایستید».

- به جا آوردن نمازهای پنجگانه و پابندی و مداومت بر ادای آن ها در وقت معین خود. خداوند متعال می فرماید: {إن الصلاة كانت علی المؤمنین کتاباً موقوتاً} [النساء: ۱۰۳] معنی آیه: «همانا که نماز بر مؤمنان در اوقات معین مقرر شده است».

- ادای حق خداوند در مال و دارائی های خویش بوسیله ی دادن زکات و صدقات، پروردگار متعال می فرماید: {والذین فی أموالهم حق معلوم . للساءل والمحرور} [المعارج: ۲۴-۲۵] یعنی: «و همانان که در اموالشان حقی معلوم است* برای سائل و محروم».

- گرفتن روزه ی ماه مبارک رمضان، خداوند متعال فرموده است: {یا ایها الذین آمنوا کتب علیکم الصیام کما کتب علی الذین من قبلکم لعلکم تتقون} [البقره: ۱۸۳] یعنی: «ای کسانی که ایمان آورده اید روزه بر شما مقرر شده

خانه ی مسلمان براساس دسته ای قوانین استوار می باشد که باعث استحکام آن شده و مسیر زندگانی افراد آن را تنظیم می نماید. به این ترتیب این خانه ها از خانه های دیگر بازشناخته می شوند و قوانین آن برگرفته از قرآن کریم و سنت نبوی شریف و سیره ی پیامبر صلی الله علیه و سلم، و حیات صحابه و تابعین می باشد.

مهم ترین ارکان این قوانین عبارتند از:

- داشتن ایمان واقعی به خداوند سبحان و اخلاص مورد لزوم این ایمان، خشیت همیشگی و تقوای خداوند و اجرای اوامر و پرهیز از نواهی او و ذکر و یاد بسیار پروردگار.

- ایمان به ملائکه ی خداوند و کتاب هایش، ایمان به پیامبران و روز آخرت و قضاء و قدر الهی، خداوند متعال می فرماید: {آمن الرسول بما أنزل إلیه من ربه والمؤمنون کل آمن بالله وملائکته وکتابه ورسوله لا نفرق بین أحد من رسله} [البقره: ۲۸۵] یعنی: «پیامبر (خدا) بدانچه از جانب پروردگارش بر او نازل شده است ایمان آورده است، و مؤمنان همگی، به خدا و فرشتگان و کتاب ها و فرستادگانش ایمان آورده اند».

- ایمان به رسول خدا صلی الله علیه و سلم و پابندی بر سنت او، عمل نمودن به آنچه بدان امر فرموده و دور

است همان گونه که بر کسانی که پیش از شما [بودند] مقرر شده بود باشد که پرهیزگاری کنید.»

- رهسپار شدن برای به جای آوردن فریضه ی حج در صورت توان و استطاعت. خداوند متعال می فرماید: {وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا} - [آل عمران: ۹۷] یعنی: «و برای خدا حج آن خانه بر عهده مردم است [البته بر کسی که بتواند].»

- رابطه ی زناشویی بر مدار آرامش، دوستی و مهرورزی برقرار می گردد، خداوند باری تعالی در قرآن کریم اینگونه بیان می فرماید: {وَمِنْ آيَاتِهِ اَنْ يَخْلُقَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا لَتَسْكُنُوْا اِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُوْنَ} [الروم: ۲۱] یعنی: «و از نشانه های او اینکه از [نوع] خودتان همسرانی برای شما آفرید تا بدانها آرام گیرید و میانتان دوستی و رحمت نهاد آری در این [نعمت] برای مردمی که می اندیشند قطعاً نشانه هایی است.» زن و شوهر باید برای زندگی مشترک خویش قوانینی را وضع کنند و پایه و اصولی را برای تفهم مشترک میان خویش و در جهت تداوم دوستی، عشق و مهر و محبت و همچنین برای رسیدن به خوشبختی بنیان بنهند.

- مرد در منزل خویش حق سرپرستی دارد، خداوند متعال می فرماید: {الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللّٰهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا اَنْفَقُوا مِنْ اَمْوَالِهِمْ} [النساء: ۳۴] یعنی: «مردان سرپرست زنانند به دلیل آنکه خدا برخی از ایشان را بر برخی برتری داده و [نیز] به دلیل آنکه از اموالشان خرج می کنند.»

- رعایت حقوق و وظایف مشترک بین مرد و زن در منزل، رسول خدا صلی الله علیه و سلم می فرماید: (الرجل

راعٍ فى أهله وهو مسئول عن رعيته، والمرأه راعيه فى بيت زوجها، وهى مسئوله عن رعيته) یعنی: «مرد، مسئول خانواده و زیر دستانش می باشد. زن در خانه شوهر، مسئول زیر دستان خود است.» [متفق علیه]

- پایبندی زن در به جا آوردن حق و حقوق شوهر بر وی و اطاعت از او، پیامبر صلی الله علیه و سلم فرموده اند: (إيها امرأه ماتت وزوجها عنها راضٍ دخلت الجنة) یعنی: «هر زنی که بمیرد و شوهرش از او راضی باشد، به بهشت داخل می گردد.» [الترمذی]

- حس تعهد پدر خانواده به برآوردن حق و حقوق همسرش با معاشرت و برخورد نیکو و پاکدامن نگاهداشتن وی (با ارتباط زناشویی با وی) و برعهده گرفتن خرج و مخارج او، رسول خدا صلی الله علیه و سلم می فرماید: (إذا أنفق المسلم نفقه على أهله وهو يحتسبها: كانت له صدقه) یعنی: «اگر مسلمان، به نیت ثواب به خانواده اش، انفاق نماید، برایش صدقه، محسوب می شود.» - [متفق علیه]

- احساس مسئولیت والدین در مورد مراقبت از فرزندان، تربیت نیکوی آنان و آموختن مسائل دینی به ایشان، پیامبر خدا صلی الله علیه و سلم فرموده است: (مروا أولادكم بالصلاه وهم أبناء سبع سنين، واضربوهم عليها وهم أبناء عشر سنين . وفرقوا بينهم فى المضاجع) یعنی: «اولاد خود را در هفت سالگی به نماز امر نموده و از ده سالگی به نماز امر نموده و آنها را بخاطر ترک نماز بزنید و خوابگاهشان را جدا کنید.» [ابوداود]

- پایبندی فرزندان به نیکی با والدین و اطاعت از آنان در آنچه مورد رضای پروردگار باشد، خداوند متعال می فرماید: {وقضى ربك ألا تعبدوا إلا إياه وبالوالدين

إِحْسَانًا]_ [الإِسْرَاءُ: ۲۳] یعنی: «و پروردگار تو مقرر کرد که جز او را میپرستید و به پدر و مادر [خود] احسان کنید.»

- نگه داشتن پیوند با خویشان و نیکی با نزدیکان و دوستان، خداوند باری تعالی فرموده است: {وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ} [النساء: ۱] یعنی: «و از خدایی که به [نام] او از همدیگر درخواست می کنید پروا نمایید و زنهار از خویشاوندان مبرید.» و رسول خدا صلی الله علیه و سلم نیز سفارش نموده اند که: (مَنْ سَرِهَ أَنْ يُسَيِّطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ، وَأَنْ يُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ، فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ) یعنی: «کسی که دوست بدارد اینکه روزی اش فراخ گردیده و عمرش طولانی گردد، باید صلهء رحمش (پیوستگی با نزدیکان) را پیوسته بدارد.» [البخاری] باز آنحضرت صلی الله علیه و سلم چنین فرموده است: (مَنْ أَبْرَ الْبِرَّ أَنْ يَصِلَ الرَّجُلُ وَدَّ أَبِيهِ) معنی حدیث: «بهترین احسان اینست که شخص دوستی پدرش را استمرار دهد با دوستان پدرش و با دوستان پدرش پیوستگی کند.»_ [مسلم و الترمذی]

- پابندی به حق و حقوق همسایه، پیامبر صلی الله علیه و سلم می فرماید: (ما زال جبریل یوصینی بالجار حتی ظننتُ أنه سیورثه) یعنی: «همیشه جبرئیل علیه السلام مرا در مورد همسایه توصیه می نمود، تا اینکه گمان کردم شاید همسایه از همسایه میراث ببرد.» [متفق علیه]

- شناخت برتری و امتیازات شایسته ی هر کس و احترام نهادن به بزرگ ترها، رسول خدا صلی الله علیه و سلم می فرماید: (لیس منا من لم یرحم صغیرنا و یعرف شرف کبیرنا) یعنی: «کسی که به کوچک ما رحم نکرده و به شرافت بزرگ ما آشنا نباشد، از ما نیست.»_ [ابوداود و الترمذی]، همچنین آنحضرت صلی الله علیه و سلم فرموده

است: (أَنْزَلُوا النَّاسَ مَنَازِلَهُمْ) یعنی: «هر کسی را به جایگاهش قرار دهید.» [ابوداود]

- آراستگی به شکیبایی در برابر دشواری ها و مصیبت ها در تمام جوانب زندگی، خداوند متعال چنین می فرماید: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ} [البقره: ۱۵۳] یعنی: «ای کسانی که ایمان آورده اید از شکیبایی و نماز یاری جوید زیرا خدا با شکیبایان است.»

- راستی در معامله و سخن گفتن، پیامبر خدا صلی الله علیه و سلم می فرماید: (إِنْ الصَّدَقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنْ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ) یعنی: «همانا راستگویی، انسان را بسوی نیکی، رهنمون می شود. و نیکی، انسان را به بهشت می رساند.» [متفق علیه]

- توکل بر خداوند و اعتماد به او، خداوند سبحان در قرآن کریم فرموده است: {وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ}_ [الطلاق: ۳] یعنی: «و هر کس بر خدا اعتماد کند او برای وی بس است!»

- استقامت بر مسیر خداوند، پروردگار متعال می فرماید: {فَاسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتُ} [هود: ۱۱۲] یعنی: «پس همان گونه که دستور یافته ای ایستادگی کن.»

- شتافتن به سوی کارهای نیک و اعمال صالح، خداوند متعال می فرماید: {فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ} [المائدة: ۴۸] یعنی: «پس در کارهای نیک بر یکدیگر سبقت گیرید.»

- اجتناب از بدعت و امور منکر، پیامبر خدا صلی الله علیه و سلم می فرماید: (مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ؛ فَهُوَ رَدٌّ) یعنی: «کسیکه در این امر "دین ما" چیزی را بیافزاید که از آن نیست مردود است.» [متفق علیه]

- همکاری در کارهای نیک و خداترسی؛ در تمام امور زندگی. خداوند متعال می فرماید: {وتعاونوا علی البر والتقوی}. [المائدة: ۲] یعنی: «و در نیکوکاری و پرهیزگاری با یکدیگر همکاری کنید.»

- سعی در خیرخواهی و نصیحت و امر به معروف و نهی از منکر، رسول خدا صلی الله علیه و سلم فرموده اند: (الدین النصیحه) معنی حدیث: «دین یعنی خیرخواهی!» [مسلم]

- خودداری از ظلم و ستم، پیامبر صلی الله علیه و سلم می فرماید: (اتقوا الظلم، فإن الظلم ظلمات یوم القیامه) یعنی: «از ظلم بترسید، زیرا ظلم تاریکی های روز قیامت است.» [مسلم]

- پرده پوشی از عیوب دیگران و پاسداشتن حریم آنان، رسول بزرگوار اسلام صلی الله علیه و سلم می فرماید: (لا یستر عبدٌ عبدًا فی الدنیا، إلا ستره الله یوم القیامه). یعنی: «نمی پوشاند بنده ای (عیب های) بنده ای دیگر را مگر اینکه خداوند در روز قیامت (عیب های) او را می پوشاند.» [مسلم]

- برآوردن نیاز دیگر مسلمانان، پیامبر صلی الله علیه و سلم فرموده اند: (من کان فی حاجه أخیه کان الله فی حاجته، ومن فرج عن مسلم کربة؛ فرج الله عنه بها کربه من کرب یوم القیامه). یعنی: «کسی که در صدد برآوردن نیازمندی و حاجت برادرش باشد، خداوند در برآوردن حاجتش یاری اش می نماید. کسی که مشکل مسلمانی را حل کند، خداوند در برابر آن مشکلی از مشکلات روز قیامت او را می گشاید.» [مسلم]

- بی توجهی به مال دنیا و کاستن از رنج و زحمت های آن، خداوند متعال اینگونه می فرماید: {وما الحیاه الدنیا إلا متاع الغرور} [الحدید: ۲۰] یعنی: «و زندگانی دنیا جز کالای فریبنده نیست.»

- میانه روی و صرفه جویی در خرج و مخارج زندگی و در خورد و نوش، خداوند متعال می فرماید: {والذین إذا أنفقوا لم یسرفوا ولم یقتروا وکان بین ذلک قوامًا} [الفرقان: ۶۷] یعنی: «و کسانی اند که چون انفاق کنند نه ولخرجی می کنند و نه تنگ می گیرند و میان این دو [روش] حد وسط را برمی گزینند.»

- بخشش و جوانمردی، خداوند متعال در قرآن کریم فرموده است: {وما تنفقوا من خیر فإن الله به علیم} [البقره: ۲۷۳] یعنی: «و هر مالی انفاق کنید، قطعاً خدا از آن آگاه است.»

- ایثار کردن و اجتناب از بخل و تنگ نظری، خداوند متعال می فرماید: {ویؤثرون علی أنفسهم ولو کان بهم خصاصه ومن یوق شح نفسه فأولئک هم المفلحون} [الحشر: ۹] یعنی: «و هر چند در خودشان احتیاجی [مبرم] باشد آنها را بر خودشان مقدم می دارند و هر کس از خست نفس خود مصون ماند ایشانند که رستگارانند.»

- پرهیزگاری و دوری از شبهات، رسول الله صلی الله علیه و سلم می فرماید: (إن الحلالَ بَیِّنٌ وإن الحرامَ بَیِّنٌ، و بینهما مُشْتَبِهَاتٌ لا یعلمهن کثیر من الناس، فمن اتقى الشبهات فقد استبرأ لدينه وعرضه، ومن وقع فی الشبهات وقع فی الحرام) یعنی: «همانا حلال واضح است و حرام واضح است و در میان آن دو امور مشتبهی وجود دارد که بسیاری مردم آن را نمی دانند پس آنکه از شبهات بپرهیزد

برای دین و آبروی خود پاکی جسته است و آنکه به شبهات آلوده شود، در حرام افتاده است.» [متفق علیه]

- فروتنی و فروهشتن بال تواضع، پیامبر صلی الله علیه و سلم فرموده است: (إِنْ لَّهِ أَوْحَى إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا؛ حَتَّى لَا يَفْخَرُ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ؛ وَلَا يَبْغِي أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ) یعنی: «هر آئینه خداوند به من وحی نمود که فروتنی کنید؛ تا کسی بر کسی ستم نکند و کسی بر کسی ننازد.» [مسلم]

- بردباری، ملائمت و مهربانی، پروردگار متعال در قرآن کریم می فرماید: {وَالْكَافِرِينَ الْغِيَظُ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ} [آل عمران: ۱۳۴] یعنی: «و آنانکه خشم خود را فرو می برند و از مردم در می گذرند و خداوند نیکوکاران را دوست دارد.» و رسول خدا صلی الله علیه و سلم فرموده است: (إِنَّ الرِّفْقَ لَا يَكُونُ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ، وَلَا يَنْزَعُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا شَانَهُ) یعنی: «نرم رفتاری در هیچ چیزی نمی باشد، جز اینکه آن را زینت می دهد و از هیچ چیزی بدور نمی شود، مگر اینکه آن را زشت می سازد.» [مسلم]

- آراستگی به شرم و حیا، پیامبر خدا صلی الله علیه و سلم چنین می فرماید: (الْحَيَاءُ لَا يَأْتِي إِلَّا بِخَيْرٍ) یعنی: «حیاء جز خیر چیزی را ببار نمی آورد.» [متفق علیه]

- وفای به عهد، خداوند باری تعالی می فرماید: {وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا} [الإسراء: ۳۴] یعنی: «و به پیمان [خود] وفا کنید زیرا که از پیمان پرسش خواهد شد.»

- لبخند و سرزندگی، رسول الله صلی الله علیه و سلم فرموده اند: (تَبَسُّمُكَ فِي وَجْهِ أَخِيكَ لَكَ صَدَقَةٌ) یعنی:

«لبخند تو به روی برادرت صدقه ای برای تو است.» [الترمذی]

- متانت و آرامش، خداوند متعال فرموده اند: {وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا} [الفرقان: ۶۳] یعنی: «و بندگان خدای رحمان کسانی اند که روی زمین به نرمی گام برمی دارند.»

- خوشرفتاری، پیامبر خدا صلی الله علیه و سلم می فرماید: (أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا، وَخِيَارُكُمْ خِيَارُكُمْ لِنِسَائِهِمْ) یعنی: «کاملترین مؤمنان از روی ایمان کسی است که اخلاقش بهتر باشد، و بهترین شما، بهترین شما با زنان شان هستند.» [الترمذی]

- سلام کردن، خداوند متعال چنین می فرماید: {فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مَبَارَكَةٌ طَيِّبَةٌ} [النور: ۶۱] یعنی: «پس چون به خانه هایی درآمدید به یکدیگر سلام کنید درودی که نزد خدا مبارک و خوش است.»

- اجازه ی ورود طلبیدن. خداوند متعال می فرماید: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بِيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتَسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ} [النور: ۲۷] یعنی: «ای کسانی که ایمان آورده اید به خانه هایی که خانه های شما نیست داخل مشوید تا اجازه بگیرید و بر اهل آن سلام گوئید این برای شما بهتر است باشد که پند گیرید.»

- نیکی و خوشرفتاری با خدمتکاران. رسول خدا صلی الله علیه و سلم می فرماید: (فَمَنْ كَانَ أَخُوهُ تَحْتَ يَدِهِ فَلْيُطْعِمْهُ مِمَّا يَأْكُلُ، وَلْيُلْبَسْهُ مِمَّا يَلْبَسُ، وَلَا تَكْلَفُوهُمْ مَا يَغْلِبُهُمْ، فَإِنْ كَلَفْتُمُوهُمْ فَأَعِينُوهُمْ) یعنی: «پس آنکه برادرش زیر دستش باشد، باید او را از آنچه می خورد، بخوراند و از

خورد.» [ابوداود]

- دوري از بدگمانی. پیامبر خدا صلی الله علیه و سلم می فرماید: (إياكم والظن؛ فإن الظن أكذب الحديث) یعنی: «از گمان بپرهیزید، زیرا گمان دروغترین گفته ها است.» [متفق علیه]

- توجه و اهتمام به زیبایی خانه. رسول خدا صلی الله علیه و سلم فرموده است: (إن الله - تعالی - جمیل یحب الجمال). یعنی: «خداوند زیبا است و زیبایی را دوست می دارد.» [مسلم]

- رعایت نظم در همه ی امور منزل.

آنچه می پوشد، بپوشاند. و آنها را به چیزی مکلف نکنید که توانائی آن را نداشته باشند و اگر آنان را مأمور کردید، پس همکاریشان کنید.» [متفق علیه]

- علاقمندی و دوست داشتن دانش و دانش اندوزی. پیامبر صلی الله علیه و سلم فرموده اند: (من سلك طريقًا یلتبس فيه علمًا؛ سهل الله له طريقًا إلى الجنة) یعنی: «کسی که راهی را در جستجوی دانش بپوید، خداوند راهی به سوی بهشت را برایش هموار می سازد.» [مسلم]

- پرهیز از کنجکاوی در کار دیگران، غیبت و سخن چینی. خداوند متعال می فرماید: {یا أيها الذین آمنوا اجتنبوا كثيرًا من الظن إن بعض الظن إثم ولا تجسسوا ولا یغتب

بعضکم بعضًا یحب أحدکم أن یأکل لحم أخی و اتقوا الله إن الله تواب رحیم.} [الحجرات: ۱۲] یعنی: «ای کسانی که ایمان آورده اید از بسیاری از گمانها بپرهیزید که پاره ای از گمانها گناه است و جاسوسی نکنید و بعضی از شما غیبت بعضی نکند آیا کسی از شما دوست دارد که گوشت برادر مرده اش را بخورد از آن کراهت دارید [پس] از خدا بترسید که خدا توبه پذیر مهربان است.»

- دوري از حسد. رسول خدا صلی الله علیه و سلم می فرماید: (إياکم والحسد؛ فإن الحسد یأکل الحسنات کما تأکل النار الحطب) یعنی: «از حسد بپرهیزید، زیرا حسد نیکی ها را می خورد، همانطور که آتش هیزم یا علف را می

د ۴ یارانہ ۳ عجیب بېلا بېلا صفتونه!

یوه ورځ حضرت محمد (ص) خپلو څلور واړه یارانو (ابوبکر، عمر، عثمان، علي) سره ناست و، هر یوه نه یې پوښتنه کوله چې ستاسې د خوښې وړ عملونه کوم دي؟ حضرت ابوبکر صدیق (رض) وفرمایل: زما د خوښې وړ عمل داچې

- ۱ - ستا مخ ته چې کورم خوند ترې اخلم
  - ۲ - ما خپله لور (عایشه) تاته په نکاح درکړې
  - ۳ - چې خپل ټول مال د الله (ج) په لار کې مصرف کړم.
- حضرت عمر فاروق (رض) هم په خپل وار وفرمایل:
- ۱ - خلک نیکې ته راوبلم (امرباالمعروف)
  - ۲ - له بدې څخه یې منع کړم (نهی عن المنکر)
  - ۳ - بله داچې زړې جامې مې په تن وي
- حضرت عثمان غني (رض) هم په دې ډول وفرمایل:

- ۱ - لوڅ پټ کړم
  - ۲ - وړې ماړه کړم
  - ۳ - او د قران کریم د تلاوت څخه ډیر خوند اخلم
- حضرت علي اسدالله هم په خپل وار داسې وفرمایل:
- ۱ - په بیخ ژمي کې د شپې عبادت ته پاڅیږم
  - ۲ - په سخته گرمۍ کې روژې ونیسم
  - ۳ - خپله توره د الله (جل جلاله) په لاره کې استعمال کړم.

د اسلامي نړۍ د ستر مفتي

مولانا مفتي محمد فرید رحمہ اللہ په اړه تاثرات

لیکوال ستر علمي شخصیت فقیه العصر مولانا مفتي نور محمد ثاقب صاحب
ژباړونکی : قاري محمد

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وحده والصلوة والسلام على من لا نبي بعده
امابعد : د قطب الارشاد، شيخ المشايخ، قدوة العلماء،
استاذ المحدثين، رئيس الفقهاء مفتي اعظم حضرت مولانا
مفتي محمد فرید صاحب رحمہ اللہ د یولې ملفوظاتو، لیکنو،
علمي نکاتو، ارشاداتو، فیوضاتو او نورو ځانگړنو په اړه
یوڅو کرښې لیکنه قلم ته سپارم.

په ۱۴۰۴ سپوږميز کال کې چې له ۱۹۸۴ میلادي کال
سره سمون لري مونږ د اکوړه خټک په جامعہ دارالعلوم
حقانیہ کې د نبوي احادیثو دلویې دورې زده کونکي وو(د
نړیوالې دیني درسگاه د اسلامي علومو مرکز جامعہ دارالعلوم
حقانیہ اکوړه خټک عظمیت، فیوضات، برکات، نړیوال
شهرت او مقبولیت له هیچانه پټ نه دی) په هماغه کال د
بخاري شریف کتاب المغازی او داسې نور اوپه ترمذي
شریف کې ابواب الحج او داسې نور ډېر سبقونه د دارالعلوم
دیوبند پخواني استاذ، بقية السلف، شيخ المشايخ، زبدة
الاتقياء، د دارالعلوم حقانیہ اکوړه خټک باني شيخ الحديث
مولانا عبدالحق رحمہ اللہ راته ویل؛ او د دوره حدیث
کتابونه بخاري او ترمذي له پورته یادوشویو ابوابو پرته،
مسلم او ابوداؤد د وخت له ستر فقیه، لوی محدث عارف
بالله مولانا مفتي محمد فرید صاحب سره وو، حضرت مفتي
صاحب د داسې علمي تبحر، جامعیت، کمالاتو او فیوضاتو
څښتن وو چې د لویې دورې په پای کې مې داسې احساس
کړه چې مونږ یوازې احادیث نه بلکه له دې مخکې موچې د

طالبی په زمانه کې کوم علوم او فنون لوستلي وو هغه هم
تکرار شول، د حضرت مفتي صاحب د پوهې د بدبه داوه چې
د دوی همعصر لوپولو یو شیو خوبه د دوره حدیث په
کتابونو د ده شرحې کتلې، د بېلگې په ډول منهاج السنن،
هدایة القاري، فتح المنعم او داسې نور، دا خبره به د
هغومدارسو د دوره حدیث طالبانو هم کوله؛ د حدیثو د
دورې په کال به مونږ له جناب مفتي صاحب نه د سبق په
وخت کې او همداراز په نورو وختونو کې داسې بې بېلگې،
خوښمن، باوري، له معنی ډک عالمانه کلمات، عبارات
او جملې اورېدې چې له کره والي سره سره به ډېرې زیاتې
گټورې اوهر اړخیزې هم وې چې د جوامع الکلم بڼه به یې
لرله، له دې سره سره به دومره ژورې، قناعت ښوونکې او
اغېزمنې وې چې د زړه تل ته به کوزېدې، د کاني د کرښې
په خبره پخې او کلکې وې، له لنډوالي سره به په معنی کې
غټې او درنې وې، مونږ داسې ویلای شو چې گواکې د
پخوانیو مصنفینو(لیکوالانو) متون دي، په اختلافي مسائلو
کې به یې داسې خبره وکړه چې قول فیصل (یوه پرېکړه) به
وه، همداراز د دوی لطیفې او علمي نکتې به هم ډېرې زړه
راښکونکې او پوهنیزې وې، دا ټول د هغوی له ځانگړنو څخه
وې؛ د لیکنې د اوږدېدو له وېرې تفصیلي بیان پرېږدو؛
دهغوی لطیفې او علمي نکتې اکثر د هغوی په تالیفاتو کې
ځای په ځای پیدا کېږي.

محترم مفتي صاحب به هره ورځ د گهڼې او مازدیگر له
لمانځه وروسته په خپل استوگنځي (د دارالعلوم په کوارټر

(کې اجتماعي مراقبه کوله چې طالبانو اومريدانوبه يې په کې په ډېره مينه گډون کاوو، همدارنگه د دارالعلوم په جامع جومات کې به اکثر وخت لمونځونه هم د دوى په امامت سره ادا کېدل؛ مفتي صاحب ته به د هېواد له گوټ گوټ نه استفتاء غوښتونکي راتلل، اکثر وخت به دوى په دارالافتاء کې هغوى په جوابونوازول اوکله کله به يې په خپل استوگنځي کې هم جوابونه ورکول، مونږ به هم د ځينو پېچلو مسائلو پوښتنې ورنه کولې او له هغوى نه به مو عام فهمه حل ترلاسه کاوو، د هغوى فتوې چې له لنډوالي سره مدللې دي د عوامو او خواصو ترمنځ په يوه ډول مقبولې دي؛ مطلب دا چې د حديثو د دورې کال د علم، روحانيت، اصلاح، تربيت، فيض او برکت په چاپېريال کې تېر شو، ټول کتابونه په ډېره ښه توگه پاى ته ورسېدل، په اخير کې د وفاق المدارس العربيه کلنى امتحان ؤ، د امتحان د څارنې اونگرانى لپاره له کراچۍ نه علماء کرام راغلي وو په هغو علماؤ کې مولانا مفتي نظام الدين شامزي (شهيد) رحمه الله هم وو، د امتحان په جريان کې يوه ورځ د وفاق المدارس العربيه له مرکزميلتان نه د امتحاناتو مرکزي ناظم مولانا مفتي انور شاه صاحب د يوه پلاوي په مشرۍ کې په خپله د امتحان د هال د کتنې لپاره راغى هغوى د امتحان په هال کې د امتحان جاج واخيست، په پاى کې د امتحان څارونکو اونگرانانو د دارالعلوم حقانيه د اعلاناتوپه ځاى کې د (هديه تبريك) تر عنوان لاندې يوه خبرتيا ولېږوله چې داسې پکې ليکلي ؤ : سړکال (شعبان ۱۴۰۴ هـ) د دارالعلوم حقانيه اکوړه خټک د وفاق په امتحان کې گډون کونکو طالبانو چې په کوم حسن عمل او شرافت د وفاق المدارس د قوانينو او ضوابطوپه پابندۍ سره اهتمام کړى او په کوم ورين تندي يې چې د وفاق لارښوونې منلي او په ټاکل شويو اصولوتينگ ولاړ وو په دې باندې دوى بې له شکه د مبارکۍ مستحق دي، په دې نظم او ضبط، امانت او ديانت باندې مونږ دوى ته د زړه له کومې مبارکي وړاندې

کوو او د دوى د کاميابۍ لپاره د زړه له اخلاصه دعاء کوو، الله تعالى دې مونږ ټول د دين په لاره کې په هر هر گام اخيستلوکې د تل لپاره له خلوص او ديانت څخه بهره من ولري آمين، له دې سره سره مونږ د دارالعلوم له هغومنتظمينو څخه هم مننه کول خپل فرض کښو چې زمونږ په راسپارل شوې دنده کې يې پوره مرسته راسره کړې او د دې ارزښناک کار ترسره کېدل يې زمونږ لپاره آسانه کړ، په ځانگړي ډول د حضرت شيخ الحديث دامت برکاتهم چې کومې بې پايه پېرزوينې او له اخلاصه ډکې دعاوې مونږ ترلاسه کړې دازمونږ لپاره ډېر دښک بختۍ ځاى ؤ، الله تعالى دې د دوى سوري په مونږ ترډېره وخته قايم ولري آمين .

د دې هديه تبريك په پاى کې د وفد د گډونوالو لاسليکونه موجود وو، بيا امتحان پاى ته ورسېد او زده کونکي رخصت شول؛ د شوال په مياشت کې د وفاق المدارس العربيه د نتايجو اعلان وشو، مونږ د ورځپاڼوله لارې خبر شوو، د الله تعالى په فضل اومهربانۍ، د استاذانو د علومو، فيوضاتو، دعاگانو په برکت او زما په مات گوډ کوشښ سره ما ليکونکي (نور محمد ثاقب) ته په ټول وفاق کې لومړۍ درجه کاميابي ترلاسه شوې وه او د جامعة العلوم الاسلاميه بنوري ټاون کراچۍ زده کونکي حفيظ الرحمن دوهم او د همغې مدرسې غلام مرتضى اعوان دريم نمبر ترلاسه کړى وو (الحمد لله حمداً كثيراً) د نتايجو اعلان د کراچۍ جنگ ورځپاڼې په ۱۵ د شوال المکرم ۱۴۰۴ هـ چې له ۱۴ جولای ۱۹۸۴ ميلادي سره سمون خوري او د کراچۍ حریت ورځپاڼې په ۱۶ د شوال ۱۴۰۴ هـ چې له ۱۵ جولای ۱۹۸۴ ميلادي سره سمون لري خپور کړ، د لاهور په جنگ ورځپاڼه کې دغه اعلان دوه ورځې پرله پسې يعنې ۱۸، ۱۹ د شوال ۱۴۰۴ هـ چې له ۱۸، ۱۷ جولای ۱۹۸۴ سره سمون خوري خپرې ده او همداراز په نورو ورځپاڼوکې هم دغه اعلان خپور شو.

مونږ به له فراغت وروسته د تدریس په ورځو کې وخت په وخت د مفتي صاحب لیدو کتوته ورتلو، د ځینو ستونزمنو مسائلو حل به مو ورڅخه ترلاسه کاوو، په ځینو کارونو کې به موله هغوی نه د مشورې غوښتنه کوله، فیض او برکات به مو حاصلول؛ یوځل چې زما د تدریس دوه کاله پوره شوي وو د سعودي حکومت غوښتل چې د افغانستان له اوو (۷) جهادي تنظیمونو څخه یو یو تکره او وړعالم د مدینې منورې په جامع (پوهنتون) کې د داخلي لپاره ور وغواړي په داسې ډول چې دوی به هلته ځانگړې مرتبه ولري، د ځانگړې ښېگڼې لائق او مستحق به وي، له څلورو کلونو زده کړې وروسته که هلته پاتې کېدل غواړي ښه تربیه که نه نو د استازي (مبعوث) په توگه به بېرته راولېږل شي، دا چې زمونږ تعلق د مولوي محمدنبي محمدي له تنظیم حرکت انقلاب اسلامي افغانستان سره ؤ له همدې امله هغوی له ما څخه وغوښتل چې د تنظیم له لوري ته لاړشه، تاته به د سعودي حکومت له ځانگړې پاملرنې سره سره د حرکت انقلاب اسلامي افغانستان پوره پاملرنه هم حاصله وي، د تنخواه اونورې پاملرنې سره به مو ترهم ولرې، اوس یوازې لاړشه او که کورنۍ دې درسره یو ډول غواړې نو په شپږو میاشتو کې به یې دننه د سفر اسناد جوړشي شپږ میاشتې وروسته هغوی هم له ځان سره بوزه؛ زه مفتي صاحب ته ورغلم هغه ته مې خبره وړاندې کړه اومشوره مې ورنه وغوښته، حضرت مفتي صاحب و ویل په دې کې به د علمي گټې پرځای علمي تاوان وي، همدلته تدریس کوه په دې کې به دې پرمخ تگ وشي، هو! یوه گټه په تگ کې شته چې حج به وکړې خو د حج لپاره به له دې ځایه هم لاره درپیداشي (ان شاء الله) ما د حضرت مفتي صاحب په مشوره باندې په کلکه عمل وکړ او هغو خلکو ته مې جواب ورکړ، الله تعالی حاضر اوناظر دی چې زما د زړه لېوالتیا هم د نه تگ لورته وه ځکه چې زما د دې ځای له تدریس سره ډېره مینه وه، د مفتي صاحب د رسا اوصائبې رایې په

پوهېدوسره زما په رایه کې قطعیت راغی او زړه ته مې ډاډ حاصل شو؛ له هغه وروسته لکه څرنگه چې مفتي صاحب ویلي وو ډېر زر او په ډېره اسانۍ سره الله تعالی د حج نېک بختي را وېښله .

مفتي صاحب ته الله تعالی د زهد، په الله جل جلاله د توکل او الله تعالی ته د رجوع کولو ژوند وربښلی ؤ، کله چې شیخ المشائخ بقیة السلف شیخ الحدیث مولانا عبدالحق صاحب له دې فاني نړۍ رخصت شو نومولوي محمدنبي محمدي صاحب د حرکت انقلاب اسلامي افغانستان مشر و ویل چې د شیخ صاحب رحمة الله تعالی علیه په ژوند کې زما غوښتنه وه چې جناب مفتي صاحب خپلې مدرسې ته راولم خوما دا خبره ځکه نه ښکاره کوله په دې پوهېدم چې شیخ صاحب رحمه الله به سخت خپه شي، اوس زه غواړم چې مفتي صاحب خپلې مدرسې جامعہ اسلامیة محمدیه ته (چې د پیښور په چرات روډ واقع ده) د شیخ الحدیث او صدرالمدرسين په توگه راولم، د دې کار لپاره زه (نور محمد ثاقب د جامعہ محمدیه مدرس)، بل د مدرسې ناظم او یو بل عالم مفتي صاحب ته ور ولېږل شوو او دایې هم راته و ویل چې مونږ به جناب مفتي صاحب ته د میاشتې لس زره (۱۰۰۰۰) روپۍ ورکوو بلکه هغه ته به اختیار وي چې هغه څومره غواړي هغومره تنخواه به یې مونږ ته د منلو وړوي اوحال دا چې هغه وخت په دارالعلوم حقانیه کې د مفتي صاحب تنخواه اتلس سوه (۱۸۰۰) روپۍ وه؛ مونږ مفتي صاحب ته ورغلو په ډېر ادب او درناوي مو د مولوي محمدنبي محمدي صاحب پیغام ورته ورساؤ، مفتي صاحب و ویل مقصد د علم او دین خدمت ده اوجامعه حقانیه کې دامقصد ښه ترسره کېږي اوتنخواه خومقصدنه ده ځکه نو دلته په کمه تنخواه هم خوښ یم، دایې هم و ویل چې مولانا عبدالحق صاحب رحمة الله تعالی علیه په روغتون کې د خپل ژوند په وروستي وخت کې چې غږېې هم ټیټ شوی ؤ او خبرې یې سمې نشوای اورېدل کېدې زه یې په اشاره ور

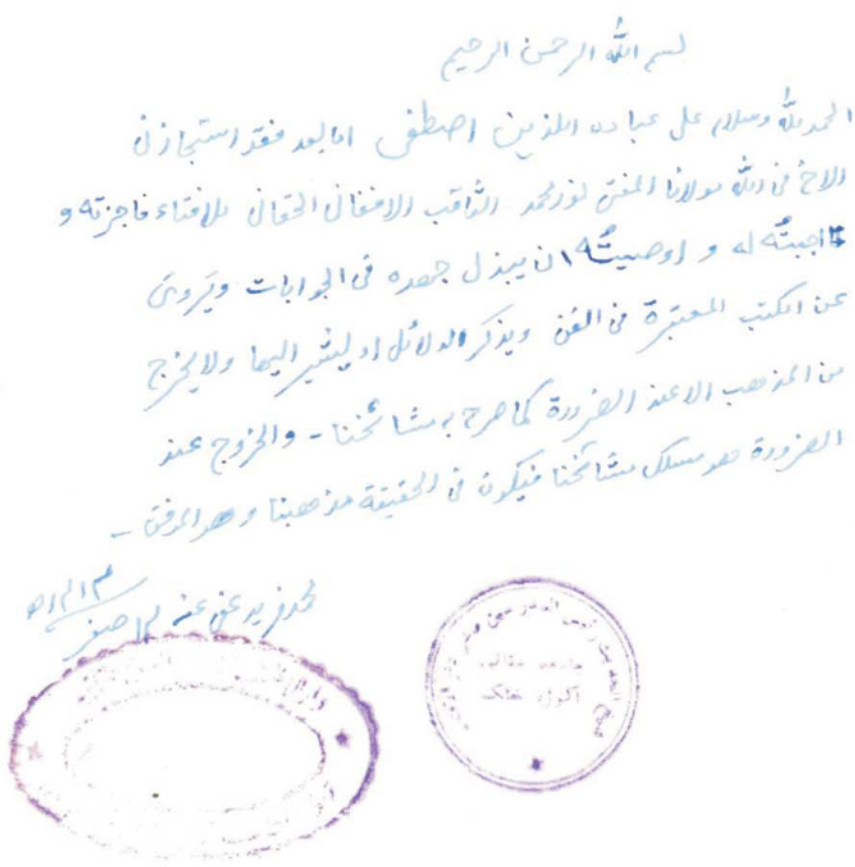

وغوښتلم چې رانزدې شه زه چې ورنزدې شوم نو وې ويل داگادۍ روان وساته پرېږده يې مه، مراد يې په حقانيه کې د تدريس وو؛ په دې ډول د مولوي محمد نبي محمدي صاحب داهيله پوره نه شوه؛ مفتي صاحب به ويل چې زه د تنخواه له امله اويا له کوم شرعي عذر پرته بلې مدرسي ته نه يم تللی، د يوه شرعي عذر پر بناء د جامعه اسلاميه اکوړه خټک څخه دارالعلوم اسلاميه چارسدې ته لاړم، بياله هغه خای څخه د شرعي عذر له امله او د مولانا عبدالحق صاحب رحمه الله په بلنه، د مولانا عبدالمالک صديقي صاحب رحمه الله په امر او د مولانا غورغشتوي صاحب رحمه الله په اشاره دارالعلوم حقانيه ته راغلم.

ما(نور محمد ثاقب) به له تدريس سره سره بېلابېل غير درسي کتابونه هم کتل اومطالعه کول چې په هغو کې به اکثر د فقهي او فتاوی و کتابونه وو، ما به له هغونه مسائل ليکل په ډېرو مسائلو کې به مې د ثبوت او عدم ثبوت او د ثبوت په صورت کې د قوت اوضعف د معلومولو په لټه کې د فقهي او فتوی له قواعدوسره سم مستند او باوري کتابونه کتل اوهغه مسائل به مې له ځان سره ليکل، په دې ډول د ډېرو زياتو مسائلو څېړنه وشوه او د هغو څرنګوالي څرګندشو؛ يوه ورځ چې زه د مفتي صاحب ليدوته ورتلم نو هغه مسائل مې هم له ځان سره واخيستل چې کېدای شي دغه مسائل مفتي صاحب ته ور وښودلی شم که د څه تنبيهاتو اوهداياتو ضرورت وي نومفتي صاحب به يې راته وکړي، د ملاقات په وخت مفتي صاحب هغه مسائل وليدل او وې فرمايل چې ډېر ښه، دا کارکوه او دې ته دوام ورکړه نوبياما وپوښتل چې جناب نن سبا خلک کراچۍ، لاهور، ملتان يانور وځايونو کې په افتاء کې تخصص کوي دا څرنګه ده؟ مفتي صاحب و ويل داهيڅ هم نه دي، په دې ډول د افتاء صلاحيت او وړتيا نه پيدا کېږي دا صلاحيت اوهليت داسې

پيدا کېږي چې څوک فقهه ښه و وايي، د فقهاء کراموله قواعدو اوضوابطوسره سم ممارست وکړي او په هغه کې فقهي ذوق اوقوت پيداشي، بياما ورته و ويل چې په پای کې هغوی ته سندونه ورکول کېږي اوهغوی وايي چې مونږ مفتيان شولو؛ مفتي صاحب و ويل چې زماله لوري تاته د افتاء اجازه ده، ستالپاره به زه سند ليکم، بيامفتي صاحب په خپلومبارکولاسونو په ۱۴ د صفر المظفر ۱۴۱۴ هـ ق چې له ۳ اګست ۱۹۹۳ ميلادي کال سره سمون لري زمالپاره د افتاء سند وليکه، دا د حضرت مفتي صاحب له لوري په ماباندې د اعتماد اوباوړ څرګندونه وه (الحمد لله على ذالك) مفتي صاحب د خپل عادت اومعمول خلاف په ځانګړي ډول ما بنده ته د افتاء سند راګر ځکه چې مفتي صاحب هيچاته د افتاء سند نه ورکاؤ، د مفتي صاحب لخوا په خپل لاس مبارک ليکل شوی د افتاء سند د انځور په بڼه په لاندې ډول ده چې په (تجليات فريدي) نومي کتاب کې هم خپور شوی دی.

ماله جناب مفتي صاحب رحمه الله سره په ۱۹ د شعبان

۱۴۰۶ هـ کال په دارالعلوم حقانيه کې بيعت وکړ مفتي صاحب د سلسلې مبارکې د پنځم فصل په پای کې په خپل لاس مبارک زمانوم وليکه اولاسليک يې وکړ بيا يې هغه سلسله مبارکه ماته راکړه، د نقشبنديې سلسلې د ټولوسبقونوله پای ته رسېدو وروسته يې په ۵/ د رجب ۱۴۱۵ هـ کال په خلافت ونازولم، خپله يې سند وليکه او راته وې سپاره، څو کاله وروسته يې په پاتې نورو سلسلو (چشتيه، قادريه اوسهرورديه) کې هم پوره اجازه راته وکړه.

مفتي صاحب مبارک ته الله تعالی بې شميره کمالات، خصوصيات اولورې مرتبې ورکړې وې، مونږکه څومره هم کوشن وکړو چې د هغو بيان وکړو بيا هم په هغو دا جمله په ښه توگه صادقې (ماستر اکثر مآسطر) څه چې پټ پاتې شول هغه ډېر دي له هغه نه چې وليکل شول، مفتي صاحب په يوه وخت کې لوی محدث، د وخت ستر فقيه، لوی مفتي، د طريقت شيخ، د الله پېژندونکی، د لوړې کچې مصنف، د ډېرو شاگردانو اومريدانولرونکی شخصيت وو، دغه ټول صفات په يوه کس کې راټولېدل ستونزمنه اولرې خبره ده خو دغه ټول صفات الله تعالی په مفتي صاحب کې په بشپړ او پوره ډول راټول کړي و، مونږ ويلي شو چې دهغه نوم ښه ورباندې برابر شوی او (فريد العصر) وو.

مفتي صاحب له فراغت نه درې کاله وړاندې تدريس پيل کړی وو، له فراغت نه وروسته يې يو کال په خپل پلرني کلي کې تدريس کړی، له هغه وروسته يې ۹ کاله په جامعه اسلاميه اکوړه خټک کې تدريس وکړ، بيا د شرعي عذر پر بناء يې د جامعه اسلاميه اکوړه خټک نه استعفاء وکړه اودرې کاله يې په دارالعلوم اسلاميه چارسده کې د حديثو د استاذ او د استاذانو د مشر په توگه تدريس وکړ، بيا يې له ځينو دوستانوسره د اړيکو د ترينگر تيا له وېرې د شيخ الحديث مولانا عبدالحق صاحب رحمه الله په بلنه، د صالحينو اوعلماء د امام مولانا عبدالمالك صديقي رحمه الله

په امر او د محدثينو د ښکلا مولانا نصيرالدين غورغشتوي رحمه الله په غوښتنه په ۱۳۸۵ هـ کال کې دارالعلوم حقانيه ته راغی او دلته يې ۳۲ کاله د احاديثو درس وکړ. په ۱۹۹۶ ميلادي کال چې له ۱۴۱۷ هـ کال سره سمون خوري په مفتي صاحب باندې په دارالعلوم حقانيه کې دگزن ناروغي راغله چې له ناچارۍ يې تدريس پرېښود، د تدريس په زمانه کې په زرگونو طالبانوله هغوی نه علم اوفيض ترلاسه کړ، اولکه څرنگه چې ما په پيل کې يادونه وکړه چې د مفتي صاحب درس ډېر دقيق، جامع اوله فيضه ډک ؤ، نو د مفتي صاحب شاگردانو د الله تعالی په فضل د ژوند په هر ډگر کې ښکاره اوغت کارونه ترسره کړي، که هغه د تدريس ډگر ده او که د سياست، د جهاد ډگر ده او که د دعوت اوتبليغ، د طريقت ډگر ده او که د نورو ديني او ټولنيزو خدمتونو، هغوی ته داسعادت او نېک بختي د مفتي صاحب د صحبت له امله ورپه برخه شوې، د مفتي صاحب شاگردان په ټوله نړۍ کې خواره دي په ځانگړي ډول د پاکستان او افغانستان په گوټ گوټ کې شته، همدا ډول په نژدې هېوادونو کې هم ډېر دي، بلکه په لرې پرتو هېوادونو کې هم شته، د بېلگې په توگه ما په خپله په قطر، سعودي عرب، د اروپا هنگري (مجارستان) کې د مفتي صاحب شاگردان علماء ليدلي دي، اولکه څرنگه چې مونږ ټولوته معلومه ده چې په متحده عرب اماراتو، جنوبي افريقا، لندن، امريکا او داسې نورو هېوادونو کې د هغوی لوی لوی شاگردان علماء شته، د مفتي صاحب مريدان او خليفه گان ډېريات دي چې په هغو کې اکثريت د علم خاوندان دي، په هر ځای کې او په ځانگړي ډول په پاکستان او افغانستان کې اکثر علماء د مفتي صاحب سره دوه نسبتونه لري يو د علم له پلوه چې دا علماء د مفتي صاحب شاگردان دي دوهم د سلوک او طريقت له پلوه چې دا علماء د مفتي صاحب مريدان او خليفه گان دي.

مفتي صاحب د افتاء کارهغه وخت پیل کړی وو چې د دوره حدیث شاگرد وو، مفتي صاحب به په خپله ویل کله چې زه په غورغشتوکې د دوره حدیث طالب وم نومولانانصیرالدین غورغشتوي صاحب به په ماباندې د استفتاء گانوجوابونه لیکل، کله چې بیاپه جامعه اسلامیه اکوړه خټک کې مدرس شوم نومولاناعبدالرحمن کاملپوري رحمه الله (د حضرت تهانوي رحمه الله خلیفه اجل او د سهارنپور دمظاهرالعلوم مدرسې د استاذانوپخواني مشر-) ماته و ویل چې د سوالونو جوابونه ته لیکه، هغوی به زما لیکل شوي جوابونه ډېرخوښول، بیاپه دارالعلوم چارسده کې هم داکارماته راوسپارلی شو، کله چې دارالعلوم حقانیه ته راغلم نودلته په یوه واړه غونډې د یادانست کتاب(رجسټر) کې څوفتوی گانې لیکلې وې، له همدې امله مې دلته د افتاء کار په مستقل ډول شروع کړ، مفتي صاحب په دارالعلوم حقانیه کې په ۳۲ کاله کې یولک کم اوزیاتې فتوی گانې ورکړي دي چې د ترتیب اوتخریج کاریې روان دی، تر اوسه اته جلدونه (ټوکه) چاپ او د خلکومخې ته راغلي، چې د عاموخلکو اوخواصوترمنځ په یوه ډول مقبولې دي، په نورو ټوکونوباندې کار روان دی، په ترتیب اوتخریج کې د احتیاط له امله ډېروخت لږېږي، د مفتي صاحب رحمه الله فتوی گانې انتهایي درجه قوي، محکمې اومدللې وي چې له ډېرغور اوڅېړنې وروسته لیکل شوي، له همدې امله د (رجوع کولو) وارندی راغلی، مفتي صاحب ته الله تعالی د فتوی اوپرېکړې لپاره د حیرانتیا وړپوهه ورکړې وه کوم موضوعات اومسائل چې ډېرپیچلي اونه حل کېدونکي ښکارېدل مفتي صاحب به هغه په ډېره آسانی سره حل کول، مونږ ویلی شوچې علم او فقاہت د هغوی دویم طبیعت گرځېدلی ؤ او هغه ریښتینی فقیه النفس ؤ، د هغوی فتوی گانې له پاکستان پرته په د باندنیوهېوادونوکې هم مقبولې اوپه زړه پورې دي او د هېواد د ننه خويې دا حال ده چې عوام خولاڅه چې علماء هم په یوه مسئله کې

هغه وخت ډاډ من کېږي چې په هغې مسئله د مفتي صاحب فتوی موجوده وي اویایې تائیدکړي وي، په عامه توگه نورومدارسوکې د مفتیانو او دارالافتاء گانوله شتون سره سره په مشکومسائلوکې به هغوی مفتي صاحب ته رجوع کوله، ما د ۱۹۸۸ میلادي کال د اگست په میاشت کې چې د ۱۴۰۸ هق کال له ذوالحجې سره سمون خوري لاهور، ملتان، کراچی او داسې نوروځایونوته سفر وکړ، بیامې د ۱۹۹۱ میلادي کال د اپرېل په میاشت کې چې له ۱۴۱۱ هق کال د شوال له میاشتې سره سمون خوري آزاد کشمیرته سفروکړ، همدارنگه مې د ۱۹۹۳ میلادي کال د اپرېل په میاشت کې چې له ۱۴۱۳ هق کال د شوال له میاشتې سره سمون خوري سیالکوټ، لاهور، خانپوال او د داسې نوروځایونوسفر وکړ ترڅو دهغوځایونومدرسې وگورم او د هغوځایونوله شیخ صاحبانو اوعلماءکراموسره لیده کاته وکړم، هلته ما د مفتي صاحب فتوی گانې ولیدې چې په مشکلو او اهوممسئلوکې ترلاسه شوې وې .

د مفتي صاحب لیکنې او تصنیفات ډېر دقیق، جامع، باوري، گټور اوټول خوښي دي چې په څو څو واړه چاپ اوخپاره شوي دي، په ځانگړي ډول منهاج السنن شرح د جامع السنن للترمذي، هداية القاري علی صحيح البخاري او فتح المنعم شرح د مقدمه د صحيح مسلم له لنډوالي سره ډېرزیات کره، ژور اوجامع دي چې هریو د لویو شروحولنډیز اوله هغونه بې پرواکونکي او د پخوانیومشرانومحدثینو دامالي وو نچوړ ده، هریوکتا ب یې د بحر په کوزې کې ښه مصداق ده او د علماؤ اوطالبانولپاره بې کچې گټوردی؛ منهاج السنن چې په پنځوجلدونوکې ده، په ټولو اهموحديثي اوفقهی مباحثوباندې مشتمل ده، هممهاله د حدیثو د شرحې اوفتاوی حیثیت لري، همدارنگه "البشری لارباب الفتوی" د فتوی په اصولو اوضوابطوباندې مشتمله لنډه اوجامع رساله ده چې په لسوفصلونومشتمله ده، مفتي صاحب به د دې په کتلوتینگارکاؤ او ویل به یې

چې دامپه ډېرې خوارۍ ليكلې ده، همدارنگه د هغوئ نور تصنيفونه هم انتهائي باوري او گټور دي او د هغوئ د فتاوى وو يادونه خو وړاندې وشوه چې اته غټ جلدونه يې خپاره شوي او په پاتې جلدونو يې کار روان دى .

اوس له حضرت مفتي صاحب سره د څوملاقاتونو يادښتونه قلم ته سپارم

د ۱۴۲۳ هـ کال د محرم الحرام د مياشتې په ۱۸ چې د ۲۰۰۲ ميلادي کال د اپرېل له اولې نېټې سره سمون خوري د دوشنبې په ورځ له خپلو څو تنو دوستانو او خپلوانوسره د مفتي صاحب د ليدولپاره زړوبۍ ته لاړم د خبرو په مهال مفتي صاحب په خپله خپل عمر ښکاره کړ او وې ويل اوس مهال زما عمر ۸۴ کاله ده څلور کاله وړاندې د اتيا (۸۰) کلونو په عمر ماته د گزن ناروغي پېښه شوه، مفتي صاحب په دې غونډه کې نورې هم ډېرې حکيمانه، څېړنيزې او اغېزمنې خبرې وکړې چې مونږ ته ترې ډېرې فائده، د زړه خوښي او فيض حاصل شو .

په ۱۱ د ذوالقعدې ۱۴۲۴ هـ کال چې له ۳ جنوري ۲۰۰۴ ميلادي کال سره سمون خوري د هفتې په ورځ زه له خپلو څه ملگرو او علماؤ او طالبانوسره د مفتي صاحب د ليدولپاره ورغلم په دې ليدنه کې ځينې دوستانو مفتي صاحب ته و ويل چې په کراچۍ کې يو ډاکټر د گوزن ډېره ښه درملنه کوي او په هغه ډېره گڼه گونډه وي، که تاسو ته منظوره وي نولگښت به مونږ په غاړه واخلو، په موټرو وغيره کې به تکليف وي د طيارې ټکټ به واخلو، په دې خبره مفتي صاحب ماته مخ کړ او وې ويل چې روغتيا خو د دين د خدمت لپاره اړينه وي چې انسان د دين خدمت وکړي، کوم څه خدمت چې له مانه شوى هماغه بسنه کوي، ۹ کاله په جامعه اسلاميه اکوړه خټک کې، ۳ کاله چارسده کې او ۳۲ کاله مې جامعه حقانيه کې تدريس کړى همدا کافي دى، اوس هم په چپ لاس ليکنه کولای شم، بس تاسو دعاء راته کوئ، زما هم عمره علماء هم اکثر په همدې

ناروغۍ اخته وو چې اوس له دې نړۍ څخه رخصت شوي دي يوه له هغوى نه ندى پاتې، دوى نورې هم ډېرې گټورې او اغېزمنې خبرې وکړې، په پاى کې جناب مفتي صاحب جهاد، مجاهدينو او طالبانوته دعاء وکړه .

په ۲۴ د جمادى الاولى ۱۴۲۵ هـ کال چې له ۱۱ جولاي ۲۰۰۴ ميلادي کال سره سمون خوري دیکشنبې په ورځ له څو تنو خپلوانو او ملگرو سره مفتي صاحب ته زړوبۍ ته ورغلم، د خبرو په مهال ماله مفتي صاحب نه پوښتنه وکړه چې پښتو ژبې ته (سلیمانيه) ولې وايي؟ لکه څرنگه چې ستاسود کتاب نوم ده "العقائد الاسلامية باللغة السلیمانية" مفتي صاحب و ويل چې هغه غريزه لري چې له هندوستان څخه پيل شوې په کشمير تېره شوې بيا افغانستان ته تللې هغه ته د سليمان غر وايي، له دې لري سره پښتانه آباد وو له همدې امله د هغوئ د ژبې نوم سلیمانيه شو، بنده عرض وکړه هغه هندوکش چې ويل کېږي؟ هغه و ويل هوکې! لکن دا هندوکش د کاف په زور سره ده يعني له هند او کشمير نه راتېر شوى، خلک هندوکش د کاف په پېښ سره وايي، بنده پوښتنه وکړه چې د بخاري شريف له شروحو فتح الباري او عمدة القاري له کتلو او مطالعې وروسته بله کومه يوه شرحه د مطالعې لاندې نيول پکار دي؟ هغه و ويل " قسطلاني " (ارشاد الساري للقسطلاني) بيا يې هغه نکل وکړ چې د علامه عيني رحمه الله او د فتح الباري د څښتن ښځې سره خويندې وې، ابن حجر رحمه الله به چې څه ليکل علامه عيني رحمه الله به ليدل، همدا لامل ده چې په فتح الباري کې چې هغه څومره نيوکې په احنافو باندې کړي دي هغه ټولې په عمدة القاري کې سره له جوابونو موجودې دي، ما بيا پوښتنه وکړه په صحاح سته کې چې سنن نسائي شامل ده آيا هغه سنن صغرى ده، کوم چې مجتبى ده او ټول سنن کبرى خوپه صحاحو کې شامل نه دى؟ هغه و فرمايل هوکې! دا سنن صغرى ده يعنې مجتبى، ټول سنن کبرى نه ده؛ بيا مې پوښتنه وکړه

سښتن بيهقي څرنگه ده؟ د دې له احاديثونه په ډاډگيرنې او باور سره استدلال کېدلای شي؟ مفتي صاحب و ويل تر کومه ځايه چې د مذهب خبره ده نو زموږ د مذهب خپل اصول او تحقيقات دي کوم چې په نظر کې نيول کېږي او تر کومه ځايه چې له هغه نه د استدلال خبره ده نوله هغه نه استدلال کېدلای شي، بيا يې خپلې الماري ته اشاره وکړه وای هغه ده لاسره ايښی ده، کله چې ما د طبراني په اړه وپوښتل چې د صغير، اوسط او کبير ترمنځ کوم يو انتخاب شي؟ نو هغه و ويل: له ماسره صغير وي، په خبرو خبرو کې يې و ويل چې د فتاویٰ فريديه دوهم جلد باندې کار تمام شوی اوس به يې د چاپولو لپاره لاهور ته يوسي، له مفتي صاحب سره د فتاویٰ فريديه لومړی جلد ايښی ؤ د هغه په پای کې د مسائل شتي په اړه مفتي صاحب راته و ويل: دامسائل ما په دې ناروغۍ کې په چپ لاس ليکلي دي دا مسائل په غير مقلدينو باندې ډېر درانه دي، لکه د مړي مخ کتل او داسې نور، زياته يې کړه چې د دوهم جلد مسائل شتي مې هم په خپله په چپ لاس ليکلي دي، کله چې د درې مياشتنۍ "دُرُالفريد" رسالې يادونه وشوه، ما ورته و ويل چې په دې کې هم د دين خپراوي په ښه ډول کېږي، د دارالافتاء تر سرليک لاندې د مسائلو خورا غوره حل او نور معلومات بڼونکي مضامين هم پکې وي، نو هغوی و فريل چې دا د دارالافتاء تر سرليک لاندې مسائل زه په خپله ليکم، بيا د شينل کمپنۍ يادونه وشوه، مفتي صاحب په خپل دريځ ټينگ ولاړ وو، داسې يې و ويل: په دې کې نه سود شته، نه رشوت اونه بل کوم شی، ځينې خلک چې له مانه په عمر کې واړه دي او تدريس يې هم کم کړی هغوی د ناروا والي خبره کوي، يوځل يې داهم و ويل چې په اکوړه خټک کې ځينې نوي ځوانان په دې مسئله کې اختلاف کوي مونږ ته د خلکو پروانه راځي مسئله همدغه ده که ټول هم مخالف شي نوشي دې، بيا يې مولانا حسين احمد ته و ويل چې دامسئله خپره کړی، بيا مفتي صاحب يوه بېلگه

وړاندې کړه چې د حيات النبي صل الله عليه وسلم په مسئله کې مولانا غورغشتوي صاحب رحمه الله اومولانا بهبودي صاحب (مولانا عبدالرحمن کاملپوري) رحمه الله يوه لورته وو اونور ټول مخالف وو چا چې د برزخي ژوند مطلب اخيسته، بنده (نور محمد ثاقب) په دې موقع و ويل چې بعضې باريکيو ته خلک پام نه کوي، دېته ورته نورې مسئلې هم شته د بېلگې په ډول د غاښونو ډکولوم مسئله، په روزه کې د ستنې لگولو مسئله، دروپيو د بدلولو اوداسې نورې. په ۹ د شوال ۱۴۲۵ هـ کال چې له ۲۱ نومبر ۲۰۰۴ ميلادي کال سره سمون خوري له خپل زوی اونور و خپلوانو طالبانوسره د مفتي صاحب د ليدنې لپاره زړوبۍ ته لاړم، د خبرو په مهال مفتي صاحب و ويل الله تعالی دې امريکا برباد او پوپنا کړي، يواځې دلته نه بلکه په سعودي کې هم دخپلو ناپاکو ارادو تکميل کوي، پرون د دارالعلوم صديقيه يومدرس له عمرې نه راغی هغه و ويل چې امريکا د سعودي حکومت ته و ويل چې جهادي آياتونه له نصاب څخه وباسی، هغوی و وېستل، بيا يې ورته و ويل چې له قرآن څخه يې هم وباسی، هغوی ورته ويلي چې دا زموږ د وس خبره نده؛ د غونډې په مهال د فتاویٰ فريديه دوهم جلد چې د مفتي صاحب په وړاندې پروت ؤ، راوايې خيست او وې ويل چاپوښتنه کړې چې د زرو روپيو بانک نوټ د لسو روپيو د بانک نوټ په بدل کې ورکول رواده که ناروا؟ ما په جواب کې ورته و ويل چې شرعا دابلکل رواده، ځينې خلک په خپل عرف کې دې ته ناروا وايي او وې ويل چې دا په فتاویٰ (فريديه) کې هم راغلې، او هغه ځای يې ماته را وښود، زه بنده داسې وایم چې دا د مفتي صاحب عجيب فراست اوبصيرت ؤ اوزمالپاره د بانک نوټ په دې مسئله کې د پخوا په څېر يوځل بيا د دوی لخوا تائيد ؤ، په خبرو خبرو کې مې ورته و ويل داسې ښکاري چې سړکال د پگړۍ تړلو په مهال تاسو دارالعلوم حقانيه ته نه واست تللي! هغوی و ويل چې يوازې سړکال نه وم تللی ځکه چې هلته

انځور وېستنه ډېره زياته وي، ما ورته و ويل چې طالبان ستاسو راتلوته هيله من وي خو هغوی د طالبانو کار خراب کړ، همدارنگه مې د چرات د ستاربندي ورپه ياد کړه، چې هلته به تېرڅوکلونه په پرله پسې ډول د ټول صوبه سرحد د فارغانو د پگړۍ تړلو پروگرام د حرکت انقلاب اسلامي د تنظيم له لوري ترسره کېده، او هلته به هم انځور اخيسته کېده نو تاسو هلته په خپل تقرير کې و ويل چې د انځورونو د وعيد (د سزاوړ کونې) حديثونه خوزاره شوي نه دي، بيا تاسوله هغې وروسته هلته هم د نه تللو پرېکړه کړې وه، مفتي صاحب و ويل ما ډېر تدريس کړی هغه کافي ده، بس اوس زما رخصتي ده، ما ورته و ويل داهم ډېره ده چې ستاسو فتاوی د ترتيب او تخریج له پراوڅخه ستاسو د سترگو په وړاندې تېرېږي اولکه څرنگه چې تاسو څه موده وړاندې ويلي وو چې تاسو مسائل شتې په خپله په چپ لاس ليکلي دي داهم لوی کار ده، هغوی په سر سره اشاره وکړه او وې ويل هوکې، مفتي صاحب د ليدنې په مهال و ويل په پخوانيو فتاوی ووکې يوه نيمه داسې خبره راشي چې هغه د احنافو مذهب نه وي خو هغه خلک بيا هم په هغې باندې ټينگ ولاړوي، مونږ د چانونم نه اخلو، مونږ هغه خبره پرېږدو د احنافو خپل اوسم قول خپلوو، مونږ په حنفي ټينگ ولاړيو او هغوی په خپله خبره، بيا يې په سخته لهجه و ويل چې زمونږ له اهل حديثوسره څه کار ده.

د ۱۴۲۶ هـ کال د محرم الحرام د مياشتې په ۲۶ چې د ۲۰۰۵ کال د مارچ له ۶ نېټې سره سمون خوري د يکشنبې په ورځ زه له خپلو څوملگرو سره د مفتي صاحب د ليدولپاره لارم نوم د مفتي صاحب په وړاندې د اصول حديثو د کتابونو يوه لړۍ ياده کړه چې دا له ماسره شته او اوس مې ستاسو افادات "الفرائد البهيّة الى احاديث خير البرية" هم له دارالعلوم صديقه څخه ترلاسه کړ، اوس مې مطلب داده چې تاسو نه پوښتنه وکړم چې د اصول حديث په کتابونو کې کوم ډېرزيات گټور او ارزښمن دي، له

څه غور وروسته مفتي صاحب و ويل "اصول البزدوي" چې حنفي هم ده، ما ورته و ويل "اصول السرخسي" څرنگه ده هغه هم راسره شته ده، مفتي صاحب و ويل هغه هم ښه ده، بيا مې ورڅخه وپوښتل چې ترمذي، سنن دارمي او همدارنگه تفسير قرطبي او نورو کتابونو چې کوم حديث راوړی دی: (داهم له فتنوڅخه ده چې قاريان او د قرآن حافظان به ډېر وي، فقهاء به کم وي، وړوکی وي که غټ، ليدونکی وي که پوند، نارينه وي که ښځينه قرآن به يادوي خو عمل به نه وي) نو په اوسني حالت اورجحان که نظر واچول شي دا د امت لپاره څرنگه ده، اوکه څوک خپل اولاد يانورخپلوان د قرآن حافظان جوړ ول غواړي دا څرنگه ده؟ مفتي صاحب له يوڅه چوپتيا وروسته و ويل فتنه خوده!، ما ورته و ويل يعني دا غوره ده چې هغوی ته مسائل ور وښودلای شي او د علم په زده کړه کې يې بوخت کړي؟ مفتي صاحب و ويل هوکې.

د ۱۴۲۷ هـ کال د ربيع الثاني په ۱۲ چې د ۲۰۰۶ ميلادي کال د مئي له ۹ نېټې سره سمون خوري د سه شنبې په ورځ زه د مفتي صاحب له څه شاگردانو او عقيدت منو علماؤ او طالبانوسره د مفتي صاحب د ليدولپاره زړوبۍ ته لارم هلته چې ورسېدو له مولانا حسين احمد صاحب نه مو معلومه کړه چې په مفتي صاحب باندې بيا د گوزن ناروغي راگرځېدلې ده، په پېښور کې څلور ورځې په روغتون کې له بستر ېدا وروسته بېرته کورته راغلی ده، خو اوس خبرې نه شي کولای، مفتي صاحب هغه وخت په جومات کې وو، د ماسپښين له لمانځه وروسته موله مفتي صاحب سره وليدل مفتي صاحب په گوته د ژبې لورته اشاره وکړه او لاس يې په نفي باندې وښوراه چې خبرې بندې شوي دي، په دې مونږ ډېرزيات غمجن شولو، ما مفتي صاحب ته و ويل داسې ښکاري چې الله تعالی تاسوته ډېره لويه بدله او ثواب ليکلی ده او هغه ستاسولپاره پوره کېږي، مفتي

صاحب اول مسكى غوندي شو بيايې حالت د ژړاغوندي شو.

اوس به د يوڅو خوبونو يادونه وكړم چې ماپكې خپل ځان اونور علماء كرام له مفتي صاحب سره ليدلي دي.

د ۱۴۲۹ هـ كال د ربيع الاول د مياشتې په ۱۰ نېټه چې د ۲۰۰۸ ميلادي كال د مارچ له ۱۷ سره سمون خوري د دوشنبې په ورځ مې قيلوله كوله چې خوب مې وليد مفتي صاحب او د هغه ځينې شاگردان علماء دي، مفتي صاحب له هغوى سره خوش طبعي كوي، مفتي صاحب يوكس په دا څنگ (په تشي) كې د گوتې په څوكه چوخ كړي او ورته وايي چې څنگه يې؟ هغه كس په خندا ورته و وايي چې حال خراب ده، مونږ ټول خاندو مفتي صاحب هم خاندي، بيا بل كس په داتشي كې همداسې د گوتې په څوكه چوخ كړي او ورته وايي څنگه يې، هغه هم همدغه جواب وركړي، مفتي صاحب اومونږ ټول خاندو، د ډېرې خندا له وجې زه راوينې غوندي شوم بيا گورم چې مونږ له چاى سره بادام خورو زه له مفتي صاحب سره نژدې ناست يم قاب هم نژدې راسره ايښى وي او ځينو لري ناستو خلكو ته له دې قاب نه لږ لږ نور بادام وركوم او په هغوى كې دوه كسه داسې وي لكه په كټونو چې پراته وي زه هريوه ته نور بادام وركوم، بيا له خوبه راوينې شوم. سبحان الله والحمد لله.

د ۱۴۳۰ هـ كال د روژې مباركې په ۲۱ چې د ۲۰۰۹ ميلادي كال د ستمبر له ۱۱ سره سمون خوري د جمعې مباركې ورځ وه د پېشلمي په مهال مې تهجد، صلاة تسبيح اويوه پاره تلاوت وكړ (الله تعالى دې قبول كړي) بيا د سهار له لمانځه وروسته پرېوتم په داسې حال كې چې ډېر پرېشان وم چې مسلمانان په څومره مشكلو حالاتو كې دي، د كفارو او د هغوى د ملگرو د ظلمونو لاندې راغلي دي

او همدارنگه ځينې نورې پرېشانۍ هم وې، خوب مې وليد چې د اختر د لمانځه په څېر په د بڼه او پټوكې په اوږدوالي خوره يوه لويه غونډه او اجتماع وي، غالبا چې ټول علماء وي، داسې برېښي چې يو كار اونظام چلېږي اوزه د هغه له خاصو اراكينو څخه يم، او اوس د دې كار اونظام لپاره په دې اجتماع كې د مركزي امير ټاكنه كېږي، زه د دې اجتماع په غاړه غاړه روان يم د اجتماع د سرلوري ته ځم، زما په لاس كې د رنگ دوه بوتلونه وي چې غالبا يو سپين او بل تور وي كله چې د غونډې او اجتماع سرته ورسېږم هلته يولاوې سپيكر لږېږدلى وي اويو عالم ورسره ولاړوي، داسې ښكاري چې مفتي صاحب مبارك ده، وروسته بيا داسې ښكاري چې زمونږ بل استاذ ده، په دې اجتماع كې ډېر معتبر، مخور او سپينږيري علماء موجود وي، زه چې كله د اجتماع سرته راوړسېږم نوجناب مفتي صاحب او په اجتماع كې موجود نور علماء كرام د بنده په اړه وايي چې د ده په څېر يې څوك كولاى شي! بس همدې د دې كار لپاره متعين ده، نو ټولو په اتفاق سره زه مركزي امير وټاكلم اومسؤوليت يې را له غاړې كړ، زه دغو علماء كرامو ته د رنگ دا دواړه بوتلونه ور وښيم چې مادا را اخيستي وو ما ويل كېداى شي پكار شي، بيا زه هغه وخت له خوبه را بيدار شوم. سبحان الله والله اكبر

په پاى كې دعاء كوم چې الله تعالى دې حضرت مفتي صاحب رحمه الله تعالى عليه همېشه په لوړو درجو او مرتبو فائز ولري او رب كريم دې د دوى ټول كړي علمي او روحاني خدمتونه په قبول حسن سره قبول كړي او مونږ ته دې د دوى له هداياتو، علومو او فتاواوو څخه د پوره استفادې كولو توفيق رانصيب كړي. آمين

اداري د كال ۲۰۱۵ كلنۍ راپور

دملكي تلفاتو په اړه دملكي تلفاتو دمخنيوي

لكه څرنگه چې ټولو ته معلومه ده له كله نه چې د افغانستان د اسلامي امارت د مشرتابه لخوا د رهبري شورا له حكم سره سم د نظامي چارو په كميسيون كې د ملكي تلفاتو اداره جوړه او تاسيس شوه او په شپاړسو مادو كې د دوى لپاره يوه كاري لائحه تصويب او دې محترم كميسيون ته وروسپارل شوه له هغه وخت څخه تر اوسه پورې د تصويب شوې لائحه په بنسټ خپلو كارونو ته په ډېر جدت سره دوام وركړى دى او تر اوسه پورې يې په مربوطه ولايتونو كې د ملكي تلفاتو اړوند راپورونه راټول كړي دي او كوښښ يې كړى دى چې د ملكيانو د تلفاتو په بشپړه توگه مخ نيوى وشي او يا تر نهايي حده پورې كمې شي. او د دغه خپلواكه ادارې په ذريعه خپلو ټولو مجاهدينو ته توصيه كړې ده چې بايد په خپلو عملياتو كې د ملكيانو د تلفاتو مخنوى وكړي. چې الله الحمد د امارت ټولو مجاهدينو ورته پوره توجه كړې ده اما په دې اړه چې كومې پيښې شوي دي تقريباً ټولې يې د امريكايانو او يا د مزدورې ادارې د اجيرو ځواكونو لخوا شوي دي چې بعضې يې وخت په وخت په ميډيا كې هم نشر شوي دي.

د افغانستان اسلامي امارت د مشر تابه او د ټولو مسؤلينو او مجاهدينو مهمه موخه او مقصد هم دا دى چې مسلمانانو او عامو وگړو ته ضرر ونه رسېږي او د همدغه مقصد په خاطر يې دغه اداره جوړه كړه او دغه مهمه دنده يې وروسپارله او په ډير جدت سره دې ادارې ته وويل شول چې په هيڅ صورت د ملكي وگړو مرگ او ژوبله د افغانستان اسلامي امارت ته د منلو وړ نده لكه همدا مضمون د نوموړي كميسيون په دوهمه ماده كې داسې بيان شوى دى

دوهمه ماده: دغه اداره مكلفيت لري چې ټول مجاهدين په ټولو ممكنه لارو پدې وپوهوي چې د اسلامي ارشاداتو له مخې د اسلامي امارت مشرتابه ته د عامو اولسي خلكو مرگ ژوبله په هيڅ صورت د منلو او زغملو وړ نده نو جداً دې د عملياتو پر وخت ورسره احتياط وشي.

د همدغې مادې په اساس د افغانستان اسلامي امارت په كراتو مراتو او په ډير جدت سره خپلو ملگرو او مجاهدينو ته توصيه كړې ده چې په هره ممكنه طريقه چې وي بايد د ملكيانو د تلف او ضرر مخه ونیول شي. او د همدغه مقصد لپاره په مختلفو وختونو كې مختلفو ځايونو ته هيئتان هم ليږل شوي دي. او په خپلو اعلامو او پيغامونو كې يې په

خصوصي توگه دې مقصد ته خصوصي توجه کړې ده.

همداراز د نوموړي کميسيون د مهمو دندو څخه يوه دنده د ملکي تلفاتو د پيښو هر اړخيزه څېړنه او تحقيق دی. په همدغه اساس هره وړه او غټه پيښه چې د ملکي تلفاتو په رابطه پيښه شوې ده او نوموړي کميسيون ته يې راپور ورکړل شوی دی نو تر اخري حده پورې يې د هغې پيښې بشپړه څيړنه کړې ده. او عاملين يې په گوته کړيدي او د امکان په صورت کې يې لازمه سزا ورکړې ده. او متضررو وگړو سره يې خپله خواخوگي له نږدې څخه شريکه کړې ده.

لکه سړ کال د جوزجان ولايت دخام آب په ولسوالۍ کې ملکي تلفاتو په اړه د اسلامي امارت د نوموړي کميسيون هر اړخيزه څېړنه وشوه. په نتيجه کې دا جوتنه شوه چې له کله نه چې د مزدورې ادارې د اول مرستيال په مشرۍ د جوزجان په ځينو ولسواليو کې عمليات شروع شول نو په همدغه بهانه يې مظلوم او عام وگړو ته سخت تلفات ورسول او خپل پخوانۍ عادت يې تکرار کړ چې له کبله يې له (۲۶) څخه زيات د مظلومو مسلمانانو کورنه چور او وسوزول شول. چې د ملکي تلفاتو د مخنيوي ادارې سره يې مکمل ليست او د کورونو د خاوندانو شهرت موجود دی.

تر ۳۰۰ (دری سوه) پورې موټرسايکلان او او تر ۴۰ پورې موټران د مزدورې ادارې د معاون رشيد دوستم د ځواکونو لخوا چور شول. علاوه له دې څخه ۶ ملکي وگړي هم د دوستم د مليشو لخوا په شهادت ورسېدل. د دې عملياتو مشري خپله دوستم کوله په منطقه کې يې سخت وحشت او بربريت پيل کړی وو چې خلک د سخت مشکل سره مخ وو او اوس هم مخ دي.

د افغانستان اسلامي امارت په هم هغه وخت کې له نږدې څخه د عامو او متضررو خلکو سره تماس ونيوه او د پيښې ټول جزيات يې تر لاسه کړل او له ځان سره يې راجستر کړل. او ټکي په ټکي يې دغه پيښه د ملل متحد د مربوطه څانگې سره شريکه کړه. چې هغوی يې د حل پوره اطمینان ورکړ. همداراز د دغه پيښې د متضررينو سره د تماسونو او د جگ پورو مسئولينو په شمول يو هيئت وليږه او د دوی په ذريعه خپله خواخوگي ابراز کړه. ځکه د عامو خلکو او مسلمانانو کړاو او رنځ د افغانستان اسلامي امارت خپل کړاو او رنځ گڼي.

همداراز کله چې په کندوز کې د بې سرحده ډاکټرانو د جراحي په روغتون د امريکايانو هوايي بريدونه وشول نو د ملکي تلفاتو د مخنيوي ادارې له هم هغه وخت څخه دغه پيښه تعقيب کړه او د نورو پيښو په څير يې هره ورځ څيړله چې جزيات يې په لاندې ډول دي.

د تلې په لسمه کال ۱۳۹۴ ل (۳۰ اکتوبر ۲۰۱۵م) د افغانستان په وخت د سهار د دوه بجو او اتو دقيقو څخه د دريو بجو او پنځلس دقيقو پورې په کندوز کې د بې سرحده ډاکټرانو د جراحي په روغتون باندې امريکايانو پرله پسې هوايي بريدونه وکړل چې د راپورونو له مخې او د بي بي سي د فارسي شبکې يو خبريال وويل چې کندوز کې د بې پولي ډاکټرانو پر روغتون حمله کي پنځه نوي تنه د روغتون عمله او ملکي وگړي شهيدان شوي چي د اکثرو جسدونه يې پيژندل شوی او د يو شمير مړو پيژندنه لا نه ده تر سره شوې.

د بې پولې ډاکټرانو ادارې د امريکايانو دغه هوايي بريد وغاند او وويل چې د تلې په لسمه د افغانستان په وخت د سهار د دوه بجو او اتو دقيقو څخه د دريو بجو او پنځلس دقيقو پورې په کندوز کې د بې سرحده ډاکټرانو د جراحي په روغتون پرله پسې هوايي بريدونه وشول چې په هرو پنځلس دقيقو کې دا بريدونه تکراريدل.

د دغې ادارې د بيان له مخې په دغو بمباريو کې دروغتون اصلي ودانۍ، د روغتون د جدي څارنې، عاجل اطاق او د فزيوتراپي خونو باندې سخته بمباري وشوه د بې پولې ډاکټرانو عمومي مشر وايي چې د بريد په مهال د دوی ۷۰ تنه کارکوونکې او تر ۱۰۰ ډېر ناروغان په روغتون کې وو، ايم ايس ايف وايي چې دغې ادارې په خپل روغتون د بريدونو د مخنيوي لپاره له بريد څخه ۳ ورځې وړاندې په کندوز کې د خپل روغتون جي پي ايس په وسيله خپل موقعيت په باب معلومات ائيتلافي ځواکونه ته ورکړي وو

د کندوز د ځايي اوسېدونکو له قوله په دوه اوونۍ کې داسې وخت هم راغلی چې پرلپسې څلورويشت ساعته بمباري روانه وه.

د دوی په خبره بهرنيو هوايي ځواکونو دې ته نه کتل چې ښار دی، کور دی، باغ دی يا هم د وسله والو طالبانو کوم مرکز، له يوې مخې يې بمونه وروول.

د کندوز د عامې روغتيا رييس ډاکټر سعد مختار وايي چې په دې جگړه کې ۱۵۲۰ تنه ملکيان ټپيان د دوی تر روغتون په رسول شوي چې ۱۳۰۰ يې مېرمنې او ماشومان دي.

بيا د سه شنبه د تلې (ميزان) ۱۴ مه، ۱۳۹۴ل په افغانستان کې د امريکايي ځواکونو قومندان، جنرال کمبل يوې خبري غونډې ته په خبرو کې په کندز کې د بې پولې ډاکټرانو پر روغتون هوايي بريدونه تائيد او پرې يې په اصطلاح د گډ حکومت پر ادارې واچوله او زياته يې کره چې افغان ځواکونو له امريکايانو څخه غوښتي و چې پر روغتون دې بمونه ووروي.

له دې څخه يوه ورځ وروسته يعنې چهارشنبه د تلې (ميزان) په ۱۵مه، ۱۳۹۴ل د مزدورې ادارې د دفاع وزارت وياند، جنرال دولت وزيری هم ومنله چې امريکايي الوتکو د دوی په غوښتنه په کندز کې روغتون په نښه کړ.

د امريکايانو په نسبت د اسلامي امارت مجاهدين چې کندز ته داخل شول نو کومه داسې جدي پيښه د دوی لخوا نده پيښه شوې چې ملکيانو ته يې زيان اړولی وي او يا مجاهدينو په خپله عام وگړي شهيدان يا ټپيان کړي وي. دا ځکه چې د اسلامي امارت او د ملکي تلفاتو د مخنيوي د ادارې د مهمو دندو څخه يوه مهمه دنده د عام وگړو د ضرر څخه اجتناب دي.

له دې څخه علاوه

د اسلامي امارت د ملکي تلفاتو د مخنيوي ادارې په تير شوي زېږديز کال ۲۰۱۵ کې د ملکي وگړو د تلفاتو جمله (۱۳۷) پيښې له ځان سره راجستر کړي دي. چې جمله شهيدان او ټپيان (۲۱۰۶) دي په دې کې (۴۷۴) شهيدان او جمله (۱۶۳۲) ټپيان دي. چې په سلو کې ۹۸ سلنه د امريکايانو اشغالگرو او د مزدورې ادارې لخوا ترسره شوي دي.

د افغانستان اسلامي امارت د ملکي تلفاتو د مخنيوي د ادارې لخوا

که غواړي چې

لیکنه مو جالبه شي

راوړه کيږي مثلاً ( )، وعلی هذا القياس، داځکه چې ده اشاراتو مراعات اولحاظ کول دلیکنې په فهمولو کې ډیرستر حیثیت لري،

دریم، جالب عنوان کینودل،

د څیرنکو په وینا هر هغه لیکنه چې عنوان یا په بله اصطلاح د سرتکي، ولري هغه لیکنه جالبیت ترلاسه کولای سي او ترڅنگ به یې لیکونکي ډاکوښښ هم کوي چې عنوان په مهم لباس کې راوړي،

څلورم، د مضمون نادر والي،

څیرنو دا ثابتې کړي ده چې هر څومره چې دلیکنې مضمون دکتونکو دانهانو څخه لیري وي هغومره یې جالبیت زیاتیري،

پنځم، د مضمون تمثیل،

یعني که چیري لیکنه داسې لیکنه وه چې په ژوندي بڼه یې په عکس یعني په تصویر کې تمثیل ممکن وو لازم ده چې تصویر به ورسره نشرته سپارل کیږي،

شپږم، سیاسي لیکنه،

څیرنوالو دا ثابتې کړي ده چې په شریکو رسنیو کې دسیاسي لیکنو کتونکي په زیاته کچه لیدل کیږي،

یوې عربي پانې لیکلې دي، که غواړي چې لیکنه مو جالبه شي او ده کتونکو دپام وړ وگرځي نو لاندیني عوامل په نظر کې ونیسي او دا هغه عوامل دي چې د لیکنې په جالبیتیا کې ډیر مؤثر اومهم رول لري،

أول، صحت یعني سم والي او څه جوړښت داملاء،

د شنونکو په اند په هغه لیکنې کې چې داملاء لحاظ سوي وي دا لیکنه کولای سي چې دکتونکو توجه راجلب کړي او په زړونو کې یې قرار ونیسي، او په مقابل کې یې هغه لیکنه چې د املاء مراعات نه وي پکښې سوي هرڅومره که یې مضمون مهم او دقدر وړ وي مگر بیا هم خپل قدر او ارزښت دلاسه ورکوي او کتونکي ته د ذهن ستړیا پیداکوي،

دوهم، مراعات اولحاظ داشاراتو دلیکنې،

مثلاً که جمله مستأنفه وه یعني بله خبره شروع کیدله نو لازم دي چې هلته د تفریق اشاره راوړه سي مثلاً/یا |، او که جمله استفهامیه وه یعني دمخاطب څخه یې پوښتنه کوله نو لازم دي چې هلته باید داستفهام اشاره راوړه سي مثلاً؟، او که جمله معترضه وه یعني د ماقبل او مابعد سره یې ربط نه درلود نو هلته لازم ده چې دغه جمله به دقوسینو په مینځ کې

خپږنه: جورج بوش

دامريکايي ولسمشرانو ترمنځ ډېر ناپوهه وو

په امريکا کې نوې ترسره شوې خپږنه، چې له څلويښتو کلونو راهسې ترسره کېږي وايي: دامريکا پخوانی ولسمشر- جورج ډبيلو بوش دامريکايي ولسمشرانو ترمنځ ډېر ناپوهه وو، خو ولسمشر نيکسون په تېرو پنځوسو کلونو کې تر ډېرو بيا زيرکه او پوه وو.

دسلوک او چلند په اړه خپږنې وړاندوينې که څه هم اټکلي هغه وي هغه څه باوري کوي، چې ديو چا په اړه عمومي مالومات او انگيرنه وي. په بنسلوانيا ايالت کې د لوونستين في سکرانت، ن انستيتوت تېره دوشنبه دخپل ډول يو بېساری راپور خپور، چې ليکلو يې څلور مياشتې وخت نيولې دي او په دې وخت کې يې دامريکا دپخواني ولسمشر جورج بوش د زيرکتيا او پوهې کچه ارزولې ده.

له ۱۹۷۳ ز راهسې ياد انستيتوت د روزنيزو موخو لپاره دامريکا دهر ولسمشر- په اړه خپل راپور خپروي، چې په دې کې بيا زيرکتيا او پوهه غوښنه برخه جوړوي.

له تېرو پنځوسو کلونو راهسې له اف - ډي روزولت څخه نيولې تر جورج ډبيلو بوش ۱۲ ولسمشرانو په اړه خپږنې شوې دي او دڅيړنو اساس او بنسټ دهغوي فکري پنځونې په پام کې نيولې دي.

۱- هغه کتابونه، چې پخوانيو ولسمشرانو د خپلو کارمندانو له مرستې پرته ليکلي دي.
۲- دخبرو او وينا وړتياوې، رواني لاملونه، چې په پرلپسې توگه د زيرکتيا او پوهې دمالومولو سيستم څارلي او ثبت کړي دي.

د زيرکتيا دکچې دمالومولو څيړنې دهر ولسمشر هغه په ډېره باريکۍ سره څارلې ده، تېروتنې احتمال يې ۵٪ کی او امريکايي ولسمشران په لاندې توگه دي.

په تېرو پنځوسو کلونو کې د شپږو جمهوري غوښتونکو ولسمشرانو د زيرکتيا او پوهې کچه ۱۱۵.۵۵ وه، په دې کې د ولسمشر نيکوسن دزيرکتيا کچه ۱۵۵ ټاکل شوې وه او دولسمشر- جورج بوش ۹۱ .

د ديموکرات گوند دولسمشرانو د زيرکتيا او پوهې کچه ۱۲۶ ښودل شوې ده، ولسمشر لينډن جونسون د ديموکرات ولسمشرانو تر منځ د لږ پوهې څښتن بللې شوې دی، دزيرکتيا کچه يې ۱۲۶ وه.

دجورج بوش بله ستونزه داوه، چې پر انگليسي يې پوره لاسبري نه درلوده، دوييوزيرمه ۶۵۰۰ لغته اټکل شوې وه خو په منځنۍ کچه د نورو ولسمشرانو د وييو زيرمه بيا ۱۱ زره لغته ښودل شوې ده، پردې سربېره جورج بوش کوم اکاډيمیک اثر نه لري، يوازې په اداره او منجمنت کې يې ماستري ترلاسه کړې ده، داسې کوم اثر نه لري، چې اکاډيمیک ارزښت ولري.

له بوش پرته نورو ټولو امريکايي ولسمشرانو لږ تر لږه يو کتاب ليکلی دی، چې ددوی دمسلكي ژوند په اړه دی، ځکه د نوموړي په ارزونه کې د بوش له ويناوو گټه پورته شوې ده.

وهم، دټولني ده آدابو
لحاظ،

يعني بايد په ليکنه
کي داسي الفاظ شتون
ونلري چي د آدابو خلاف
وي او نازيبا کلماتي وي،
آتم،

د ليکني اختتام به
په داسي جملو کوي چي
مخاطب هم په دي پوه
شي کلام ختميدونکي ده
چي په اصطلاح دبلغاو
بي،حسن الاختتام،بولي،
نهم، متل ياضررب المثل
راوړل،

شنونکو دا ثابته
کړي ده چي ضرب المثل
هم وه ليکني ته جالبيت
ورکوي،

لسم، سهل الفهمه
ليکنه،

يعني ليکنه بايد نه
غايه اختصار او نه هم
غايه تطويل پکښي وي،

الفوز الأكبر

في شرح

لفقه الأكبر

الفوز الأكبر في شرح الفقه الأكبر

عبد تنوير

(العقيدة الطحاوية شرح ، الدرہ الناجیہ فی شرح العقیدہ الطحاویہ) بل دعلم نحوه دمشقہ کتآب الکافیہ ، شرح (المقاصد الشافیہ فی شرح الکافیہ) ہمدارنگہ پہ علم التفسیر کی دمدارک شریف شرح (فتح الجلیل فی تسہیل مدارک التنزیل) چہ زیاترہ یی چاپ او خہ یی چاپ تہ چمتو دی .

اللہ تعالیٰ دی د ممتاز عالم محترم قاری صاحب لہ نبوغ خخہ دک تول دینی اوعلمی خدمتونه اوشاہکاری پہ خپل دربار کی قبولی او دنورو هخو او تالیفاتو دچمتو کولو توفیق ورپہ برخہ کری .

امین

خود گنه کاریم و از دنیا شکایت می کنیم
غافل از خود، دیگری را هم قضاوت می کنیم
کودکی جان می دهد از درد فقر و ما هنوز
چشم می بندیم و هرشب خواب راحت می کنیم

دامام اعظم ابوحنیفہ رحمہ اللہ دعقایدو دمشقہ کتآب (فقہ الاکبر شرحہ ، الفوز الاکبر) چہ دھیواد مشہور محقق او جید عالم ، قاری مولوی عزت اللہ تالیف دی ، پہ بنکلی قطع اوصحافت ، د۰۰۰ سوو مخونو پہ زخامت لہ چاپ خخہ راووت .

دیادی شرحی خانگریا دادہ چہ محترم مولف ، دعلم التوحید اوعلم التصوف امتزاج اوگہون پہ بنکلی تشریح اواسانہ دول راوری ، دیلگی پہ توگہ ، علم التوحید داللہ تعالیٰ ذات اوصفاتو خخہ بحث کوی ، خوعلم تصوف پہ ہغہ سربیرہ بیا ددی لتہ او کوشش کوی چہ خنگہ داللہ تعالیٰ دسپیخلی ذات اوصفاتو حقیقت او تقرر پہ زرونو اوجوارحو کی خای ونیسی ، لکہ مونر عقیدہ لرو چہ جنت حق دی ، داچہ دغہ عقیدہ پہ خہ دول زرہ تہ کوزہ شی او مقام درجا یعنی انتظار دخیر پیداشی ، پہ دغہ کتآب کی د هغو پہ وجوہاتو اومراتبو بحث شوی ، یالکہ مومنان عقیدہ لری چہ جہنم اواور شتہ اوحق دی ، داچہ زرونہ تہ پہ خہ دول دغہ عقیدہ ولویری اومقام دخوف من اللہ ورتہ پیداشی ، پہ الفوز الاکبر کی پری بحث او پہ زرہ پورے تشریح شوی ، ہمداسی نور.....

یاددی وی ، چہ دمحترم مولوی صاحب نور قیمتی تالیفات ہم شتہ ، لکہ دامام طحاوی رحمہ اللہ دکتآب

SRAK

afghanistan

د اسلامي بصیرت او خلوص ددنگ منار درحلت

اوضراف په ویر کې ..... !!!

مرحوم مولوي سيد محمد حقاني، هغه پرافتخاره اوباقاره هستی وه چې خپل عمر ټولې لحظې او شپې ورځې يې د اسلام دمقدس دين د لوړاوي اودمحمدي شريعت د نفاذ په غم او هڅه کې صرف او تیر کړل.

شاوخوا يوويشت کاله دمخه کله چې په افغانستان کې د فساد او بربريت په ضد د طالبانو اسلامي حرکت پيل شو له هماغه ورځې بيا د مرگ تر سلگيو پورې د عزت او معنويت دغه نوميالی سالار يو ساعت او يوه لحظه هم پرته لدې چې د اسلام او هيواد په سرشاره خدمت بوخت ووسي بل شغل او بنيادي بوختيا يې نلرله.

مستعد اوسرلوړی حقاني صاحب، د اسلامي امارت په لیکو کې له فرهنگي مورچله نيولي، بيا تر لوړو سياسي او ټولنيزو خدمتونو او دندو پورې، چې کومه يوه به هم ورلغاړې شوه، دهغه دمخلصانه اومدبرانه قيادي هلوځلو ورسته به هغه اساس او اداره په ډیر لږ وخت دنظم، شفافيت او ترقي يوه نه هیريدونکي نمونه اومثال وگرځیده.

مني حقاني صاحب، دخپلو حسنيو اخلاقو او خاصو کمالاتو په مټ ذهنتونه جوړول، دملگرو ترمنځ به يې دريښتيني اخوت فضا حاکمو له، دنفرت، کرکي او تعصب دجوړو بيخکني به يې کوله اودهرمسلمان په غم به غمجن او په خوشحالي به يې خوشاله وو.

دپاک ضميره حقاني صاحب، تقوا صرف دهغه په وينا کې نه وه خلاصه، بلکې څه به يې چې ويل هغه ته به يې دعمل جامه هم ور اغوستله، دبیت المال په حسابونو او شتمنيو کې به نهايي حساس او محتاط وو، زيات کوشش يې داکاوه چې دجهاد مال په شخصي حاجتونو کې ونه لگيږي.

په نورو اوبې شميره ځانگړتياوو سربيره، مجاهد حقاني صاحب دجامع او خواخوږي فکر خښتن وو، تل به يې مجاهدينو او ملگرو ته ددې خبرې توصيه او تلقين کاوه چې له ولس سره نیک اونرم چلند وشي، هميشه به يې په مجالسو اومشورو کې هغه طرحه اوپريکړه تائيدوله اوترجيح به يې ورکوله چې گټه او نفع به يې مخامخ عام ولس ته رسيدله.

خو الله تعالی ته نوره همدا منظوره اومقدره يې وه چې زمونږ له منځ نه به دا نازولې اومتبرکه هستی اخلي اوخپل لور ته به يې بولي...

ياالله مونږ خو دحقاني صاحب په رحلت او وفات سخت ودرديدلو، په فراق يې زمونږ زړونه قلم شول، هغه يو دريش صفت قاید، بې ریا مجاهد، د اخلاقو معلم، دخواخوږی اوميني مرجع اودځوريدلو پرگنو لوی غمخوار وو، ته يې ټول خدمتونه، جهادونه اوسعيي په خپل دربار کې قبولي اومنظوري کړي، کورنی، دوستانو اومجاهدينو ته دجميل صبر اواجر ترڅنگ ته پرې دنعم البدل انعام ولوروه. امين ثم امين

په تلوتلوکې، دنبايسته حقاني صاحب، حسيني ځوانی او پاکو ولولو ته دغه پښتو لنډی ډالی کوم اودخاصي ميني احساس پرې اوبووم چې: مرگيه صبر راته وکړه.....مادياری بندونه اوس تړلی دینه!